

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Sosyalizm İçin

ISSN 1300-3585

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2010/13 • 26 Mart 2010 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

1 Nisan'da TEKEL işçisiyle tek yumruk Ankara'ya!

İÇİNDEKİLER

Mücadele yolunda güçlü ve örgütlü yürümek için 1 Nisan'ı kazanmalıyız! . . . 3	
AKP hükümeti stand-by anlaşması yerine OVP ile yola devam edecek..... 4	
Erdoğan'dan kaçak Ermenilere sınır dışı etme tehdidi... 5	
2010 Newroz'unun gösterdikleri..... 6	
Yüz binler Newroz'u coşkuyla kutlandı 7-8	
Enerjide özelleştirme saldırılarını durdurmak için... 9	
MİB: "Bizden çaldıklarınızı geri alacağız!" 10	
Türk-İş'ten 78 günlük ihanetin savunusu 11	
İşçi ve emekçi hareketinden..... 12-13	
TÜBİTAK direnişçisi Aynur Çamalan'la direniş süreci üzerine konuştuk..... 14	
TARİŞ'te tek çare direniş ve mücadele! 15	
Direnişçi TEKEL işçileriyle 1 Nisan Ankara buluşması üzerine konuştuk. 16-18	
Sınıfsal öfke ve kin birikiyor - Volkan Yaraşır 19	
TEKEL Direnişi'nin geleceği işçi sınıfının geleceğidir! 20	
İşçi-öğrenci TEK-EL, Tek yumruk!! . . 21	
Yerel işçi bültenleri genel grev-genel direnişi örgütlemeye çağırıyor! . 22	
Gençliğin Newroz eylemlerinden... . . 23	
DLB faaliyetlerinden..... 24	
Emperyalistler dolaylı görüşmeleri başlatma çabalarını sürdürüyor... . . . 25	
Sermayenin yoğunlaşması, silahlanma ve sefalet... 26	
Avrupa'da Newroz kutlamaları 27	
Türkiye'de demokratikleşme sorunu hakkında kısa notlar...- 5 -	
M. Can Yüce 28	
Sermaye devleti cüceleşirken, Yılmaz Güney'in yaktığı devrimci ateş harlanıyor! 29	
Devrimci ve Demokratik Yapılar Arası Diyaloğ ve Çözüm Platformu'ndan açıklama... 30	
Mücadele Postası 31	

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2010/13 * 26 Mart 2010

Fiyatı: 1 YTL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: <http://www.kizilbayrak.org>
<http://www.kizilbayrak.net>

Baskı: SM Matbaacılık
Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Aytay Sk. No 10 A Blok
Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /
Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

TEKEL işçilerinin 1 Nisan Ankara eylemine sayılı günler kala kimi sol ve sendikal güçler hareketlenmeye başladı. Ancak bu konudaki atalet halen daha devam ediyor.

2 Mart günü ilan edilen 1 Nisan Ankara buluşması için harekete geçmek için son ana kadar beklemek pek anlaşılır bu tutum değildir. Zira ortada olan sadece TEKEL işçilerinin bir eylemi değildir. 1 Nisan eylemi aynı zamanda 1 Mayıs'a akan süreci de çok doğrudan etkileme zemini olacağı için büyük bir önem taşımaktaydı. Bu eyleme etkin bir müdahale çabası aynı zamanda 1 Mayıs'ın sınıfın ve emekçi kitlelerin gündemine taşınmasına vesile olabilmelidir. Dahası 1 Nisan'ı 1 Mayıs'a 1 Mayıs'ı ise 26 Mayıs bağlayarak genel eylem kararının başarıyla hayata geçirilmesinin yolu açılacaktır. Bu konudaki geçmişliğe rağmen tüm ilerici sol ve sendikal güçler harekete geçerek emeğin baharını örgütlemeyi öncelikli bir görev olarak ele almalıdırlar. Ancak o zaman emeğin baharını başarıyla örgütlemek mümkün olacak ve sermayenin saldırılarının önü kesilebilecektir.

Sınıf devrimcileri 1 Nisan eylemini örgütlemek için hazırlıklara erken bir tarihte başladı. 1 Nisan'dan 1 Mayıs'a 1 Mayıs'tan 26 Mayıs'a uzanan bir politik eksen belirledi ve bunun gereklerini yerine getirmek için harekete geçti. Bu perspektifi solun gündemine taşıyarak 1 Nisan'ın bir an önce örgütlenmesi için girişimlerde bulundu. Maalesef bu konudaki girişimlerinin istenilen sonuçları yarattığını söyleyebilmek mümkün değil. Ama yine de bu müdahalenin kısmi bazı sonuçlar elde ettiğinin altını çizmek gerekir.

Şimdi tüm dikkatler 1 Nisan'ı on binlerin katıldığı bir eyleme çevirmek üzerinde yoğunlaşmalıdır. Bu konuda çizilen sınırları aşmak, on binler halinde sermayenin başkentine yürümektir. 1 Nisan'ı 1 günlük bir eylem olmaktan çıkarmak, sendikal bürokrasinin oyalama ve göstermelik eylem kararları almasının zeminini tümüyle ortadan kaldırmaktır.

Direniş mevsizinin 2 Mart günü sendika bürokrasi ve sermayeye işbirliği ile düşürülmesinin ardından TEKEL işçileri bulundukları alanlarda eylemli tutumlarını sürdürdüler. Ancak bu eylemler parçalı,

dağınık ve örgütlü bir tarzdan uzaktı. TEKEL işçileri kendi inisiyatiflerinin ifadesi merkezi bir komite oluşturmayı başaramadılar. 1 Nisan eylemi ve sonraki süreç için en önemli zaafiyet böyle bir inisiyatifin örgütlenememesidir. TEKEL işçilerinin 1 Nisan eylemine yürürken böyle bir iradedden yoksun olmaları en büyük zayıflıktır. Bu zayıflık aşılabilmelidir. Öncü TEKEL işçileri 78 günlük direnişin deneyimleri ışığında bu zayıflığı yenebilmelidirler. 1 Nisan eyleminin başarısı ve 26 Mayıs genel eyleminin başarıyla örgütlenmesi bunu gerektirmektedir.

Sınıf devrimcileri bulundukları tüm alanlarda 1 Nisan eylemine güçlü bir tarzda katılmak için seferber olmalı, etkin, enerjik ve inisiyatifli bir çaba ortaya koyabilmelidirler.

Derleyen: H. Fırat

Derleyen: H. Fırat

Parti değerlendirmeleri-3

Parti değerlendirmeleri-4

Kitapçılarda...

Mücadele yolunda güçlü ve örgütlü yürümek için 1 Nisan'ı kazanmalıyız!

1 Nisan eylemine yönelik hazırlıklar sürüyor. Ankara'daki direnişin bitirilmesi sırasında sendika bürokratlarının işçilerin tepkisini yatıştırmak üzere verdikleri vaatlerden biri olan bu eylem, bugün sınıf mücadelesinin seyri açısından önem kazanmıştır. Eğer bu eylem başarıyla gerçekleştirilebilirse, işçi sınıfı ve emekçi hareketinin gelişiminde önemli bir dayanak olacaktır.

Zira, sendika bürokratlarının beklentilerinin aksine, Ankara'dan dönüş büyük bir moral yıkım ve bozguna dönüşmemiştir. Mücadele henüz amacına ulaşmamış olmakla birlikte, belli kazanımlar elde etmenin özgüveni ve moral üstünlüğüyle dönülmüştür. Alınan mücadele kararları (sınırları ne olursa olsun) nedeniyle, varılan nokta mücadelede yeni bir evre olarak algılanmıştır. Elbette ileri bir mücadele mevzisini boşaltmış olmanın burukluğu yaşanmış, ancak mücadelenin ülke sathına yayılacağı ve daha güçlü gelineceği düşüncesi korunmuştur. Bu nedenle TEKEİ işçileri, kısmi dağılmalara karşın mücadelenin ateşini diri tutmayı başarmışlardır.

TEKEİ işçilerinin yoğunlukta olduğu illere bakıldığında durum daha açık biçimde görülmektedir. İzmir TEKEİ işçileri döner dönmez soluğu TARIŞ işçilerinin yanında aldılar. Öncü bir sınıf bölüğü olma misyonuna uygun davrandılar, düşüncelerini TARIŞ işçileriyle paylaşarak yanlarında saf tuttular. Diğer illerde de süren işçi direnişlerine ve eylemlerine destek sundular. Eylem ve direnişlere katılmanın yanı sıra, deneyimlerinden yararlanmak ve coşkularını paylaşmak isteyenler tarafından yapılan sayısız toplantının konuğu oldular. O toplantıdan bu eyleme koşturup durdular, belli bir istek ve enerjiyle seferber oldular. Bu, direnişin TEKEİ işçilerine kazandırdığı bilinç ve inisiyatif düzeyini göstermektedir. Eylem içerisinde öğrenen işçilerin öncü bir kimlik kazandıklarının dolaysız kanıtıdır.

TEKEİ işçileri siyasal niteliği belirgin bir dizi eylemde yer aldılar. Sembolik de olsa Newroz'a katıldılar ve kürsüden seslendiler. İleri kesimleriyle sınırlı kalsa da, bu düzey son derece anlamlıdır. Belli sınırları aşamamalarına rağmen işçi sınıfının öncü bölüğü konumunu kazanmışlardır.

En önemlisi, TEKEİ işçilerinin Ankara'daki direnişlerinin anılarıyla hareket etmemeleri, bu direnişin gücüne ve katkılarına da dayanarak mücadelelerini kesintisiz sürdürmeleri ve işçi sınıfı ve emekçiler cephesinde kazandıkları özel konumlarıdır. Sadece kendileri dışındaki mücadele süreçlerine katılımla sınırlı bir hareketlilik içinde değildirler. Ankara'dan dönüşten sonra çeşitli illerde yapılan eylemler, hükümet üyelerine yönelik protesto gösterileri, çadır kurup masa açarak yürütülen kitle çalışmaları ve en önemlisi örgütlenme çalışmaları belli bir zenginlik ve yoğunluk oluşturmaktadır.

Ancak sözkonusu olan, merkezi bir planlama ve yönlendirme olmadığı ölçüde kendiliğinden yürüyen bir süreçtir. Zira TEKEİ işçileri, tüm mücadele istek ve enerjilerine, tüm deneyim ve birikimlerine karşın hala da yeterli bir iç örgütlenme düzeyine sahip değillerdir. Elbette illerde alt kademe sendikal

mekanizmalardan ve yan yana bulunuyor olmaktan gelen doğal bir örgütlenme zeminine sahiptir. Bazı illerde örgütlenme yönünde daha bilinçli bir yönelim görülmektedir. Ancak bunlar henüz mücadelenin yükünü taşıyabilecek bir sağlamlıkta ve güçte değildir. Durum merkezi düzeyde daha kötüdür. Zira, direniş sırasında öne çıkan öncü birikim direnişin son günlerinde belli bir biçime kavuşmakla birlikte kalıcı olamamıştır. Çeşitli illere dağılan bu birikimin belli özel hedeflerle yan yana gelmesi ve giderek bir önderlik iddiası ortaya koyması mümkün olamamıştır.

Küçük-burjuva reformist çevreler de bu öncü birikimi kendi dar siyasal hesapları için parçalamakta ve dağıtmaktadır. Siyasal bir sınıf hareketi geliştirme bakışından ve sorumluluğundan yoksun olmaları ölçüsünde, direnişin yarattığı birikimlerin bu biçimde heba olmasına neden olmaktadır.

Bu durum bir yandan devrimci bir eksen oluşturarak bu birikimlerin küçük-burjuva reformist kanallardan tüketilmesine engel olmayı, diğer taraftan ise sınıf devrimcilerinin çok daha inisiyatifli ve kucaklayıcı bir siyasal pratiği örgütlemelerini zorunlu kılmaktadır. 1 Nisan eylemi bu bakımdan da ele alınmak durumundadır. 1 Nisan'da yeniden biraraya gelip mücadele ateşini alevlendirecek olan TEKEİ işçilerinin gündemine iç örgütlenme sorununu koymalı ve 1 Nisan sonrasında bir örgütsel niteliği bırakmayı hedeflemek için elimizden geleni yapmalıyız.

1 Nisan aynı zamanda TEKEİ işçileri ile diğer sınıf bölükleri ve emekçilerin öncü kesimleri arasında bir kaynaşma ve birleşmenin zemini olarak da değerlendirilmelidir. Çünkü, daha ileri mücadele süreçlerinin, somutta 1 Mayıs ve 26 Mayıs genel grevinin örgütlenmesi görevinin yerine getirilmesi, her düzeyde TEKEİ işçileriyle ileri ve öncü işçi-emekçilerin ortak mücadele platformlarında yan yana gelmelerini zorunlu kılmaktadır. Ne yazık ki, ne

Ankara'daki direniş süresince ne de sonrasında bu yönde anlamlı bir mesafe alınabilmiştir. Direnişin coşkusu paylaşmak ve illerde bundan sonra yapılacakları konuşmak üzere yapılan toplantılarda ortak hareket etme yönünde beyan edilen tüm niyetlere karşın, henüz işleyen, iş yapan ve bunu süreklileştiren olgunlukta bir sonuç elde edilememiştir. Direnişin sarsıcılığıyla sınıf hareketi içerisinde belirgin biçimde artan mücadele ve örgütlenme eğilimi de düşünülürse, bunun için hala değerlendirilmeyi bekleyen çok ciddi olanaklar vardır.

Öte yandan, 1 Nisan sonrasında mücadeleyi kesintisiz biçimde ve birleşik bir tarzda sürdürmek üzere somut ve net bir eylem programı çıkarmanın önemi açıktır. Halihazırda TEKEİ işçilerinde belirgin bir mücadele isteği sözkonusudur. Sendika bürokratları bu nedenle, bu isteğe yanıt vermek iddiasıyla, 2 Nisan'dan itibaren hayata geçirmek üzere bir eylem programı oluşturacaklarını açıklamışlardır. Ancak bu açıklamanın, 1 Nisan'da direnişe yeniden başlama yönündeki isteği kırmak üzere planlanmış bir manevra olma ihtimali yüksektir. Bu manevraya karşı koyarak 1 Nisan'dan kazanmanın yolunu açacak somut bir mücadele programıyla çıkmak temel bir görevdir.

1 Nisan eyleminin en önemli başarısı, 1 Mayıs'tan 26 Mayıs'a uzanan mücadele hattında kazanarak yürümenin koşullarını ve dayanaklarını oluşturmak olacaktır. Bu koşul ve dayanaklar, hem moral-siyasal, hem de maddi-pratik mücadele ve örgütsel anlamdadır. 1 Nisan eyleminin önemi buradan gelmektedir.

1 Nisan hazırlıkları kadar 1 Nisan'daki buluşma da bu bakışla ele alınmalıdır. 1 Nisan'da ileriye yönelik sağlam dayanaklar kazanmak, var olanları güçlendirmek temel amaç olmalıdır. Bunun gereklerini hem Ankara yolunda hem de 1 Nisan'da yerine getirmek üzere hazırlanmalıyız.

AKP hükümeti IMF ile stand-by anlaşması yerine OVP ile yola devam edecek...**Etiket değişiyor icraat aynı!**

AKP hükümeti, IMF ile stand-by anlaşmasının ileri bir tarihe ötelenmesini, “millet yararına önemli bir kazanım” şeklinde yutturmaya çalışıyor. Hükümetin borazanlığını yapan dinci-gerici sermaye medyası da, aynı teraneyi koro halinde seslendiriyor.

Seçim tartışmalarının gündeme geldiği günlere denk düşen ötelemenin emekçilere değil, fakat AKP hükümeti ile ona yakın sermaye kesimlerinin işine yarayacağı bir gerçek.

Sermaye hükümetinin Orta Vadeli Program (OVP) ile yola devam edecek olması, işçi sınıfı ve emekçiler açısından kayda değer bir değişikliğe yol açmayacak. Zira AB’nin neoliberal politikalar çerçevesinde serbest piyasa ekonomisine uyumu şart koşan normlara öncelik veren OVP’nin, işçi ve emekçilere saldırı boyutu ile IMF anlaşmalarından farksızdır.

OVP’nin hükümete sağlayacağı avantaj ise, seçim rüşvetlerini dağıtırken elinin serbest kalacak olmasıdır. AKP destekçisi “İslamcı” sermayeye gelince, kimseye hesap vermeden hükümet tarafından kayırılma ve bununla bağlantılı olarak usulsüz ihalelerden nemalanmaya, herhangi bir engelle karşılaşmadan devam edebilecek.

Bu arada, seçimlere “IMF’ye kafa tutmuş hükümet” yaftasıyla katılmayı hesap eden AKP, bu sahte kahramanlığı sandıkta bir kazanıma çevirmenin hesabını da yapmaktadır.

2002’de iktidara geldiğinde Kemal Derviş’in programını aynen uygulamaya devam eden AKP hükümeti, altı yıl boyunca IMF reçetelerini virgülüne dek uyguladı. Zira mecliste çoğunluğa hakim olması, AKP’yi önceki sermaye hükümetlerinden daha pervasız davranmaya itmiştir. Bu yıllarda sınıf hareketinin zayıf olması, dinci-gerici hükümetin saldırganlığının en azından belli bir dönem için yanına kâr kalmasını sağladı.

İşçi sınıfı ile kamu emekçilerinin reel ücretlerini dibe çeken, tarımsal üretimi önemli oranda darbeleyen, özelleştirme saldırısını görülmemiş pervasızlıkta hayata geçiren, işsiz sayısına yeni milyonlar ekleyen, dolar milyarderlerinin sayısını ise katlayan politikaları uygulayan AKP hükümeti, attığı her adımla emekçilere düşman olduğunu kanıtlamakta bir sakınca görmedi.

Sekizinci yılında bulunan AKP hükümetinin icraatlarına yaygın özelleştirmeler; sağlık ve eğitim hizmetlerinin ticarileştirilmesi; sosyal güvenlik sisteminin emekçiler aleyhine dönüştürülmesi, esnek üretim ve taşeronlaştırmanın yaygınlaştırılması, sendikal örgütlenme ve hak arama mücadelelerinin kolluk kuvvetlerinin zoruyla bastırılması damgasını vurmuştur.

Hal böyleyken bu hükümetin işçi ve emekçiler lehine iş yapması mümkün mü? Değil elbet! Zira varlık nedeni sermayenin çıkarlarını korumak olan bir hükümetin işçi ve emekçiler lehine işler yapması eşyanın tabiatına aykırıdır. Nitekim AKP hükümeti de tabiatına aykırı işler yapmamış, “sermayeye hizmet, emekçilere eziyet” şeklinde özetlenebilecek icraatlarına, fazlasıyla sadık olduğunu kanıtlamıştır.

Sekiz yıldır sözünü ettiğimiz icraatları gerçekleştiren dinci gerici ve AKP cephesinde yeni bir şey olmadığına göre, stand-by anlaşması yerine OVP ile yola devam etme kararı alan hükümetin, önümüzdeki dönem de emekçilere saldırı politikasında bir değişiklik olması için bir neden bulunmuyor. Nitekim OVP’nin önceliklerine bakıldığında, bunların işçi ve emekçilere yansımaları açısından herhangi bir stand-by anlaşmasından farksız olduğu görülmektedir.

Tayyip Erdoğan’ın, “bununla yola devam edeceğiz” dediği OVP’nin hedeflerinin başında son yıllarda artan bütçe açığının kapatılması geliyor. Bunun için ise bütçe gelirlerinin arttırılması, giderlerinin ise azaltılması öngörülüyor.

Bütçe gelirlerinin arttırılması için toplumdan alınan vergi oranlarının yükseltilmesi, özelleştirme saldırının devam etmesi ve yeni zamların yapılması gerekiyor.

Bütçe giderlerinin azaltılması için ise, personel giderlerinin düşürülmesi gerekiyor ki, bunun yolu çalışan sayısının azaltılması ve reel ücretlerin düşürülmesidir. Bütçe giderlerini düşürmenin bir diğer yolu da, sağlık, eğitim gibi temel hizmetlere ayrılan payların kısılmasıdır. Bu ise, sağlık ve eğitimin ticarileştirmesi sürecinin daha da pekiştirileceği anlamına geliyor.

OVP kapsamında öncelik verilen bir diğer icraat da, “küresel rekabete uyum” adı altından devam eden saldırının kapsam alanının genişletilmesidir. Bunun özü esnek çalışmanın yaygınlaştırılması, eğitim sisteminin sermayenin taleplerine göre düzenlenmesi, teşvik adı altında emekçilerden gasp edilen kaynakların ise sermayeye peşkeş çekilmesinden ibarettir.

Görüldüğü üzere, OVP süreci ile ekonomi yönetiminin IMF’den çok AB’nin etkisi altına girip girmeyeceğinin işçi ve emekçiler açısından bir önemi yoktur. Her iki tarafın emperyalist tekellerin temsilcileri

olması bir yana, stand-by anlaşması ile OVP’nin özü aynıdır; özetle her ikisi de sermayenin çıkarlarını temel alıyor, işçi sınıfıyla emekçilerin çalışma ve yaşam koşullarını daha da ağırlaştırmayı hedefliyor.

AKP hükümetinin varlık nedeni, sermaye ve emperyalistlere hizmet etmektir. Adı değişse bile, icraatlarının özü aynı kalacaktır. Adı ne olursa olsun, emekçileri hedef alan bu saldırılar, ancak işçi sınıfıyla emekçilerin örgütlü mücadelesiyle püskürtülebilir.

Yeni MOBESE’ler sermayenin hizmetinde

Bir tarafta özelleştirmelerle, sosyal yıkım saldırılarıyla, işsizlik ve geleceksizlikten başka bir seçenek bırakılmayan işçi ve emekçiler, diğer tarafta daha fazla kar için saldırılarını derinleştiren burjuvazi. Sermayenin tüm saldırıları karşısında işçi ve emekçiler cephesinden büyüyen sosyal hoşnutsuzluk...

Sermaye devleti gerçekleştirdiği saldırılarla kendi bekasını sağlamak için gerekli önlemlerini de alıyor. Baskı ve zorunu, saldırılarını derinleştirdiği her dönemde bir kat daha arttıran sermaye devleti, gerçekleştirdiği hazırlıklarla, aldığı önlemlerle toplumda büyüyen sosyal hoşnutsuzluğu denetim altına almaya çalışıyor.

Bugün güvenlik kameraları, kimlik kontrolleri vb. uygulamalarla tam anlamıyla abluka altına alınan toplum, yeni bazı yöntemlerle terörize edilerek tehdit ediliyor. Her an gözlemlendiği hissi ile kitlelere güvensizliği dayatan devlet diğer yandan da devrimcilerin alanını daraltmaya çalışıyor. Sınıf savaşımının kızılsaacağı günlere hazırlık yapan sermaye devleti doğal olarak ayakta kalabilmek için hiçbir masraftan da kaçınmıyor.

MOBESE kameraları yüz tanıma sistemiyle donatılıyor. Kameranin çektiği fotoğraflar merkezdeki bilgisayarda “aranan” kişilerin fotoğraflarıyla karşılaştırılıyor.

İstanbul’da bin 179 noktadaki 4 bin MOBESE kamerasının sayısı arttırılırken bu kameralara farklı özellikler de yükleniyor. Taksim Meydanı’nda bulunan sekiz MOBESE kamerasına “yüz tanıma” programı yüklendi.

“Yüz tanıma” programı yüklenmiş bu kameralar, kalabalık içerisinde sürekli olarak tarama yaparken “şüpheli” gördüğü kişilerin fotoğraflarını çekiyor. İstanbul Emniyet Müdürlüğü MOBESE Merkezi’ndeki ana bilgisayara bağlı olan bu kameralar, fiber kablolar sayesinde bu görüntüleri anında merkeze yolluyor. Ana bilgisayarın hafızasında ise aranan veya “suç”a karışmış kişilerin fotoğrafları yer alıyor. Çekilen fotoğraflar sürekli olarak merkezdeki fotoğraflarla karşılaştırılıyor. Otomatik olarak yapılan ve birkaç dakika süren işlemin ardından görüntülenen kişi, aranan bir “suç”luysa sistem hemen alarm veriyor. Bu alarmın ardından da polis ekipleri hemen kameranın bulunduğu bölgeye yönlendiriliyor.

Yeni alınan kameraların bir özelliği de fotoğraflardaki görüntülerin son derece net olması. Eski sistemde çekilen fotoğraflarda görüntü dağıldığı için net bir fotoğraf elde edilemediği belirtilirken kameraların tanesinin 2 bin liraya mal olduğu ifade edildi. Bununla beraber kullanılan yazılım programının İstanbul Emniyet Müdürlüğü tarafından yapıldığı kaydedildi.

İşçi ve emekçilerin haklarını gaspeden, sağlık ve eğitime yeterli bütçeyi aktırmayan sermaye devletin paraları nereye harcadığı bu örnekle bir kez daha görüldü. Tek bir kameraya 2 bin TL veren devlet, emekçilerin karşı karşıya kaldığı sefalet karşısında ise gözlerini kapıyor.

Ayrıca bunların TEKEL direnişiyle hareketlenen sınıf hareketine ve özgürlük mücadelesini bırakmayan Kürt halkına dönük sermaye cephesinin aldığı yeni önlemler olduğu kendileri tarafından da dillendiriliyor.

Özellikle yaklaşan Newroz ve 1 Mayıs için muhtemel olaylara karşı bu sistemlerin kullanılacağı ifade edilirken, İstanbul’da Newroz kutlamalarının yapılacağı Kazlıçeşme Meydanı’na da şimdiden 17 tane MOBESE kamerasının yerleştirildiği belirtildi.

“Yüz tanıma” sistemli kameralardan ilk olarak Taksim’e 8 adet yerleştirildi. Yetkililer, yüzdeki değişikliklerin kendilerini yanıltmaması için göz çukuru, burun yapısı gibi temel özelliklerin sisteme yüklenmesi çalışmalarının sürdürüldüğünü söylediler.

Tayyip Erdoğan'dan kaçak Ermeniler'e sınır dışı etme tehdidi...

Tehcirci zihniyet işbaşında!

AKP hükümetinin şefi Tayyip Erdoğan'ın kontrolden çıkınca nasıl saldırganlaştığı biliniyor. Kendisini, hükümetini ya da partisini eleştirenleri kabaca azarlayan, gazeteciler hakkında davalar açan, herhangi bir sorununu dile getiren vatandaşları kovan Tayyip Erdoğan, kimi zaman diplomatik ilişkilerde de “kabadayılık” yapma hevesine kapılıyor.

Bu tür davranışları, daha çok kontrolden çıktığı zaman kesitlerinde sergileyen dinci gericiğin şefi, bu defa karşısında son derece “mülayim” bir gazeteci bulunurken, Ermeni halkına saldırdı. BBC Türkçe servisine demeç veren Tayyip Erdoğan, soğukkanlı bir şekilde Türk vatandaşı olmayan 100 bin Ermeni'yi sınır dışı edebileceklerini ilan etti.

İrkçılığın kaba bir tezahürü olan bu tehdidin gerekçesi, ABD ile İsviçre'nin Ermeni Soykırımı'yla ilgili yasa tasarılarını meclis gündemlerine taşımış olmaları. Yani emperyalist ülkelerin Türk sermaye devletine şantaj yapmasına kızan Tayyip Erdoğan, ağır koşullarda kayıtsız/güvencesiz çalışan Ermenistanlı işçileri bir kez daha “tehcir” edebileceği tehdidini savuruyor.

Emperyalistlerle Türk sermaye devleti arasındaki sorunlarla ilgisi olmayan Ermeni işçilerin hedef seçilmesi, Tayyip Erdoğan'ın temsil ettiği zihniyetin hem ırkçı hem işçi emekçi düşmanı niteliğini bir kez daha kanıtlamıştır.

Vaaz verirken, “komşularla sıfır sorun” politikası izlediklerinin iddia eden AKP hükümetinin başı, “soykırım yasa tasarısını kabul etmeyin, yoksa Türkiye’de bulunan Ermenistanlı işçileri sınır dışı ederim” diyerek aklınca batılı emperyalistleri uyarıyor. Oysa başardığı tek şey, ilkel olduğu kadar ırkçı da olan zihniyetini sergilemek oldu. Bu açıklama, “demokratik açılım” yaptığını öne süren AKP hükümetiyle şeflerinin, gerçekte faşizan bir çizgiyi temsil ettiklerini çarpıcı bir şekilde gözler önüne sermiştir.

Emperyalistlere gelince... Ne Ermenistan ne Türkiye'deki Ermeni işçiler onların umurunda. Zira onlar, tarihi inkar eden Türk sermaye devletine karşı, Ermeni Soykırımı'nı bir şantaj aracı olarak kullanmakta, böylece Ankara'daki Amerikancılar'dan rüşvet ve tavizler koparmaya çalışmaktalar.

Bilindiği üzere her yılın 24 Nisanı'nda bu çirkin oyun yeniden sergilenmektedir.

Türk sermaye devletinin uluslararası alanda sıkışmasına, ABD karşısında tavizler vermesine, Tel Aviv'deki ırkçı-siyonistlerin kapılarını arşınlamasına yol açan durum, 1915'te Ermeni halkı şahsında insanlığa karşı işlenen suçu inkar etme çabasıdır. Tarihi olayları yalanlarla ortadan kaldırmak mümkün olmadığı için, emperyalistler, Ermeni sorununu Türk sermaye devletine karşı kullanmakta güçlük çekmiyorlar.

ABD Temsilciler Meclisi'nde sergilenen son seremoni ise, tüm iğrençliği ile orta yerde durmaktadır. Etrafında büyük gürültüler koparılan tasarıya karşı çıkan ABD silah tekelleri, Türk sermaye devletine 8 milyar dolar tutarında silah satmayı garantilediler. Lobilerle yürütülen pazarlıklar ise perde arkasında devam ediyor. Bu pazarlıklar gösteriyor ki, ABD emperyalizmi iğrenç çıkarları için Ermeni halkının trajedisini bir araç olarak kullanıyor.

Şantajı Washington'daki efendiler yaparken, sayıları 100 bin değil 12 bin olduğu tahmin edilen Ermenistan vatandaşı işçilerin hedef alınması, tüm sermaye partilerinin “tehcirci” olduğunun anlaşılmasını sağladı.

Neredeyse her konuda AKP'ye muhalefet eden CHP-MHP ikilisi, kaçak çalışmak zorunda bırakılan Ermenistanlı işçilerin sınır dışı edilmesi söz konusu olduğunda, anında Tayyip Erdoğan'a destek verdiler. Görüldü ki, mesele ırkçılık olduğunda, meclisteki kürsüleri işgal eden AKP, MHP, CHP üçlüsü kolaylıkla anlaşabilmektedir.

Emperyalistler, Ermeni halkının trajedisini şantaj aracı olarak kullanırken, Türk sermaye devleti ise, alnına kazınan bu kara lekeyi ırkçı propaganda ile örtmeye çalışmaktadır. Emperyalistlerle Ankara'daki işbirlikçilerinin bu çirkin oyunlarını bozmak için, halklar arası dostluk ve kardeşliğin geliştirilmesi gerekiyor.

Sermaye hükümeti dinsel gericiliğe kan taşıyor!

Devlet Bakanı Faruk Çelik, “Alevi Çalıştay”larından sonra bazı Alevi derneklerinin yöneticileri ile 20 Mart günü bir araya geldi. Toplantının ardından bir açıklama yapan Devlet Bakanı Faruk Çelik, çok verimli değerlendirmeler yaptıklarını ifade etti. Faruk Çelik şunları söyledi: *“Daha önceki toplantılarda Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi dersinin sadece Din Kültürü olarak verilmesi kararı alınmıştı. Bunu yeni dönemde müfredata yetiştirmeyi planlıyoruz. Bununla ilgili değerlendirme yaptık. Çok genişçe görüşler ortaya kondu, ayrıca din eğitiminin Anayasa'nın 24. maddesindeki din eğitimi konusunun da bir uzmanlar heyeti tarafından ele alınarak bunun neticelendirilmesi konusunda görüş birliğine varıldı.”*

Faruk Çelik, bu açıklamaları yaptığı sırada Milli Eğitim Bakanlığı'nca ilk ve ortaöğretim okullarının ders çizelgelerinin değerlendirilip değiştirilmesi amacıyla düzenlenen çalıştayda, din kültürü ve ahlak bilgisi dersinin (DKAB) 1. sınıftan itibaren başlaması ve haftada iki saat olması önerildi. Bu öneriler, yapılan Alevi çalıştaylarının sonucunun fiyasko olduğu gerçeğini iyice perçinledi.

Çocuklar Sünni inancını 1. sınıfta öğrenmeye başlayacaklar

Milli Eğitim Bakanlığı tarafından ilk ve ortaöğretim okullarının ders çizelgelerinin değiştirilmesi amacıyla düzenlenen çalıştay sonunda hazırlanan raporda “Din Dersi 1. sınıfta başlasın” önerisinde bulunuldu. Halen Talim ve Terbiye Kurulu'nda değerlendirilmekte olan çalıştay raporu, Milli Eğitim Bakanı Nimet Çubukçu'ya sunulacak. Rapor da, din dersinin 4. sınıf yerine 1. sınıftan başlatılmasının, haftada bir saat yerine 2 saat okutulmasının yararlı olacağı belirtiliyor.

Yıllardır Alevi çocukları açısından bir asimilasyon aracı olan din eğitiminin ortadan kalkması bir yana, birinci sınıftan başlatılması girişimi AİHM'in ve Danıştay'ın aksi kararlarına rağmen daha kapsamlı hale getirilmek istenmesi, özelde AKP'nin genelde sermaye iktidarının samimiyetsizliğinin en açık göstergesidir.

Raporda, AİHM kararları uyarınca, “Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi” derslerinin müfredatının değiştirilebileceği belirtiliyor. Oysa biçim, içerik ve uygulaması nasıl olursa olsun, din dersleri okullardan tümüyle kaldırılmalıdır. Din derslerinin ne seçmeli hale gelmesi ne de içerik olarak tek bir dinin ya da mezhebin öğretisiyle sınırlı olması kabul edilebilir.

Sermaye devletinin Alevi emekçilerine uyguladığı inkar ve asimilasyon politikaları sadece Osmanlı İmparatorluğu tarafından uygulanmadı. Cumhuriyet tarihi boyunca da aynen devam etti. Din dersinin birinci sınıftan başlaması önerisi Osmanlı dönemi Alevi politikalarının tartışma götürmez bir mirasçısı olan sermaye devletinin dinsel gericiğin arkasına gizlenerek oynadığı rolü bir kez daha gözler önüne serdi. Bu rapor, sermaye devletinin, işçi ve emekçi çocuklarını Sünni inancı doğrultusunda yaşamaları için her türden din eğitimiye tam destek verdiğinin açık göstergesidir. Sünnileştirerek sistem içinde işçi ve emekçileri eritme politikasının sürdüğünün göstergesidir.

2010 Newroz'unun gösterdikleri...

Newroz ruhunu 1 Mayıs'a taşıyalım!

Newroz yıllardır Orta Asya ve Ortadoğu halkları tarafından değişik anlamlar yüklenerek kutlanmaktadır. Türkiye coğrafyasında yükselen Kürt halkının ulusal özgürlük mücadelesi ise Newroz'u siyasallaştırarak bir mücadele gününe dönüştürmüştür. Dili, kimliği, kültürü, ulusal varlığı, ulusal kaderini tayin hakkı sömürgeci güçler tarafından gasp edilmiş Kürt halkı, Newroz'u yıllardır bir direniş günü olarak kutlamaktadır. Newroz Kürt halkı için sermaye devleti ile adeta bir hesaplaşma günü haline gelmiş bulunmaktadır.

2010 Newroz'u da diğer Newrozlar gibi Kürt halkının öfke ve özlemlerinin haykırıldığı bir gün oldu. Gerek Kürt illerinde gerekse de Türkiye'nin batısındaki metropollerde yüzbinler, kırmızı, yeşil ve sarı renklere bürünerek meydanları doldurdular. Diyarbakır, İstanbul, Van, Mersin, İzmir, Adana, Hakkâri ve birçok ilde mücadele kararlılığı ortaya kondu.

Kürt halkı sermaye devletinin baskı, imha ve inkâr politikalarına karşı ulusal özgürlük ve eşitlik özlemlerini bir kez daha 2010 Newroz'unda alanlara yansıttı. Başta Kürt illeri olmak üzere yüzbinlerce kişi alanlara çıktı. Bu seneki Newroz, Kürt hareketi cephesinden “referandum” olarak tanımlandı. Sermaye devletinin kapsamlı tasfiye planına karşı Kürt halkının direniş geleneği hatırlatıldı. Kutlamalarda öne çıkan mesajlardan biri de “Kürt sorununda muhatap Öcalan'dır” mesajı oldu.

Sermaye devleti geçmiş Newrozlar ile kıyaslandığında bu yıl baskı ve zora daha az başvurdu. Newroz kutlamaları birçok yerde geçmiş yıllara nazaran sakin geçti.

Bu yıl Newroz ateşi yüzbinleri aşkın bir kitlenin katılımıyla ilk olarak Yüksekova'da yakıldı. Ulusal renkler, ulusal giysiler, ulusal motifler ve talepler, kutlamalardaki mesajları daha da çarpıcı kıldı. Kürt halkı, özgürlük ve eşitlik çağrıları eşliğinde yakılan Newroz ateşleriyle baharı karşıladı. Başta Türk halkı olmak üzere tüm halklarla özgürlük, eşitlik, gönüllü birlik temelinde yaşamak istediğini dile getirdi.

Coşkulu Newroz kutlamaları, “açılım” adı altında dayatılan tasfiye planına karşı anlamlı bir yanıt oldu. DTP'yi kapatıp genel başkanının milletvekilliğini düşürerek, yüzlerce Kürt siyasetçiyi hapslere atarak, BDP'li belediye başkanlarını kelepçeleyerek Kürt halkının mücadelesini bastırma hesabı yapanlar, 2010 Newroz'unda gerekli yanıtı aldılar.

Sömürgeci sermaye devletinin borazanı TRT, gün boyu yaptığı “Newroz yayını”nda, Türkmenistan'dan Özbekistan'a, Azerbaycan'dan çeşitli illerde yapılan resmi “Nevruz”lara bağlanıp canlı yayınlar yaptı. TRT'nin “Nevruz” programında yüzbinlerin katıldığı Kürt halkının Newroz'u görmezden gelinse de, diğer kanallar alanlara damgasını vuran kitlesellik ve coşkuyu yansıtmak durumunda kaldılar.

Newroz alanlarından yansıyan tablo Kürt halkının özgüveninde ciddi bir artış olduğunu göstermektedir. Düzenin Kürt “açılımlar”ı, devletin ve AKP'nin bahsettiği haklar olarak değil, Kürt halkının mücadelesinin sonuçları olarak görülmekte, bu da daha fazlasının kazanılabileceği inancını güçlendirmektedir. Newroz alanlarındaki katılımın, coşku ve heyecanın gerisinde bu vardır. Kürsülerden yapılan, hakların ancak mücadele yoluyla alınabileceği yönündeki konuşmalar da bunu anlatmaktadır.

Newroz'da öne çıkan temel olgu, Kürt halkının

mücadele enerjisini, kararlılığını ve değerlerine bağlılığını koruduğudur. Bunun ABD'nin Kürt planının uygulanmasını zorlaştırdığı açıktır. Çünkü bu plan temelde PKK üzerinde çok yönlü bir abluka kurarak ve zor uygulayarak Kürt emekçilerini yedeklemeyi, böylece moral olarak çökertip, tecrit ve tasfiye sürecine sokmayı hedeflemektedir. Ancak Newroz'un tablosu, Kürt halkının PKK ve BDP'nin arkasında durduğunu, hedeflenen moral kırılmanın ve tecritin sanıldığı kadar kolay olmadığını açığa çıkarmıştır.

Kısacası, 2010 Newroz'u'nda Kürt halkı bir kez daha mücadele enerjisini ve gücünü ortaya koymuştur. Fakat bu güç ve enerjinin düzeni temellerinden sarsması için “İşçilerin birliği, halkların kardeşliği” ekseninde diğer milliyetlerden işçi ve emekçilerle devrimci bir çizgide buluşması zorunludur. Bunun için Newroz ruhunu 1 Mayıs'a taşıyacak bir bakışla hareket edilmelidir.

İstanbul'da yüz binler Newroz ateşini yaktı!

İstanbul Newroz'u, Zeytinburnu Kazlıçeşme alanında kutladı.

Sarı yeşil kırmızı renklerin hakim olduğu alanda kürsüye “Newroz piroz be! / Newroz kutlu olsun! / Newrozekun mubarek! / Barış İçin Demokratik Çözüm Platformu” pankartı asılmıştı. Kürt kadınları yöresel kıyafetleriyle renkli bir görüntü oluşturdu.

Açılış konuşmasıyla başlayan etkinlik, Demirci Kawa ve Mazlum Doğan şahsında tüm devrim şehitleri için saygı duruşuyla devam etti. “Şehit namırın!” sloganları eşliğinde gerçekleştirilen saygı duruşunun ardından tertip komitesi adına ortak açıklama okundu.

Abdullah Öcalan'ın mesajının okunmasının ardından, **BDP İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel** bir konuşma gerçekleştirdi. Amed'den İstanbul'a muhatapın halk olduğunu söyleyen Tuncel, yetkililerin bu seslere kulaklarını tıkamamalarını istedi. Tuncel'in ardından Ufuk Uras bir konuşma yaptı.

Cevizli TEKEL işçisi Metin Arslan da mitingde bir konuşma gerçekleştirdi. TEKEL işçileri olarak, 15 Aralık 2009'da Ankara'da Newroz ateşini yaktıklarını söyleyen Arslan, bu ateşin bugün Esenyurt, Marmaray, itfaiye, İSKİ, TARİŞ, Çemen Tekstil, ATV-Sabah, Sinter ve TÜBİTAK'ta yanmaya devam ettiğini belirtti. Bugün yaşanan sorunların çözümünün, egemenlere karşı ezilen halkların ortak mücadelesinde olduğunu söyleyen Arslan, direnişlerinin ateşinde bir araya geldiklerini ve halkların arasında bir sorun olmadığını gördüklerini belirtti. 1 Nisan'da gerçekleştirilecek eyleme de çağrı yaptı.

Ardından **Kandil Barış Grubu** adına **Mustafa Ayhan** Kürtçe bir konuşma yaparak, Newroz'a katılanları selamladı. Ardından **BDP Eşbaşkanı Güten Kışanak** da kitleye hitap etti.

Newroz'un Kürt halkı için önemine değinen Kışanak, tutuklu belediye başkanlarını selamladı. Kürt halkının bütün baskı ve zulme rağmen boyun eğmediğini ve barış mücadelesinden geri durmadığını ifade ederek 2010 yılı Newroz'unun ülkeye barış, demokrasi ve kardeşlik getirmesini istedi. AKP hükümetine seslenen Kışanak, Kürt halkının taleplerinin net olduğunu ve muhatap sorunu olmadığını söyledi. Muhatabın Abdullah Öcalan olduğunu söyledi.

Barış ve Demokrasi Partisi kitleleri, sabah saatlerinden itibaren Newroz alanına giderken, devrimci ve demokratik kurumlar Abdi İpekçi Spor Salonu önünde toplanmaya başladılar. **SDP**, Halkevleri, **Demokrasi için Birlik Hareketi**, Partizan, **SODAP**, Barış için Vicdani Ret Plaformu, **TÖP**, Alinteri, **Devrimci Proletarya**, **ESP**, **EMEP**, Ekmek ve Özgürlük, **Mücadele Birliği** ve **UİDDER** bu koldan kortejler oluşturarak miting alanına sloganlarla geldiler.

Ayrıca direnişteki **Marmaray işçileri** de bu kolda toplanarak Newroz'a katıldılar.

Komünistler eyleme “Yaşasın işçilerin birliği halkların kardeşliği / BDSP” pankartı, BDSP flamalarıyla ve kızıl bayraklarla katıldılar. Devrimci Liseliler Birliği ise, “Bijî Newroz bijî sosyalizm” pankartıyla mitingdeki tek liseli korteji oldu.

Mitingde gençliğin katılımının yoğun olduğu gözlenirken, Kürt kitesinin devrimci - ilerici yapıların kortejlerine geçtiğimiz yıllara oranla daha ilgili olduğu gözlemlendi. Özellikle TEKEL direnişinin yarattığı etki alanda hissedildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Newroz ateşi Kurfalı'daydı

Newroz 21 Mart günü Kartal'ın Kurfalı Mahallesi'nde coşkulu bir etkinlikte kutlandı.

Kartal Pir Sultan Abdal Kültür Derneği tarafından örgütlenen etkinliğe, hafta boyunca el ilanları ve ozalitlelerle çağrılar yapıldı. Komünistler alana “Bijî Newroz, halkların kardeşliği, işçilerin birliği!// **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu**” yazılı ozalitleleriyle mahallede bir yürüyüş gerçekleştirerek girdi. Etkinliğe yaklaşık 70 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Kartal

Yüzbinler Newroz'u coşkuyla kutladı

Diyarbakır

Kürdistan'daki Newroz kutlamalarının en görkemlisi **Diyarbakır**'da gerçekleştirildi.

Newroz kutlamasında Öcalan'ın muhatap alınması, silahların susması ve BDP ile müzakereye başlanması çağrısı yapıldı. Kutlamada yapılan konuşmalarda ayrıca çözüm için Öcalan'ın ev hapsine alınması ve yeni anayasa hazırlanması gerektiği söylendi.

Aralarında kapatılan DTP'nin Eşbaşkanı Ahmet Türk, BDP Eşbaşkanı Selahattin Demirtaş, Diyarbakır Büyükşehir Belediye Başkanı Osman Baydemir, DTP eski milletvekili Aysel Tuğluk, Leyla Zana'nın da bulunduğu protokolde BDP'liler ulusal kıyafetlerle yer aldılar. Kitleliliği ile dikkat çeken Diyarbakır Newroz'u yapılan konuşmalarla devam etti.

DEP eski Milletvekili Leyla Zana, Diyarbakır Büyükşehir Belediye Başkanı Osman Baydemir, kapatılan DTP Eşbaşkanı Ahmet Türk, DTP'nin yasaklı milletvekili Aysel Tuğluk, Barış ve Demokratik Çözüm Grubu Sözcüsü Mehmet Şerif Gençdal meydana kurulan dev platformdan yüzbinlerce kişiye seslendiler.

İzmir

İzmir'de bu yıl Newroz BDP'nin ve diğer sol kurumların ortak çağrısıyla gerçekleşti. Toplanma yeri ise Buca Hipodrom arkası olarak belirlendi. BDP üyeleri alanda buluşurken sol kurumlar Şirinyer Tansaş önünde buluşup yolu tek taraflı trafiğe kapatarak yürüyüş gerçekleştirdiler.

Aralarında BDP, EMEP ÖDP, SDP, ESP, EHP, Ekmek ve Özgürlük, ÇHD, İHD Ege 78'liler Derneği, Mücadele Birliği, DHF, Alnteri ve diğer sol siyasi grupların yer aldığı bileşenler tarafından örgütlenen Newroz programı kortejlerin alana girmesinin ardından başladı.

Kürsüden BDP İl eşbaşkanları Mukkaddes Kubilay ve Yusuf Kaya, EMEP Genel Başkan Yardımcısı Abdullah Varlı, SDP, ESP ve ÖDP adına konuşmalar yapıldı. Ayrıca bir TARIŞ bir de TEKEL işçisi direniş süreçleriyle ilgili konuşmalar yaptılar. İşçilerin konuşmasından sonra kürsüye **BDP Mardin Milletvekili Emine Ayna** çıktı ve "Kürt halkı için Newroz direnişin ta kendisidir" dedi.

Komünistlerin merkezi Newroz'a katılımı sınırlı oldu. Yürüyüşte ve alanda "Yaşasın Halkların Kardeşliği/ Özgürlük Eşitlik Gönüllü Birlik/ BDSP" pankartı açıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Güzeltepe'de Newroz coşkusu

21 Mart Pazar akşamı İzmir Güzeltepe'de Newroz kutlaması coşkulu bir biçimde gerçekleştirildi. BDP tarafından örgütlenen ve BDSP'nin de destek verdiği Newroz'a yaklaşık 300 kişi katıldı.

BDSP'liler "Yaşasın işçilerin birliği halkların kardeşliği / BDSP" pankartı açarak ve kızıl bayraklar taşıyarak coşkulu sloganlar eşliğinde Newroz alanına yürüdüler.

Program Newroz ateşinin yakılmasıyla başladı. Oldukça coşkulu geçen kutlama, Herne Peş marşı ve sloganlarla son buldu.

Kızıl Bayrak / İzmir

Ankara

Ankara'da Barış ve Demokrasi Platformu'nun çağrısıyla Newroz kutlaması gerçekleştirildi. 21 Mart

20 Mart 2010 / Adana

Pazar günü Sıhhiye Toros Sokak'ta bir araya gelen kurumlar Kolej Meydanı'na yürüdü.

Kortejin önünde "Barış, demokrasi, özgürlük ve halkların kardeşliği için Newroz piroz be! Newroz kutlu olsun!" yazılı platform pankartı taşındı. Eyleme BDP, SDP, SP, EHP, EMEP, 78'liler Girişimi, Halkevleri, ESP, PSAKD, SDH, KÜRD-DER, BDSP, Partizan, DHF, Kaldıraç, KÖZ, TÜM-İGD, KESK'e bağlı SES, BES, Ankara Dersimliler Derneği ve ÖDP katıldı. Bu arada KESK pankartının önünde "Yönetim Kurulu üyemiz Seher Tümer serbest bırakılsın" pankartı taşındı.

BDSP ise "Kürt ulusuna özgürlük, eşitlik, kardeşlik, gönüllü birlik" pankartıyla yürüyüşte yer aldı.

Miting programı saygı duruşuyla başladı. Newroz ateşi mitinge gelen kurumların temsilcileri tarafından yakıldı. Kürsüden ilk olarak platform adına ortak basın açıklamasını tertip komitesi başkanı Hüseyin Cevher okudu. Ardından Kürt-Der, Barış anneleri adına Kürtçe konuşmalar yapıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara

Mamak'ta Newroz yürüyüşü

Ankara Mamak'ta BDSP, DHF, Partizan, Halk Cephesi, Aka-Der ve Devrimci Proletarya tarafından örgütlenen Newroz eylemi Tekmezar Hacı Bektaş-ı Veli Parkı önünde buluşulması ile başladı. En önde yer alan "Newroz İsyandır, İsyanı büyütelim" pankartı arkasında kurumlar kendi pankartlarıyla yer aldı.

Açıklamada Newroz'un halkların zulmün karşısındaki onurlu direnişlerinin sembollerinden biri olduğu söylendi.

Kürt ulusuna yönelik inkar, imha, asimilasyon politikalarına değinilen açıklamada her yerde direnenleri ve direnişleri yok etmek için azgınca saldırıların, gözaltıların yapıldığı belirtildi. F tipi hapishaneler ve tecrit uygulamasının da işlendiği metinde Engin Çeber, Alaattin Karadağ ve Aydın Erdem'in sokak katledilmeleri hatırlatıldı.

Yaklaşık 200 kişinin katıldığı eyleme sınıf devrimcileri "**Kürt ulusuna özgürlük, eşitlik, kardeşlik, gönüllü birlik**" şiarlı pankart ile katıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara

Adana

Newroz, 20 Mart günü on binlerin katılımıyla Mimar Sinan Açık hava Tiyatrosu'nda kitleysel ve coşkulu bir şekilde kutlandı.

Binlerce insanın geleneksel giysiler içinde geldiği kutlamalar geçtiğimiz yılı aşan bir kitlelilikle, Kürt kadınlarının ve gençlerinin yoğun katılımıyla gerçekleştirildi.

50 bini aşkın kişinin katıldığı Newroz etkinliğine BDP adına Şırnak Milletvekili **Sevahir Bayındır** ve BDP Eşbaşkan Yardımcısı Tuncer Bakırhan da katıldı.

Tertip komitesi adına yapılan konuşmanın ardından BDP Adana İl Başkanı, Devrimci İşçi Partisi Adana İl Başkanı, EMEP ve ESP yöneticileri söz aldılar.

Konuşmalarda son dönemde Kürt halkına dönük devlet terörü protesto edilirken, TEKEL işçilerinin direnişi de bütün konuşmalarda yer buldu. Bir TEKEL işçisi sahneye çıkarak TEKEL işçileri adına kitleyi selamladı. Bu sırada TEKEL direnişinde yaşamını yitiren Hamdullah Uysal ve onun şahsında emek mücadelesinde yaşamını yitirenler için saygı duruşu gerçekleştirildi.

BDP adına konuşan Şırnak Milletvekili Sevahir Bayındır çözüm isteniyorsa bunun muhatabının Kürt halkı olduğunu ancak bunun görmezden geldiğini ve yaşanacakların sorumlusunun AKP olacağını söyledi.

Oldukça coşkulu ve bir bayram havasında kutlanan Newroz'a birçok devrimci kurum pankart ve flamarlarıyla katıldılar. Komünistler de kutlamalara "Yaşasın işçilerin birliği halkların kardeşliği / BDSP" pankartıyla katıldılar.

Kızıl Bayrak / Adana

Şakirpaşa'da ortak Newroz eylemi

BDSP, Devrimci Proletarya, Emek ve Özgürlük Cephesi ve Halk Cephesi tarafından 21 Mart günü Şakirpaşa'da gerçekleştirilen bir eylemle Newroz kutlandı. Yapılan konuşmada, Newroz'un ezilen halkların baskı ve zulme karşı direnişi büyüttüğü bir

gün olduğu ifade edildi.

Kızıl Bayrak /Adana

Bursa

Newroz, Bursa’da coşkuyla kutlandı. Sabahın erken saatlerinden itibaren Gökdere Meydanı’ndan Newroz alanına çeşitli kollardan yaklaşık 5 bin kişi geldi.

Kutlamada tertip komitesi adına yapılan açıklamada, Kürt sorununda kritik bir dönemden geçildiği hatırlatıldı. AKP hükümetinin “açılım”ı eleştirildi.

Açıklamada, sistemin Kürt halkına on yıllardır baskı ve asimilasyon politikalarını, yoksullara açlığı ve işsizliği, işçilere sendikasızlığı ve güvencesizliği dayattığı, azınlıkların haklarının ise tanınmadığı söylendi.

TEKEL işçilerinin Demirci Kawa’nın ruhunu yaratarak, Kürt, Türk, Laz, Çerkez işçilerle birlikte işçilerin birliğinin ve halkların kardeşliğinin simgesi olduğu belirtildi.

Ardından BDP Bursa İl Başkanı, BDP Meclis Üyesi Kemal Peköz de konuşmalar gerçekleştirdi.

Alanda “Demokratik vatan-ulus-cumhuriyet-anayasa!”, “Ortak vatanda özgür birliktelilik!”, “Newroz ateşi ile özgürlüğe, barışa, kardeşliğe yürüyelim!”, “Ya gerçek demokrasi, ya hiç!”, “Çözüm operasyonlarda değil! Çözüm ateşkes, diyalog ve barıştadır! / BDP Bursa İl Örgütü” şiarlı pankartlar açıldı.

Newroz kutlaması için Demirtaşpaşa Metro İstasyonu’nda bir araya gelen ve aralarında BDSP’nin de bulunduğu ilerici ve devrimci kurumlar ise kutlamanın yapılacağı Gökdere Meydanı’na gerçekleştirdikleri yürüyüş ile girdiler.

BDSP Newroz kutlamasına “Newroz Piroz be! Özgürlük, eşitlik, gönüllü birlik!/BDSP” pankartı ile katıldı.

Kızıl Bayrak / Bursa

Manisa

Newroz **Manisa**’da da coşkuyla kutlandı. Horozköy Yeni Pazar yerinde Manisa’nın ilçelerinden gelen Kürt emekçilerinin toplanmasıyla başlayan etkinlikte gençlerin katılımı dikkat çekti.

Program, Teptip Komitesi (BDP, EMEP, ÖDP) adına yapılan konuşmayla başladı. Mitinge destek veren Eğitim Sen, BES ve Manisa İşçi Birliği Derneği’nin isimleri kürsüden duyurulurken Newroz ateşi, Tertip komitesi ve destekçiler ateş başına çağrılarak yakıldı.

İlk konuşmayı yapan BDP Manisa İl Başkanı’nın ardından Tertip Komitesi bileşenleri adına birer temsilci sırasıyla kürsüden söz aldı. ÖDP, EMEP adına yapılan konuşmalarda “Kürt sorununun demokratik, barışçıl çözümü” vurgusu öne çıktı.

TEKEL direnişine de yer verilen konuşmaların ardından Newroz mesajları okundu.

Kızıl Bayrak / Manisa

Kocaeli

Newroz, Kocaeli Emek ve Demokrasi Platformu tarafından Kocaeli’de kutlandı.

Newroz kutlaması için Merkez Bankası önünde biraraya gelen sendikalar, siyasi partiler, ilerici ve devrimci kurumlar buradan kutlamanın yapılacağı Perşembe Pazarı’na kadar yürüyüş gerçekleştirdi.

Açılış konuşmasını Eğitim Sen Kocaeli Şube Başkanı Veysel Kaplan yaptı.

Kaplan yaptığı konuşmada Newroz’un halkların kardeşliğinin, emekçilerin birliğinin adı ve adresi olduğunu söyledi. Veysel Kaplan’ın konuşmasının ardından kurumların başkan ve temsilcileri kitleye seslendi.

Kutlamada Newroz ateşini Mazlum Doğan’ın anne ve

21 Mart 2010 | İstanbul

babası yaktı.

2 bin kişinin katıldığı kutlamaya BDSP, ESP, EHP, BDP, EMEP, ÖDP, DÖH, Halkevleri, KESK, Eğitim Sen katıldı.

Kızıl Bayrak / Kocaeli

Kürdistan illeri

Newroz Kürdistan illerinde büyük bir coşkuyla kutlandı. Kürt halkı kutlamalara yöresel kıyafetleriyle katılırken yapılan konuşmalarla Kürt siyasetçilerine dönük saldırılar kınandı. Kürt özgürlük mücadelesinin şehitlerinin fotoğrafları kutlama alanlarında yer aldı.

Hakkari’de Newroz kutlamalarında alanda “Mezopotamya’da yaşanların sesi ROJ susturulamaz”, “Kürt sorunu tutuklamalarla değil. diyalogla çözülür”, “Kürt sorununda muhatap Öcalan’dır”, “Savaşla değil diyalogla çözüm”, “Önder APO’nun Newroz’unu kutluyoruz” pankartları açıldı.

İğdır’da kutlamalar Kantar Meydanı’nda yapıldı. Alana Kürt Siyasetçi Orhan Doğan ile Tutuklu belediye Başkanı Mehmet Nuri Güneş’in dev posterleri ve “Demokratik anayasa demokratik ulus” pankartı asıldı. Newroz ateşini BDP İğdir Milletvekili Pervin Buldan ile Belediye Başkan vekili Hüseyin Malk ve BDP yöneticileri beraber yaktı.

BDP İğdir Milletvekili Pervin Buldan, askeri ve siyasi operasyonlarla Kürt sorununun çözölemeyeceğini belirtti.

Ağrı’da alanda “Newroz piroz be”, “Özgürlük günü olan Newroz piroz be”, “Dilimiz onurumuzdur”, “Kimse güneşimizi karartamaz” pankartları açıldı. Newroz ateşinin yakılmasından sonra ilk konuşmayı yapan BDP İl Başkanı Halil Aksoy, AKP’nin Kürt açılımının Kürt halkına yönelik baskı ve soykırıma dönüştüğünü vurguladı.

Kars’ın **Kağızman** ilçesinde binlerce kişinin katılımıyla gerçekleşen Newroz kutlamalarında alanda “Siyasi irademe dokunma”, “Dün Halepçe bugün Kelepçe”, “Newroz piroz be” pankartları açıldı.

Van’ın **Muradiye** ilçesinde ilk kez yapılan Newroz kutlaması binlerce kişinin katılımıyla belediye garajında yapıldı. Alana üzerinde hasta tutukluların isimlerinin bulunduğu “Ölümü bekliyorlar haberiniz var mı?”, “Newroz kardeşliktir”, “Taş atan çocuklar serbest bırakılsın”, “Anadilde eğitim hakkı”, “Ana ve aşk tanrıçasının diyarında güzellik ve zekânın yaratıcısına bin selam” pankartları asıldı.

Tertip Komitesi Başkanı Ahmet Baygümüş bir konuşma yaptı.

Muş’un **Bulanık** ilçesinde gerçekleştirilen Newroz kutlamasında DTP’nin kapatılmasını protesto ederken katledilen Necmi Oral ve Kemal Ağca’nın dev posterleri taşındı ve “Necmi ve Kemal yoldaşlar ölümsüzdür. Onların yolunda milyonlar” pankartı açıldı. Kutlamada BDP Muş Milletvekili Sırrı Sakık da konuşma yaptı.

1990’lı yıllarda adı Newroz ile özdeşleşen **Şırnak**’ta on binlerin katılımıyla Newroz kutlamaları yapıldı. Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rartey.org>

Kutlamalar, Ömer Kabak Meydanı’nda gerçekleştirilirken alanda “Ne ölmek ne öldürmek yaşa ve yaşat”, “Botanın asi duruşuyla Cudi’de yükselen barış haykırışıyla güneşin yürek yakan sıcaklığıyla onurlu duruşu sergileyen özgür kadınları selamlıyoruz”, “Ana ve aşk tanrıçalarının diyarında güzellik ve zekanın yaratıcılarına bin selam”, “Demokratik ulus, Demokratik vatan, Demokratik Anayasa, Demokratik Cumhuriyet” pankartları asıldı.

Ayrıca 1992 Newroz’unda öldürülen Bişenk Anık’ın dev posterleri ve “Newroz piroz be”, “Newroz berxwedana Mazlumane” pankartları da alanda açıldı.

Cizre’de Newroz kutlamalarının yapıldığı alanda Enes Ata, Uğur Kaymaz ile Ceylan Önkol’un fotoğraflarının olduğu ve Kürtçe “Demokratik Vatan, Demokratik Ulus, Demokratik Cumhuriyet, Demokratik Anayasa” ile “Newroz Piroz Be” yazılarının yer aldığı dev pankartlar asıldı.

Tertip Komitesi Başkanı İbrahim Erkul yaptığı konuşmada, 2010 Newroz’un Kürt halkının özgürlük mücadelesinin finali olacağını söyledi. Kutlamada, Diyarbakır D Tipi Cezaevinde tutuklu bulunan Cizre Belediye Başkanı Aydın Budak’ın mesajı okundu.

Mersin’de Newroz kutlaması

Mersin’deki Newroz kutlamaları Metropol miting alanında yapıldı.

Newroz ateşinin yakılmasıyla başlayan kutlamalarda alana “Özgür yurttaşla özgür kentlere”, “Daha çok kadın daha çok demokrasi”, “Siyasi soykırımlar durdurulsun, tutuklananlar serbest bırakılsın”, “Newroz jiyan a azad e”, “Newroz güneşin güler yüzüdür”, “Rebertiya azad, xweseriya azad”, “Newroz Mazlumların direnişidir” pankartları asıldı.

Konuşmalarda, Newroz kutlamalarının bir referanduma işaret ettiği ve bu referandumun artık dikkate alınması gerektiği belirtildi.

Isparta

Isparta’da Newroz, Gülistan Meydanı’nda coşkulu bir etkinlikle kutlandı. Program İzmir BDP Parti Meclisi üyesinin konuşmasıyla başladı. Antalya ve Isparta İl Başkanlarının konuşmalarıyla devam etti. Konuşmalarda sıklıkla barış vurgusu yapıldı.

Newroz kutlamalarına devrimci ve ilerici güçler de destek verdi.

Kızıl Bayrak / Isparta

Varto’da Newroz kutlaması

Newroz bayramı Muş’un **Varto** ilçesinde de kutlandı. Newroz’a BDP Varto İlçe Başkanı Sırrı Sever, Varto Belediye Başkanı Gülşen Değer ve BDP eski Genel Başkanı Demir Çelik de katılarak konuşmalar yaptılar. Kutlamaya Eğitim Sen, SES, Tüm Bel-Sen, DİVES ve Genel-İş de destek verdi.

Enerjide özelleştirme saldırılarını durdurmak için...

Ankara'da 18 Mart günü Stratejik Teknik Ekonomik Araştırma Merkezi (STEAM) tarafından düzenlenen Enerji Konferansı'nda 45 adet termik ve hidroelektrik santralinin özelleştirilmesi ele alındı. Elektrik üretim özelleştirmelerinde, öncelikli olarak Hamitabat, Çan, Seyit Ömer ve Soma A-B'nin özelleştirme ihale ilanlarına, 2010 yılının birinci yarısının sonunda çıkılmasını planlıyor. Danıştay'ın mevzuatı doğrultusunda hidroelektrik santrallerin işletme hakkı verilmesi, termik santrallerin ise varlık satışıyla özelleştirilmesi planlanıyor.

Uluslararası sermayenin direktifleriyle TEKEK, SEKA gibi kamu kurumlarını birbir özelleştiren veya tasfiye eden sermaye hükümeti şeker ve enerji alanında da yeni saldırıların kapısını aralıyor. Özellikle Yatağan'da maden ve enerji işçileri bu saldırı planlarına karşı ortak mücadelenin yollarını arıyorlar. Yine Kırşehir'de Tes-İş üyesi 18 işçinin özelleştirme sonrası 4/C'ye geçirilmek istenmeleri ve işten atılmaları ileriki döneme ilişkin saldırıların işaretini veriyor.

Elektrik üretim özelleştirme ihalesi Haziran da yapılacak!

Sermayenin emekçilere karşı yoğunlaştırdığı ekonomik ve siyasi saldırının en önemli kısmı, bugün özelleştirme uygulamaları olarak işçi ve emekçilerin karşısına çıkarılmaktadır. Eğitim, sağlık, haberleşme, enerji başta olmak üzere işçi ve emekçilerin doğal gereksinimlerini karşılayan mal ve hizmet üretimleri, sermayenin insafına ve kâr güdüsüne terk edilmek istenmektedir.

Öncelikli olarak 4 üretim tesisinin portföy gruplarından ayrı olarak özelleştirilmesi hedefleniyor. Hamitabat, Soma A-B, Çan ve Seyitömer santralleri arasındaki özelleştirmelere de Hamitabat santrali ile başlanılması öngörülmüyor. Bu 4 santral, EÜAŞ'ın toplam termik santraller brüt üretiminin yüzde 28,5'ini oluşturuyor. Toplam kurulu kapasitesi 3,074 megavat (MW) olan bu santrallerin, 2009 yılı üretimi 15.640 gigavatsaat (GWh) olarak gerçekleşti.

Yapılması gereken kanun değişikliklerinin gerçekleşmesine bağlı olarak, söz konusu dört santralin ardından belirlenen portföy gruplarıyla devam etmesi öngörülmüyor. Bu arada, özelleştirme için büyüklükleri 356 MW ile 2,795 MW aralığında değişen 9 portföy grubu oluşturulmuştu. Bu portföy grubunda, 13 termik ve 27 hidroelektrik santrali bulunuyor.

AKP, Danıştay mevzuatına uygun özelleştirme hazırlıklarına başladı

Sermaye hükümetinin kamu alanına dönük özelleştirme planları ve hazırlıkları devam ediyor. Sermaye hükümeti, özelleştirmelerin gecikmesine yol açacak olası Danıştay engelini aşmak için şimdiden harekete geçti. Danıştay'ın mevzuatı doğrultusunda hidroelektrik santrallerin işletme hakkı verilmesi, termik santrallerin ise varlık satışıyla özelleştirilmesi planlanıyor. Kurulacak portföy şirketlerinin hisselerinin devrinde de, portföy şirketlerinin HES'lerin işletme hakkına, termiklerin ise varlıklarına sahibi olması planlar arasında yer alıyor.

Öte yandan, yatırımcıların tercihi dikkate alınarak,

özellikle linyit santrallerinde alıcı tarafından yakıtın sağlanması konusunda yasal düzenlemeye gidilecek. Buna göre, Türkiye Kömür İşletmeleri'nin bünyesinde bulunan linyit rezervlerinin ruhsat haklarının da santralleri alacak yatırımcıya verilmesi planlanıyor. Enerji Bakanlığı da bu konuda, yasa taslağı çalışması başlattı.

Maden ve enerji işçilerinin özelleştirme karşıtı eylemleri başladı

Yatağan'da özelleştirmeye karşı mücadele büyüyerek sürüyor. T. Maden-İş ve Tes-İş üyesi işçilerin enerji santrallerinin özelleştirilmesine karşı düzenlediği basın açıklamasına, 1500 işçi ve emekçi katıldı. Kitleliliğiyle mitinge dönüşen eylemde, mücadele kararlılığı dile getirildi, sermaye hükümeti uyarıldı.

Eylemde konuşan T. Maden-İş Sendikası Yatağan Şube Başkanı Süleyman Girgin şunları söyledi: *"Bizler de maden işçileri ve enerji işçileri olarak diyoruz ki, biz sadece işyerlerimize sahip çıkmıyoruz, 70 milyonun hakkına hukukuna da sahip çıkıyoruz. TEKEK işçisi hükümetten hangi cevabı almışsa, bizler de aynı cevabı alacağız. Ama 2000 yılında olduğu gibi taşeronlaşma mücadelemizde olduğu gibi, 8-9 Şubat'ta Yatağan'da özelleştirme heyetine karşı koyduğumuz gibi, TEKEK direnişini sahiplenmemizde olduğu gibi, Yatağan ve Milas'ta emeğe ve ülkeye sahip çıkan toplumun tüm katmanlarıyla dayanışma içinde bu saldırıları durduracağız. İşyerlerimizi özelleştirme terörünün kurbanları haline getirilmesine izin vermeyeceğiz."*

Tes-İş Yatağan Şube Başkanı Fatih Erçelik de eylemde yaptığı konuşmada özelleştirmelerden vazgeçilmesini istedi. Fatih Erçelik, Tes-İş Yatağan Şubesi olarak Yatağan, Yeniköy ve Kemerköy santrallerinde çalışan üyeleriyle ve Maden-İş Sendikası'yla beraber santral özelleştirmelerine karşı sonuna kadar mücadele edeceklerini söyledi. Bedel ödemeye hazır olduklarını belirtti. Özelleştirmeci firmalara "Gelecekleri varsa, görecekleri de var!" diyerek seslenen Fatih Erçelik, şalter indirmekten çekinmeyeceklerini de dile getirdi.

Özelleştirme saldırısı, gerçek dışı söylemlerle ve ambalajlarla işçi ve emekçilere yutturulmaya çalışılmıştır. Ancak geline yerde işçi ve emekçiler, özelleştirmeler sonucunda, çalışanların özlük hakları başta olmak üzere yoğun hak kayıpları yaşadığını, sendikasıızlaştırma ve taşeronlaştırma çalışma dönük yaşamına yoğun saldırıların gündeme geldiğini kendi deneyimleriyle bizzat öğrenmişlerdir. Tam da bu zeminde özelde enerji işçilerinin, genelde emeğin tüm toplumsal kesimlerinin özelleştirme karşıtı mücadele isteği artmaktadır.

Özelleştirmelerin sonuçları...

Geçmişte diğer sermaye hükümetleri, bugün ise AKP eliyle sürdürülen özelleştirmeler ile sermayenin serbestçe at koşturduğu, dilediğince fiyat belirlediği, gözünü kırpmadan çalışanları kapı önüne bıraktığı düzenin var olan zemini daha da genişletilmek isteniyor. Önceki özelleştirmeler, kapitalistlerin işletmeleri eline geçirdiği andan itibaren işten

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

çıkarmalara, sendikasıızlaştırmaya, taşeronlaştırmaya yöneldiğini gösterdi. Özelleştirmelerde bugüne kadar yaşananların ortak yönü, sermayeye devredilen kuruluşların yok pahasına elden çıkarılmasıdır. Bazen kuruluş alacaklarının bile satış bedelini fazlasıyla ödeyebileceği, arsa bedelinden daha düşük bedellerle özelleştirmelerin yapıldığı bile görülmüştür.

Kapitalistler enerji sektörünün ne denli kârlı olduğunu farkındalar ve bu konuda oldukça iştahlılar. Kapitalistler daha önce enerjiyi nasıl yöneteceklerini, AKTAŞ örneğinde olduğu gibi gösterdiler. İşletmeleri iflasa sürüklediler. Ayrıca, özelleştirilen elektrik üretim tesislerinde çalışanların sosyal ve özlük hak kayıpları araştırma gerektirmeyecek kadar açıktır. Örneğin TELEKOM özelleştirildi. Özelleştirmeden sonra işçi haklarına yönelik saldırılar ayyuka çıktı. TİS'te sadaka zammına karşı işçiler greve çıkmak zorunda kaldı. Emekçilerin payına ise sonradan mahkemelik olan sabit ücret dayatması düştü. Tüm bunlar özelleştirmenin işçi ve emekçilere zarar verdiğinin açık göstergesidir. Eğer bu saldırılara karşı güçlü bir mücadele örgütlenmezse yarın yeni TEKEK'lerin ve TARİŞ'lerin yaşanması kaçınılmaz hale gelir.

Özelleştirme saldırısını durdurmak için...

Enerji işçileri daha şimdiden direnişten yana tutumlarını ortaya koymaya başladılar. Direnişin geleceği için, bu haklı özelleştirme karşıtı davada, üretimden gelen gücün kullanılarak sermayeye karşı saldırıya geçilmesi gerekmektedir. İki tarafı olan, iki sınıf arasındaki bir savaşı elbette ki, güçlü olan kazanır. Gücünü baskı ve zorbalıkta bulan sermayeye karşı, gücünü eylemli sınıf dayanışmasından alan ve grev silahını kullanan enerji işçilerinin karşısında hiçbir güç duramaz.

Sermaye sınıfının kölelik koşullarında güvencesiz ve geleceksiz bir yaşam dayatmasının önüne geçmek, genel grev silahının etkili bir şekilde kullanılmasıyla mümkündür. Genel grevin, genel direnişin örgütlenebilmesi için daha önce TEKEK ve şeker işçilerinin şimdi enerji işçilerinin açığa çıkan mücadele potansiyelinin diğer sınıf bölükleriyle buluşması, birleşik, militan bir mücadele hattı ile sürecin örülmesi gerekmektedir. Bunun gerçekleşmesi için, enerji sektöründe ortaya çıkan kıvılcımı büyütmek için tüm gücümüzle seferber olmalıyız.

Metal İşçileri Birliği:

“Bizden çaldıklarınızı geri alacağız!”

Metal İşçileri Birliği, 19 Mart günü gerçekleştirdiği basın açıklaması ile metal patronlarının ensesinde olduklarını ve haklarını gaspettirmeyeceklerini ifade etti. Otomotiv Sanayicileri Derneği'nin 36. Genel Kurulu'nun yapıldığı İstanbul Sanayi Odası önünde gerçekleştirilen basın açıklaması ile “Bizden çaldıklarınızı geri alacağız!” diyen Metal İşçileri Birliği, işçi ve emekçilerin emekleriyle yaratılan bu dünyayı, bu asalaklara bırakmayacaklarını Türkiye'nin önde gelen sermayedarlarının yüzlerine haykırdı.

19 Mart Cuma günü saat 14.00'te İstanbul Sanayi Odası önünde gerçekleştiren basın açıklamasında “Bizden çaldıklarınızı geri alacağız!” pankartı açıldı.

Açıklamada, metal patronları dahil olmak üzere kapitalistlerin kendi yarattıkları krizin faturasını işçilere ödettiği belirtildi. Patronların varolan sosyal ve ekonomik hakları krizi bahane ederek gasp ettiğinin vurgulandığı açıklamada, fabrikalarda kölelik koşullarının daha da katmerlendiği, çalışma ve yaşam şartlarının ağırlaştırıldığı ifade edildi.

Metal patronlarının bir yandan parlak tablolar sunarken diğer yandan da “krizdeyiz” yaygarasını kopardığının söylendiği açıklamada, metal işçileri üzerindeki saldırıların aralıksız sürdüğü ifade edilerek “Otomotiv Sanayicileri Derneği üyelerinin karlarına kar kattıkları fabrikalarda çalışan metal işçileri olarak kimi zaman 12, kimi zaman 14, kimi zaman 24 saat çalıştırılıyor” denildi. Açıklamada işçilerin aylık ücretlerinin açlık sınırında olduğu belirtildi. Krizle beraber artan hak gasplarına dikkat çekilen eylemde, onlarca fabrikanın kapatıldığı, binlerce işçinin kapı önüne konulduğu, sendikalı olan işçilerin işten atıldığı ifade edildi. Bunların sadece metal işçilerinin değil, farklı sektörlerde çalışan milyonlarca işçinin sorunu olduğu vurgulandı.

TEKEL işçilerinin mücadelesine işaret edilen açıklamada, insanca bir yaşamı özgür bir gelecek için sermaye sınıfına karşı mücadele çağrısı yapıldı.

Açıklama şu sözlerle son buldu: “Metal işçileri olarak üzere tüm işçileri mücadele etmeye, hakkımız olan insanca bir yaşamı kurmaya çağırıyoruz. Son olarak söylemek istiyoruz ki; patronların bizden çaldıklarını geri alacağız.”

Eylemde “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!”, “Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!”, “Yaşasın Metal İşçileri Birliği!” sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İstanbul Kamu Emekçileri Kurultayı'na doğru

Öncü-ilerici kamu emekçilerine, sendika şubeleri ile bu alanda faaliyet yürüten platform-dernek gibi oluşumlara yapılan çağrılar ile başlayan **İstanbul Kamu Emekçileri Kurultayı** çalışmaları, Kurultay Hazırlık Komitesi'nin (KHK) oluşumu ile hız kazandı.

20 Mart Cumartesi günü yapılan toplantı öncesinde KESK'e bağlı sendikaların İstanbul şubelerine, bu alanla ilişkili platform ve derneklere çağrılar yapıldı.

Verimli tartışmaların yaşandığı ve BES İstanbul 3 No'lu Şube, BTS İstanbul 1 No'lu Şube, Yapı-Yol Sen İstanbul Şubesi, Tarım-Orkam Sen İstanbul Şubesi, Eğitim-Sen İstanbul 4 No'lu Şube, Eğitim-Sen İstanbul 5 No'lu Şube, Eğitim-Sen İstanbul 6 No'lu Şube, SES

Bakırköy Şubesi'nden yönetici ve üyeler ile İşsiz ve Güvencesiz Eğitimciler Platformu'ndan (İGEP) bir temsilcinin katıldığı toplantıda şu kararlar alındı:

- 1- Çalışma grubu oluşmayan şubelerde bu grupların oluşturulması.
- 2- İlk toplantıda üye veya temsilcisi bulunmayan sendika şubeleri ve platformların Kurultay Hazırlık Komitesi'ne katılımının sağlanması için gösterilen çabanın devam ettirilmesi.
- 3- Kurultay ihtiyacının ve amaçlarının dile getirildiği ve örgütlenmesine ilişkin bakış açısının ortaya konduğu bir broşürün hazırlanması .
- 4- Kurultayın örgütlenme araçlarından biri olarak iki sayı yayınlanacak olan bir Kurultay gazetesinin çıkarılması.

İMES İşçileri Birliği'nden seminer

Ümraniye Dudullu Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu İmes Sanayi Sitesi'nde çalışan işçiler tarafından oluşturulan İMES İşçileri Birliği 17 Ocak akşamı **Tez-Koop-İş Sendikası Genel Eğitim Danışmanı Volkan Yaraşır**'ın katılımıyla “Sınıf bilinci ve kimliği” başlıklı bir seminer gerçekleştirdi.

40'ı aşkın işçinin katıldığı seminer İMES İşçileri Birliği adına yapılan konuşmayla başladı. Seminerde 12 Eylül 1980 darbesinin işçi sınıfının örgütlenme ve eylem kapasitesi üzerindeki etkileri, alt kimlik-üst kimlik, işçilerle nasıl temas kurulacağı ve taban örgütlenmeleri üzerinde duran Yaraşır sık sık TEKEL direnişinin deneyimleriyle bağ kurdu.

12 Eylül'ün işçi sınıfının örgütlenme ve eylem kapasitesi üzerindeki deformasyonu üzerinde duran Yaraşır ideolojik zor ve açık zorla sınıf kimliğinin gelişmesinin önüne geçildiğini belirtti. Gerçek öğretmenin işçi sınıfının eylemi olduğunu söyleyen Volkan Yaraşır TEKEL direnişinin işçi sınıfının eylemi konusunda örnek olduğunun altını çizdi.

Oldukça canlı bir atmosferde gerçekleşen seminerde işçilerin dünyaya ve yaşadıkları olaylara üst kimlikle, sınıfsal kutuplaşmanın bir gereği olarak emek-sermaye cephesinden bakması zorunluluğuna değinildi. Seminerde ayrıca işyerlerinde çalışan işçilerle nasıl temas kurulacağı üzerine tartışmalar yürütüldü. İşçilerle kurulacak temaslarda da etnik köken, dini inançlar gibi alt kimlik özellikleri yerine üst kimlikle bakılmasının zorunluluğuna dikkat çekildi. İşçilerle nasıl temas kurulacağı üzerinde durulurken de TEKEL direnişinin ‘sahte ikilemlerin’ nasıl aşıldığına dair öğreticiliğine işaret edildi.

Seminerde, taban örgütlenmelerinin önemi üzerinde de duran Yaraşır “işçi” tanımlaması ve “işçi kimdir”i sınıfsal kutuplaşmalar ekseninde açarak anlattı. Soru-cevaplarla devam eden seminer mücadele etmenin gerekliliği ve tarihsel önemi belirtilerek sona erdi.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Kayseri'de kurultay çağrısı

Kayseri'de işçi servislerinin bulunduğu güzergahlarda, **Kayseri İşçi Bülteni**'nin Mart ayı sayısı sabahın erken saatlerinde yoğun olarak kullanıldı. Dağıtım sırasında, TEKEL işçilerinin direnişi, Kayseri'de sendikasız ve sigortasız işçi çalıştırılması, Kayseri İşçi Kurultayı vb. konular üzerine işçilerle sohbetler gerçekleştirildi. 18 Nisan 2010 tarihinde gerçekleştirilecek olan Kayseri İşçi Kurultayı'na verilecek desteğin önemi ifade edildi.

Kayserili işçiler işten atmaların devam ettiğini, Kayseri'de patronların tazminatsız olarak işçileri kapının önüne koyduğunu, işten atmaları sessizce izlemelerinin yanlışlığını, “ateş düştüğü yeri yakar” anlayışından kurtulmadıkça işten atmaların devam edeceğini söylediler. Birleşen işçilerin, sorunlarını çözebileceği konusunda söylenenleri ise olumladılar.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Kızıl Bayrak / Kayseri

Türk-İş'ten 78 günlük ihanetin savunusu

Kuruluşundan bugüne asli görevi sermaye adına işçi sınıfı içerisinde ajanlık yapmak olan Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu (Türk-İş) ibretlik bir toplantıya-etkinliğe daha imza attı.

22 Mart günü Bolu Abant'ta bölge ve il başkanlarını toplayarak seminer gerçekleştiren Türk-İş, 6-9 Aralık 2007 tarihlerinde yapılan 20. Olağan Genel Kurul'da genel başkanlık görevine seçilen Mustafa Kumlu'nun dönemini değerlendirdi.

İki yıl iki aylık ihanete övgü...

Yaptığı konuşmada son iki yıllık süreci genel hatlarıyla ele alan ve bu sürecin dökümünü sunan Mustafa Kumlu, SSGSS süreci, kriz, kamu toplu iş sözleşmeleri, 1 Mayıs'lar, Hak-İş'in Türk-İş'in örgütlülüğüne yönelik saldırıları, kiralık işçi düzenlemesi ve TEKEK sürecine ilişkin çarpıcı tespit ve değerlendirmelerde bulundu. Kumlu'nun yaptığı konuşmadan çıkan toplam sonuç ise mücadelenin önündeki temel engellerden biri olan Türk-İş bürokrasisinin yalan ve ikiyüzlülüğünün bir kez daha tescillenmesi oldu. Hemen her süreçte kendisine bağlı sendikalara üye işçileri yüzüstü bırakan Türk-İş bürokrasisi bu toplantıyla icraatlarını aklama telaşına düştü. Kumlu'nun konuşmasında dikkat çeken temel yan ise TEKEK sürecine ilişkin değerlendirmelerdi. 17 Ocak mitinginde TEKEK işçilerinin öfkesinin hedefi olan ve kürsü işgaliyle karşılaşan Türk-İş bürokratları 78 gün boyunca başlarını eğerek Türk-İş Genel Merkezi'ne girmek zorunda kalan kendileri değilmiş gibi tüm yüzsüzlükleriyle icraatlarını savundu.

Kumlu'nun konuşmasında dikkat çeken başka bir yan ise kriz sürecine ilişkin değinmeleriydi. Türk-İş'e bağlı çeşitli sendika şubelerinin grev direnişlerine herhangi bir destekte bulunmayan Türk-İş, sahiplenmediği bu süreçle ilgili "Krize karşı alınması gereken önlemlerle ilgili çalışmalarımız oldu" demekle yetindi.

Türk-İş'in, hükümetle perde arkasında yaptığı görüşmeler sonucunda alelacele bitirdiği ve ihanetle sonuçlanan kamu sözleşmeleri süreci, 2008 ve 2009 1 Mayıs'ları da Türk-İş'e göre büyük bir katılım ve coşkuyla kusursuz olarak geride bırakılmıştı.

Kumlu'ya göre her şey yapıldı

Türk-İş Genel Başkanı Mustafa Kumlu'nun seminer konuşmasının gövdesini ve asıl dikkat çeken yanını ise TEKEK direnişine ilişkin aktarımları oluşturdu. TEKEK'deki 78 günlük direniş sürecinde defalarca kez protesto edilen ve işbirlikçi-ihanetçi çizgisi ile TEKEK işçilerince hedef alınan Türk-İş bürokrasisi bir kez daha kendini aklama telaşına düştü.

TEKEK'deki direniş sürecini değerlendiren Kumlu, sürece diğer konfederasyonları katarak 'destek çemberi'ni genişletmek için hassasiyet gösterdiklerini ve 78 günlük süreçte atıkları her adımın Tek Gıda-İş Sendikası'nın istediği şekilde gerçekleştiğini sözlerine ekledi.

Yönetime geldikleri tarihten bugüne kadar yapılan Başkanlar Kurulu toplantılarının 3'ünün TEKEK'deki direniş sürecinde yapıldığını aktaran Kumlu bu süreçte bölgesel mitingler gerçekleştirme kararının uygulanmamasını ise Tek Gıda-İş'in Ankara merkezli eylem kararlarına bağladı. TEKEK sürecine ilişkin

değerlendirmelerinde topu Tek Gıda-İş Sendikası'na atan Kumlu şöyle konuştu:

"...Bu kararlar alınırken de Tek Gıda-İş Başkanımız sürecin içinde olmuştur. Hatta o yeteri kadar anlaşılamaması nedeniyle TEKEK işçilerinin tepkisine neden olan son karar, Sayın Türkel'in ve diğer konfederasyonların genel sekreterlerinin önerileri üzerine şekillenmiştir. Şöyle ki bizim konfederasyon başkanları olarak yapacağımız toplantıdan önce Sayın Türkel'in de içinde bulunduğu genel sekreterler bir toplantı yapmış, bu toplantıdan bir dizi karar önerisi çıkmıştır. Bizim başkanlar olarak yaptığımız, bu önerileri değerlendirmekten ve metne dönüştürmekten ibarettir."

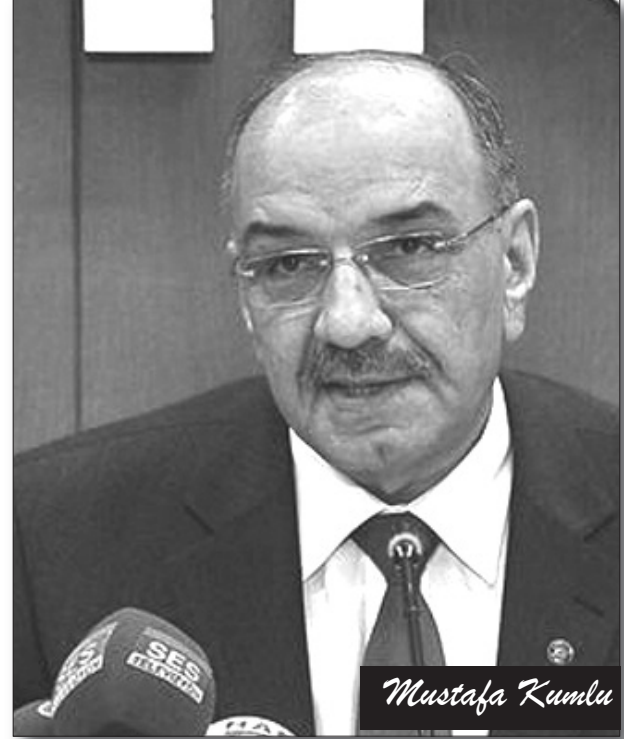
Türk-İş topluluğuna seslenen Kumlu, TEKEK'deki direniş sürecinde Türk-İş tarafından alınan eylem kararlarına "her türlü katkının büyük bir coşkuyla verildiği"ni iddia etti.

TEKEK işçilerinin eyleminin Türkiye'deki güvencesiz çalışma koşullarını gündeme getirdiğini belirten Kumlu TEKEK işçisinin 78 gün boyunca Türk-İş'in önünde tarih yazdığını ifade etti. TEKEK işçilerinin kamuoyu vicdanında kazandığını söyledi.

Kumlu konuşmasında hükümete de şu mesajı verdi: *"Hükümet, binlerce insanın mağdur olmasına yol açan 4/C ve benzeri güvencesiz istihdam uygulamalarını bir an önce Türkiye gündeminden çıkarmalıdır. Bu Türkiye için bir ihtiyaçtır. Aksi halde eylemler devam etmek mecburiyetindedir. Çünkü işçiler ve kamu çalışanları, bu tür çalışma biçimlerini Türkiye'ye yakıştıramamakta ve bu mağduriyete hemen son verilmesini istemektedir."*

23 Şubat 2010 tarihinde Türk-İş Genel Sekreterliği görevinden istifa eden Tek Gıda-İş Genel Başkanı Mustafa Türkel'in istifasını da değerlendiren Kumlu "istifa kararının kendilerinde de bir şaşkınlık yarattığı"ni ifade etti. "Ancak istifa tek taraflı bir müessesedir, bize düşen bu karara saygı duymak olmuştur." dedi.

Türk-İş'teki iki yıl iki aylık genel başkanlık sürecinde sermaye hükümeti AKP'nin bir dediğini iki etmeyen, sosyal yıkım saldırılarının altına imzasını atan Türk-İş'in başkanı "Türk-İş AKP'nin arka bahçesi"

yorumlarına da yanıt verdi. Kumlu, son iki yılda Türk-İş tarihinin en büyük eylemlerine önderlik ettiklerini iddia ederken "emeğin hak ve çıkarları için mücadele etmek zorunda oldukları"ni dile getirdi.

İşçi sınıfına karşı ihanetleri geçmiş icraatlarıyla tescillenmiş Türk-İş bürokrasisi genel başkan Kumlu'nun ağzından kendiliğinden teşhir olmuş oldu. 78 günlük TEKEK direnişi sürecinde sermaye hükümetinin kapılarını aşındırmasına rağmen direnişin basıncıyla zor anlar yaşayan Türk-İş bürokratları düze çıkma telaşında olduklarının işaretini verdi. TEKEK işçilerinin birçok ilde sürdürdüğü 1 Nisan hazırlıklarına ve 26 Mayıs 2010 tarihi için alınan genel eyleme herhangi bir hazırlıkları ve planları bulunmayan bu bürokrat takımı sınıf örgütü olması gereken sendikaların görev ve sorumluluklarının üzerinden bir kez daha atladı. Sendika bürokratları üzerlerine düşen rolü oynarken tüm bu ihanet ve işbirliği tablosu bir kez daha TEKEK işçilerinin mücadeleyi sendika bürokratlarının eline bırakmaması gerektiğini hatırlattı.

Adana BDSP'den 1 Nisan çağrısı

Adana BDSP, TEKEK işçilerinin 1 Nisan'da Ankara'da gerçekleştireceği eylemi çalışmalarına konu ederek 1 Nisan'da TEKEK işçilerinin yanında saf tutma çağrısı yapıyor.

BDSP, işçi ve emekçileri 1 Nisan'da Ankara'ya çağırarak "Direnen TEKEK işçisiyle dayanışmaya! 1 Nisan'da Ankara'ya / BDSP" şiarlı afişleri ve bildirileri kullanıyor.

Öte yandan 1 Nisan eylemiyle devam edecek olan TEKEK direnişi; 1 Mayıs'a, ardından da 26 Mayıs'a kadar geçecek süre içerisinde önemli bir yerde duruyor. Adana'dan sınıf devrimcileri de bu dönemde toplam faaliyeti bir kampanya havasında yürütecek ve gerçekleştirmeyi hedeflediği **Adana İşçi Kurultayı**'nın da bu atmosfere yaslanarak güçlü geçmesini sağlayamaya çalışacak. 26 Mayıs'a kadar geçecek bu yoğun dönemde sınıfa seslenen araçların etkin kullanımı hedeflenecek.

1 Nisan eyleminin güçlü geçmesini sağlamak amacıyla ilk olarak ildeki sendikalardan siyasal yapılara tüm kurumların ve TEKEK işçilerinin de katılımıyla bir toplantı gerçekleştirilmesi planlanıyor. Böylelikle Ankara'dan direniş çadırlarını kaldırdıktan sonra farklı eylem ve etkinliklerle direnişlerini sürdüren ve kendi cephelerinden sınıf dayanışmasını yükselten TEKEK işçilerine verilecek desteğin örgütlenmesi sağlanacak.

Bu süre zarfında BDSP'nin TEKEK direnişiyle ilgili çalışması sadece propaganda sınırları içerisinde kalmayacak. Bu çabanın bir ürünü olarak işçi ve emekçiler TEKEK işçileriyle buluşturulacak. Ortak sorunlara karşı ortak çözümlerin tartışılacağı bir söyleşi gerçekleştirilecek. 28 Mart günü "Güvencesiz çalışmaya, geleceksiz yaşamaya karşı TEKEK işçilerinin açtığı yoldan ileri!" başlığı altında yapılması planlanan bu söyleşi ile 1 Nisan sonrasına dair planlamalar yapılacaktır.

İşçi ve emekçi hareketinden...

Esenyurt işçilerinden suç duyurusu

Bakırköy Adliyesi önünde 24 Mart günü biraraya gelen Esenyurt Belediyesi işçileri ile Belediye-İş 2 No'lu Şube yönetici ve üyeleri, burada yaptıkları basın açıklamasının ardından, Esenyurt Belediyesi yetkilileri hakkında suç duyurusunda bulundular.

Çağdaş Hukukçular Derneği'nin de destek verdiği eylemde, "Sendikal örgütlülüğünden dolayı Esenyurt Belediyesi'ndeki işten atılmaları karşı mücadele ediyoruz Direnişimizin 220. günü / Belediye-İş 2 Nolu Şube" pankartı ve "Esenyurt Belediyesi'nde sendikal örgütlenmeyi engelleyenler yargılsın" dövizleri taşındı.

Eylemde ilk olarak ÇHD adına bir konuşma yapıldı. Yapılan konuşmada, sendikalaşmadan dolayı işten atılmaların ve sendikadan istifa etmeye yönelik baskıların Anayasa'ya ve Uluslararası ILO sözleşmelerine aykırı olduğu belirtilerek, ÇHD'nin Esenyurt Belediyesi işçilerini desteklediği ifade edildi.

Belediye-İş Sendikası 2 No'lu Şube Başkanı Hasan Gülüm ise Esenyurt Belediyesi'nde 17 Ağustos 2009 tarihinde sendikadan istifa etmedikleri için işten atılan 16 işçinin davası sürerken 7'sinin işe geri alındığını, daha sonra ise bu işçilerin de dahil olduğu toplam 68 işçinin sendikadan istifa etmedikleri için işten atıldığını söyledi.

Gülüm, işçilere yapılanların 'psikolojik işkence' olduğunu söyledi. Baskılarla sendikadan istifa ettirilen işçilerin, bizzat İnsan Kaynakları Müdürü tarafından özel araçlara bindirilerek notere gönderildiğini, istifa etmeyenlerin ise her gün parça parça işten atıldığını belirten Gülüm, belediye yönetiminin sendika üyesi olmayan işçilerin mevcut ücretlerini kanuna aykırı olarak aşağıya çekmek istediğini de sözlerine ekledi. Açıklamanın ardından, sendika üyesi 30 işçi, Anayasa'daki sendikalaşma haklarının kullanımının engellendiği gerekçesiyle, Esenyurt Belediye Başkanlığı yetkilileri Emin Batmazoğlu, Mustafa Karatay ve Numan Aladağ hakkında Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığı'na suç duyurusunda bulundu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İÜ'de ücret gaspı

İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa ve Çapa Tıp Fakülteleri ve Kardiyoloji Enstitüsü'nde çalışan taşeron temizlik işçilerinin hakları gaspediliyor. Belediye-İş İstanbul 5 No'lu Şube üyesi işçiler, 2009 yılının sonunda başka bir taşeron şirkete devredildiklerini, bu devir sırasında ise aralık ayı ücretlerinin gaspedildiğini belirtiyorlar. Sendikalarının da kendilerine sahip çıkmadığını ifade eden işçiler, sermayenin tüm işçi ve emekçileri baskı altına almaya çalıştığı kriz koşullarında alınterlerini gaspettirmeyeceklerini belirtiyorlar.

Çağ Temizlik Şirketi'ne bağlı olarak çalışan taşeron temizlik işçileri 2009 yılının sonunda yapılan ihale sonucunda Seven temizlik firmasına devredildi. Bu devir sırasında ise işçilerin aralık ayı ücretleri gaspedildi. Bu ücretlerin üniversitenin döner sermayesinden karşılanması gerekirken üniversite, işçilere ücretlerini Çağ'dan talep etmelerini söyledi. Temizlik işinde çalışan 750-800 temizlik işçisinin ücretlerinin tutarı düşünüldüğünde, böylece üniversite yüklü bir meblağın üstüne yatmış oldu.

DİSK / Tekstil'de deprem

DİSK Tekstil'in 28 Şubat 2010 tarihinde

gerçekleşen olağanüstü genel kurulunun ardından birçok ilde olduğu gibi Bursa'da da belli gelişmeler yaşandı.

Genel başkanlığını Rıdvan Budak'ın yaptığı DİSK/Tekstil'in Bursa Şube Başkanı **Muammer Çifçiler**, Şube Sekreteri **Osman Gümüş** ve Gaziantep Şube Yönetim Kurulu Üyesi **Selim Bayraktar** tedbirli olarak ihraç istemiyle disiplin kuruluna sevk edildi. Ayrıca, Söke VF Ege Tekstil işyeri temsilcileri Pınar Çaylar ve Elbey Yüksel ile Bursa BFTC İşyeri Baştemsilcisi ve diğer temsilciler ile Akteks İşyeri Disiplin Kurulu üyesi Mustafa Vanlıoğlu da görevden alındı. Delege olmayan ve oy kullanmayan DİSK/Tekstil İç Anadolu Temsilcisi Yakup Aslandoğan'ın da görevine son verildi.

Bursa'da 450 sendikalı işçinin çalıştığı BFTC işyeri temsilcilerinin görevden alınması üzerine işçilerin büyük bir kısmı işyeri temsilcileriyle birlikte Türk-İş'e bağlı TEKSİF Sendikası'na geçti.

Yine Bursa'da 2009 yılının Temmuz ayında DİSK/Tekstil'de örgütlenen Durak Tekstil işçilerine Muammer Çifçiler tarafından TEKSİF Sendikası'na geçmeleri yönünde baskılar yapılıyor. Öncü işçilerin bir bir işten atıldığı fabrikada bu durum sonrasında kalan işçilerin büyük bölümü sendikadan patronun baskılarıyla istifa etti.

Kızıl Bayrak / Bursa

Adana BES'ten açıklama

BES Adana Şubesi 'eşit işe eşit ücret' talebiyle 18 Mart Perşembe günü şube binasında basın açıklaması gerçekleştirdi.

"Vergide Reform" diye savunulan 5345 sayılı Gelir İdaresi Başkanlığı'nın Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun'un yürürlüğe girmesinin üzerinden tam beş yıl geçtiğinin hatırlatıldığı açıklamada maliye emekçilerinin sorunları sıralandı.

Kızıl Bayrak / Adana

Enplast'ta ilk eylem ilk kazanım

Gebze Çayırova'da bulunan plastik hammadde fabrikası Enplast'ta çalışan işçiler, oldukça kötü durumda olan çalışma koşullarına ve düşük ücretlere karşı Petrol-İş Sendikası'nda örgütlenmişlerdi.

Yetki başvurusunun henüz yeni yapıldığı fabrikada geçtiğimiz günlerde sendikalı 2 işçi işten atılmıştı. Enplast patronu 15 Mart Pazartesi günü 3 işçiyi daha işten atarak işçilerin örgütlenmesine karşı

tahammülsüzlüğünü bir kez daha göstermişti.

Patronun işten atma saldırısına karşı Enplast işçileri eyleme geçtiler. 18 Mart sabahı, sabah vardiyası fabrikaya geldiğinde iş başı yapmayarak kapı önünde eyleme başladılar. Akşam vardiyasından çıkan işçiler de vardiya bitiminde eyleme katıldılar.

Atılan işçiler geri alınana kadar işbaşı yapmayacaklarını söyleyen işçiler patronun birebir görüşme talebine karşı adres olarak sendikayı gösterdiler. Enplast patronu ilk görüşmede, atılan işçilerin hiçbir koşulda geri alınmayacağını söylese de, Enplast işçilerinin karalı bir şekilde devam ettirdikleri eylem neticesinde geri adım atmak zorunda kaldı. İşten atılan işçiler işbaşı yaptılar. Örgütüllüklerine karşı yönelen ilk saldırıyı kararlı bir biçimde göğüsleyen Enplast işçileri ilk eylemlerini de kazanımla tamamlamış oldu.

Kızıl Bayrak / Gebze

"Antidemokratik uygulamaya son"

Emekli-Sen Aksaray 3 No'lu Şube üyesi emekliler Türkiye İşçi Emeklileri Derneği'ne (TİED) yürüyerek, yandaş derneğe geçilen 'aidat kıyağı'nı protesto ettiler.

Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda 20 Mart günü biraraya gelen emekliler, "Antidemokratik uygulamaya son! İrademiz dışında yapılan kesintilerin hesabını soruyoruz" pankartını açtılar. "Emekliyiz haklıyız kazanacağız!", "Dernek elini cebimizden çek!" sloganları ile TİED önüne yürüyen emeklilere, çevrede bulunanlar da alkışlarla destek verdi.

Açıklamayı okuyan Rahime İldemir, derneğe üye olmadıkları halde, birçok emeklinin maaşından kesinti yapıldığını belirterek, Türkiye'de 770 bin emeklinin maaşlarından iradeleri dışında kesilen toplam 12 milyon TL'nin hükümet tarafından kurdurulan Türkiye İşçi Emeklileri Derneği hesabına aktarıldığını söyledi.

İldemir, bu hukuksuz işlemin, emeklilerin bu kuruma ve dolayısıyla devlete olan güvenini sarsacak nitelikte olduğunu belirterek, Çalışma Bakanı'nın "Kesilen para çok değil, abartmaya gerek yok" sözlerine tepki gösterdi.

Emekli Sen'den kampanya

Emekli-Sen üyeleri Galatasaray Lisesi önünde stand açarak Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı ve Türkiye Emekliler Derneği Genel Başkanlığı'na gönderilmek üzere imza topladılar, ajitasyon konuşmalarıyla yandaş

derneğe geçilen ‘aidat kıyağı’ nı teşhir ettiler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

THY’de arabulucu süreci

Türk Hava Yolları’nda (THY) örgütlü olan Hava-İş Sendikası ile THY Anonim Ortaklığı arasında süren ve uyuşmazlık aşamasında bulunan 22. dönem toplu iş sözleşme görüşmelerinde resmi arabulucu tayini yapıldı.

22 Mart Pazartesi günü İstanbul Bölge Çalışma Müdürlüğü’nde taraflar bir araya gelerek Marmara Üniversitesi’nden Yrd. Doçent Dr. İbrahim Subaşı’nın resmi arabulucu olarak atanmasına karar verdi. Bu konudaki tutanak resmi arabulucuya tebliğ edildiği tarihten itibaren resmi arabulucunun 15 günlük görev süresi başlıyor.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Yaşarsan Tersanesi’nde oturma eylemi

Yalova Altınova’daki Yaşarsan Tersanesi bünyesindeki **Sisgöl Gemi** isimli taşeron firmada çalışan işçiler, alacakları aylardır ödenmediği için oturma eylemi başlattı.

Geçtiğimiz günlerde, Cemre Tersanesi’nin taşeronu Fırat Gemi bünyesinde kaynakçı olarak çalışan Sinan Durhan isimli işçinin gemi iskelesinden düşerek iş cinayetine kurban gitmesiyle gündeme gelen Altınova Tersaneler Bölgesi, şimdi de işçilere yönelik yeni hak gaspları ile adını duyurmaya devam ediyor. İşçilerin alacakları konusunda ise taşeron firma ve Yaşarsan Tersanesi patronları topu birbirlerine attı. Patronların çıkar kavgasının faturasını ödeyen işçiler, her ne kadar yaşadıkları dizginsiz sömürünün ana gerekçelerinden biri de olsa şu an için taşeron patronuyla birlikte hareket ediyorlar.

Sayıları 20’yi bulan işçiler, oturma eylemine paralarını alana kadar devam edeceklerini, gerekirse açlık grevi de yapacaklarını dile getirdiler.

Kent AŞ’de işe iade

İzmir’in Karşıyaka Belediyesi’ne bağlı Kent AŞ’de çalışırken 30 Nisan 2009’da işten çıkartılan ve ardından direnişe geçen işçilerin bir kısmının açtığı işe iade davası sonuçlandı.

Kent AŞ’den atılan 260 işçiden 91’inin Karşıyaka 1. İş Mahkemesi’nde görülen davalarında karar verildi. Mahkeme, Kent AŞ avukatlarının davanın reddi talebine karşılık işçilerin işe iade taleplerini haklı bularak, 91 işçinin işe iadesine ve işe iadenin asıl işveren olan Karşıyaka Belediyesi’ne yapılmasına hükmetti.

Duruşmanın ardından, Karşıyaka Adliyesi önünde bekleyen işçiler kararı sevinçle karşıladılar. Kent AŞ işçilerinin Karşıyaka 2. ve 3. İş Mahkemelerinde görülen davaları ise sürüyor.

Çemen Tekstil grevine polis saldırısı

Gaziantep’te Çemen Tekstil fabrikasında işverenin sendikayı tanımaması nedeniyle başlayan grev sürüyor. 23 Mart günü yapılan eylemde de işçilerle beraber işçilerin çocukları da grev alanında. Çocuklar fabrika önündeki eyleme katılarak, “İş ekmek yoksa okul da yok!” sloganıyla işçilere destek verdi.

DİSK Başkanlar Kurulu Konferansı, DİSK Tekstil’in Çemen Tekstil’de sürdürdüğü grevle dayanışmak amacıyla, işçi direnişleri, dayanışma ve 1 Mayıs 2010 hazırlıkları gündemleriyle Gaziantep’te toplandı. Toplantı öncesinde Gaziantep Organize Sanayi Bölgesi’nde bulunan Çemen Tekstil grevi ziyaret edildi.

İSKİ direnişi sürüyor...

İSKİ’nin su sayacı okuma, açma-kapama ve bilgi işlem işlerini devrettiği 3 ayrı taşeron şirketle sözleşmeleri feshetmesiyle işten çıkarılan işçiler, direnişlerine Aksaray’daki İSKİ binası önünde devam ediyorlar.

15 Mart Pazartesi gününden itibaren bekleyişlerini sürdüren İSKİ işçilerine destekler de sürüyor. **Direnişin 4. gününde** KESK İstanbul Şubeler Platformu destek ziyaretinde bulundu. Şubeler platformu dönem sözcüsü Nebat Bükrek bir konuşma yaparak İSKİ işçilerinin mücadelesinin yanında olduklarını vurguladı. Bükrek sınıf dayanışmasının önemine işaret ederek “Direnmekten başka çaremiz yok!” dedi. Kamu emekçileri, direnişçi işçilerin öğle yemeğini karşıladılar.

Saat 13.00’te ise işçiler basın açıklaması gerçekleştirdiler. İşçiler adına açıklamayı okuyan Adnan Kondak, direnişlerinin yanı sıra hukuki süreci de başlattıklarını söyledi.

Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu ise saat 12.30’dan itibaren direniş alanında. Basın açıklamasının ardından platform adına yapılan konuşmada, TEKEL direnişi hatırlatılarak işçi sınıfının eğer isterse ve diretirse üstesinden gelemeyeceği hiçbir şey olmadığı ifade edildi. HSGGP’nin ardından DİSK / Nakliyat-İş Genel Başkanı A. Rıza Küçükosmanoğlu da bir konuşma yaparak direnen işçileri selamladı.

Dev Sağlık-İş’te örgütlenen taşeron sağlık işçileri de İSKİ işçilerini ziyaret ettiler. Direniş alanına sloganlarla gelen taşeron sağlık işçileri İSKİ işçilerinin yanında olduklarını ifade ettiler.

Direnişin 8. gününde basın açıklaması gerçekleştiren İSKİ işçileri direnişi sonuna kadar götürmekte kararlı olduklarını bir kez daha ifade ettiler.

Basın açıklamasını İSKİ işçisi Gürkan Güzel gerçekleştirdi. Güzel, çalışma koşullarını anlatarak başladığı açıklamada İSKİ’deki kadro fazlalığının işçileri işten çıkarmak için bahane olarak öne sürüldüğünü ifade etti.

İSKİ işçileri **direnişin 9. gününde** Sarıcahan’deki İstanbul Büyükşehir Belediyesi binası önüne yürüdüler. İBB binası önünde basın açıklamasını okuyan **Ali Ateş**, 15 yıla yakın zamandır bu açma kapama, sayaç okuma, sayaç değişim ve kaçak kontrol işçilerinin taşeron firmalar vasıtasıyla karlı hale getirildiğini söyledi.

İSKİ işçileri **direnişin 10. gününde** Taksim’deydi. Galatasaray Lisesi’ne yürüyen işçilere çeşitli devrimci ve demokratik güçler de destek verdi. Basın açıklamasını okuyan Adnan Kondak, 3 yıldır yaşadıkları kısıntıların son noktası olarak işten atıldıklarını ifade etti. Tek taleplerinin işe geri dönmek olduğunu söyleyen Kondak, kurumlardaki zaafiyetin ve pazarlıklardaki anlaşmazlıkların sorumlusu olmadıklarını söyledi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Çemen Tekstil grevinin 71. gününde gerçekleştirilen ziyarette DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, DİSK Tekstil Sendikası Genel Başkanı Rıdvan Budak ve DİSK Başkanlar Kurulu üyeleri yer aldı.

Çelebi burada yaptığı konuşmada, Çemen Tekstil işçilerinin grev sonuçlanana kadar çocuklarını okula göndermeme kararı almalarına üzüldüğünü, ancak işverenin de sorunu çözme konusunda hiç bir olumlu adım atmadığını belirtti.

Çelebi’nin ardından DİSK Tekstil Genel Başkanı Rıdvan Budak da bir konuşma yaptı.

23 Mart günü grev kırıcı işçilerin servislerle fabrikaya gelişi sırasında, direnişçi işçiler buna tepki göstererek fabrikaya girmek istedi. Bunun üzerine polis, aralarında çocukların da bulunduğu işçilere azgınca saldırdı. Tazyikli su sıkarak ve biber gazı kullanan polis copla da müdahale etti. İşçiler ise polisin müdahalesine taş atarak karşılık verdi. Bu sırada fabrikanın idari bölümünün camları kırıldı. Tazyikli suyun etkisiyle yere düşen çocuklar yaralandı ve hastaneye kaldırıldı. Müdahale sırasında 3 çocuk ve 1 işçi yaralandı. DİSK Bölge Başkanları Toplantısı

İçin Gaziantep’te bulunan DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi ve Tekstil Sendikası Genel Başkanı Rıdvan Budak da işçilere destek olmak için Organize Sanayi Bölgesine gitti ve işçilerle çadırdaki sabahladı.

Marmaray’da ilk duruşma

İşten atma saldırısına ve kölece çalışma koşullarına karşı direnişlerini sürdüren Marmaray işçilerinin açtıkları işe iade davasının ilk duruşması 24 Mart günü Sirkeci İş Mahkemesi’nde görüldü.

Duruşmada, Polat Deniz İnşaat ve bakanlık yetkilileri “husumet” itirazında bulunarak kendilerinin dosyada taraf olmadıklarını ifade etti.

58 işçinin ve avukatlarının hazır bulunduğu duruşmada işveren avukatları da yer aldı. Mahkeme heyeti delillerin incelenmesi için 28 işçinin duruşmasını 1 Nisan’a, kalan 30 işçinin duruşmasını ise 28 Mayıs’a erteledi.

Direnişlerinin 68. gününde duruşmaya katılmak için Sirkeci İş Mahkemesi’ne gelen işçiler duruşmanın ardından basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

TÜBİTAK direnişçisi Aynur Çamalan'la direniş süreci üzerine konuştuk...

“TEK-SES, TEK-EL, TEK YÜREK olmaya çağırıyorum!”

- Kaç yıldır TÜBİTAK'ta çalışıyorsunuz?
- TÜBİTAK'ta 13 yıldır kadrolu işçiyim.

- Çalıştığınız süre içerisinde herhangi bir baskı gördünüz mü?

- Son iki-üç yıldır TÜBİTAK'ta sendikal faaliyetlerde bulunuyordum. Çalışan arkadaşlarımızın sendikaya üyeliklerinden kaynaklanan haklarının neler olduğu üzerine çalışma yapıyorduk. Tabi bu sırada birtakım disiplin kurulları tarafından soruşturma açıldı ve önce ihtar verildi. Hukuki yollara başvuracağımı söylediğim zaman ise “haksız yere ihtar verildiği” söylenerek bu ihtarlar disiplin kurulu tarafından geri çekildi.

- TÜBİTAK'taki çalışma koşullarınızdan bahseder misiniz?

- Çalıştığımız yer son 6 yıldır yarı kapalı bir cezaevi konumunda. Ondan önce çok daha rahattı. Çalışma düzeni, saatler, işçi arkadaşlarla aramızdaki sosyalite çok daha farklıyken son 6 yılda robot konumuna soktular. Saat 09.00 olunca kumandanıza basalım, saat 18.00 olunca mesainiz bitince gidin. “Çay içmeyin, kahve içmeyin” şeklinde mesajlar yollamaya başladılar. “Sabah simidinizi, poğaçanızı şu saatler arasında en kısa sürede yiye bitirin” denilerek yarı kapalı cezaevi konumundaydık. Giriş-çıkışlara turnikelerin konulmasıyla birer dakikalık geç gelmelerde bile mazeret izinleri yazmak durumunda kaldık.

- İşten atılmanıza gerekçe olarak 4 Şubat eylemi gösterildi. Tüm toplumun desteğini alan böyle bir direniş nedeniyle işten atılmanızı nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Bu sadece bana karşı yapılan bir davranış değil. Bunu, tüm işçi sınıfına ve emekçi kadınlara yapılmış bir davranış olarak görüyorum. TEKEL direnişine 4 Şubat'ta yüzbinler katıldı. Ben de sorumluluğum gereği sendikamın aldığı karara uyararak üretimden gelen gücümü kullandım. Karşılığında kapı önüne konuldum.

- Sizden başka işten atılan oldu mu?

- Şöyle ki; grevi grev gibi yapan, mazeretsiz, izinsiz, vizite kağıdı almadan yapan bir tek ben vardım. Birkaç saat eyleme katılıp tekrar görevine dönen arkadaşlarımız oldu. Bunların arasında sendika temsilcileri hatta şube yönetiminde görevli arkadaşlarımız da vardı. Ama bir günlük üretimden gelen gücümü ben sonuna kadar kullandım.

- Sendikanız Tez-Koop-İş'in bu süreçteki tavrı nasıl?

- Sendika sadece hukuki boyutta destek veriyor. İşten atılmamı öğrendiğimde 4 Mart 2010 günüydü. Cuma günü toplantı yaptığımızda bana çok komik bir öneriyle geldiler. “Bir iş bulalım, çalış. Hukuki süreci başlatalım ve maddi sorunların da olmasın. Hukuki boyutta haklısın zaten geri döneceksin.” dediler. Ben de, 09.00-18.00 eylem yapacağım. Çalışmak istemiyorum. Bu eyleme sahip çıkın, destek verin

demıştim. Oturma eylemimin 17. günündeyim. Sendika sadece hukuksal boyutta destek veriyor. Başka anlamda sahiplenmiyor.

- Sendika direnişe destek eylemi yaptı mı?

- Destek eylemi, basın açıklaması yapmadı. Sitesinde bile bu direnişi yayınlamadı. Tamamen kendi inisiyatifimle bu eylemi yapıyorum.

- İki çocuk annesi emekçi bir kadın olarak direniştesiniz. Emine Arslan, Gülistan Kobatan gibi tek başına direnen işçi kadınlar var. Bunun zorluklarından bahseder misiniz?

- Emine Arslan ve Gülistan Kobatan arkadaşlarımızın direnişleri de çok onurlu direnişlerdi. Ama ben onlardan bir sıfır önde başladım çünkü önümde bir TEKEL direnişi ve onun öğrettikleri vardı. Orada 78 gün emek harcadığım ve mücadele içerisinde olduğum arkadaşlarım vardı. Aynı evi paylaştığımız, aynı havayı soluduğumuz öncü işçiler vardı. O yüzden ben 1-0 önde başladım. Maddi zorluk dışında moral-motivasyon yönünden hiçbir sıkıntımız yok. İki kızım da sonuna kadar destek veriyor. Birçok sivil ve siyasi örgütten de destek var. Bu mücadele çok onurlu bir mücadele. Maddi boyutunu görmezden gelmeye çalışıyoruz ama hayat da devam ediyor. Başka da bir sıkıntı yaşamıyorum. Çok azimliyim, mücadelemi bilerek yapıyorum.

- 1 Nisan'da TEKEL işçileri Ankara'ya gelecekler. 1 Mayıs ve 26 Mayıs'a uzanan bu süreçle ilgili neler düşünüyorsunuz?

- Sürekli TEKEL işçisi arkadaşlarla görüşüyorum. Toplantılarından, panellerden, basın açıklamalarından haberdarım. Sürekli telefonla görüşüyorum. 1 Nisan'dan önce Ankara'da olacaklar. Beni TÜBİTAK'ın önünde ziyaret edecekler. 1 Nisan'da biz

hep birlikte Türk-İş'in önüne gideceğiz. TEKEL işçileri dönmek üzere geliyorlar. 1 Mayıs'ı da burada geçireceğiz. Kızılay, meydanımız olacak. 26 Mayıs'ta da burada olacağız.

- Emek cephesinin sermayenin saldırılarına bir bütün olarak cevap vermesi için dayanışma önemli bir yerde duruyor. Siz bu destek ve dayanışmayı gördüğünüzü düşünüyor musunuz?

- Tam olarak bu desteği gördüğümü düşünmüyorum ama daha 17. günündeyim. Emek cephesinde şunu da gördük. 78 gün boyunca TEKEL mücadelesinde eksiklerimiz, yapamadıklarımız vardı. Toplantılarda veya masa başında kaldı. Arkasından da benim direnişim çıktı. Bunda da eksiklikler var. Emek cephesinin 1 Nisan'a kısa bir sürede kaldığı bugünlerde kendisini toparlaması ve hazır olması gerekiyor diye düşünüyorum.

Kızıl Bayrak / Ankara

Bursa AYÖP'ten eylem

Bursa Ataması Yapılmayan Öğretmenler Platformu (AYÖP), Fikret Ercan adlı öğretmenin girdiği bulanım sonucu intihar ederek yaşamına son vermesine ilişkin, 24 Mart Çarşamba günü bir basın açıklaması gerçekleştirerek “Öğretmenin katili ücretli kölelik düzeni” dedi.

Saat 18.30'da Fomara Meydanı'nda gerçekleştirilen basın açıklamasında, Bursa'nın Nilüfer İlçesi'ndeki Emir Kop İlköğretim Okulu'nda ücretli öğretmenlik yapan Fikret Ercan'ın, KPSS sistemine verilen 13. kurban olduğu vurgulandı.

“Öğretmenin katili ücretli kölelik düzeni / Bursa Ataması Yapılmayan Öğretmenler Platformu” pankartının ve “KPSS'ye 13. kurban, artık yeter”, “Ölmek için değil, öğretmek için okuduk”, “Ücretli köle olmayacağız”, “Mevsimlik öğretmen değiliz” dövizlerinin açıldığı eyleme yaklaşık 30 kişi katıldı. Eyleme Eğitim Sen ve Genç-Sen de destek verdi.

24 Mart 2010 / Bursa

Kızıl Bayrak / Bursa

TARİŞ'te tek çare direniş ve mücadele!

TARİŞ işçilerinin oturma eylemi biçiminde sürdürdüğü direniş 17. günden itibaren eylemli bir hatta sürmeye başladı.

Direnişin 18. günü olan 18 Mart günü Alsancak'taki TARİŞ Genel Müdürlüğü önündeki direniş alanında bekleyen TARİŞ işçilerini siyasal yapılar ziyaret etti. Demokratik Türkiye Platformu, EHP ve Yenikapı Tiyatro Topluluğu işçileri ziyaret etti. Coşkulu sloganların ardından işçilere saat 12:30'da yemek dağıtıldı.

Direnişçi işçiler öğleden sonra kent merkezine kitlesel bir yürüyüş gerçekleştirdiler. Alsancak'ta bulunan TARİŞ Genel Müdürlüğü önünden kortejler oluşturarak ayrılan işçiler Konak'ta bulunan İzmir Büyükşehir Belediyesi önüne yürüdüler. Eylem boyunca sloganlar coşkuyla atıldı.

Belediye önüne gelindiğinde İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı Aziz Kocaoğlu işçileri görüşmek üzere konferans salonuna davet etti. Görüşmenin ardından işçilerin bir bölümü TEKEK işçilerinin Konak YKM önünde açtıkları imza standına ziyaret gerçekleştirdi. TEKEK ve TARİŞ direnişini buluşturan imza standı önünde coşkulu sloganlar atıldı ve direniş kararlılığını vurgulayan konuşmalar yapıldı.

Bu ziyarete katılımın sendikacılar tarafından sınırlandırıldığı ve seçilen belli sayıda işçi dışında herkesin dağılmasının istenmesi de dikkat çekti.

Direnişin 23. günü

Direnişin 23. günü Emek Partisi Kadın Kolları, TMMOB ve Halkevleri'nin gerçekleştirdiği direniş ziyaretleri ile geçti.

Sabahtan itibaren direniş alanında bulunan işçiler öğle saatlerinde Genel Müdürlük Önünde bir araya gelerek ziyaretçileri karşılamak için hazırlandılar. Coşkulu sloganlar eşliğinde gerçekleşen ziyaretler hep birlikte çekilen halaylar ile sürdü.

Günün en anlamlı ziyaretçisi ise '80 yılında yaşanan TARİŞ direnişine katılmış eski bir TARİŞ işçisinin ziyaretiydi. Alana gelerek kitleye hitab eden **İsmihan Bostan** işçilere kimsenin sizi bölmeye izin vermeyin mesajı verdi.

"Bizi de sizin gibi kapının önüne koydular" diyen Bostan bu saldırı üzerine fabrikayı işgal ederek kar kış demeden bir buçuk ay direnişi sürdürdüklerini belirtti. Direniş sırasında 50 yaşında olmasına rağmen silah kuşanarak kapıda nöbet beklediğini anlatan Bostan ana, vurulup düşen arkadaşlarını revire taşıdıklarını ve buna rağmen mücadeleyi nasıl sürdürdüklerini çarpıcı biçimde aktardı. Bostan'ın konuşması direnişçi işçiler tarafından coşkulu ve öfkeli sloganlarla yanıtlandı. Ayrıca İsmihan Bostan'a direnişin simgesi olan atkılarından da hediye edildi.

Direnişin 24. günü

TARİŞ direnişinin 24. gününde TEKEK işçileri ve TEKSİF Genel Başkanı Nazmi Irgat direnişi ziyaret etti.

Saat 12.30'da Alsancak Gar'da toplanan TEKEK işçileri burada TEKEK flaması açarak direniş

alanına doğru yürüyüş gerçekleştirdiler. "TEKEK, TARİŞ, ölümüne direniş!", "Ölmek var dönmek yok!", "TARİŞ işçisi yalnız değildir!", "Yaşasın sınıf dayanışması!" sloganları eşliğinde yürüyen TEKEK işçileri TARİŞ Genel Müdürlüğü önünde direnişçi işçiler tarafından coşkuyla karşılandılar. Birlikte atılan sloganların ardından bir kadın TEKEK işçisi kitleye hitab etti.

Konuşmasında bu mücadelenin sadece TEKEK ve TARİŞ işçilerinin değil tüm işçilerin mücadelesi olduğunu vurgulayan TEKEK işçisi sözlerini "Birleşe birleşe kazanacağız!" sloganı ile bitirdi.

Görüşmeden sonuç çıkmadı

Saat 13.15'te ise TEKSİF Genel Başkanı Nazmi Irgat direnişi ziyaret etti. Gerçekleştirdiği basın açıklamasında TARİŞ'in kuruluş sürecinden direnişin başladığı döneme kadar geçen süreyi değerlendiren Irgat, gelinen yerde özelleştirme politikalarının önemli bir sorun teşkil ettiğini anlattı. Irgat konuşmasında sık sık birlik başkanı ile diyalog zeminini zorladıklarını ancak sonuç alamadıklarını belirtti.

Irgat konuşmasının ardından TARİŞ Genel Müdürlüğü'ne giderek son durumu öğreneceğini duyurdu. Genel Müdürlükte görüşmeler yapan Irgat yeniden TARİŞ işçilerine hitaben bir konuşma yaptı. Burada direnişin yanında olduklarına dair sözler söyleyen TEKSİF Genel Başkanı görüşme sonucunda bir sonuç elde edilmediğini duyurdu. Birlik yöneticilerinin 10-15 gün sonra sendikaya bir teklif yapacağını belirtti.

Irgat'ın görüşme yaptığı zaman zarfında ESP ve DEÜ Kültür Topluluğu da direnişi ziyaret etti.

TEKEK ve TARİŞ işçilerine BDSP'nin 1 Nisan'a çağrı amacıyla hazırladığı bildirilerin de dağıtımı yapıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

24 Mart 2010 / İzmir

24 Mart 2010 / İzmir

Maden ve enerji işçilerinden özelleştirme saldırısına karşı eylem

Muğla Yatağan'daki termik santrale gelen kapitalistleri işletmeden kovan enerji ve maden işçilerinin özelleştirme saldırısına karşı ortak mücadelesi sürüyor.

T. Maden-İş ve Tes-İş üyesi maden ve enerji işçileri Türkiye geleleindeki 45 adet termik ve hidroelektrik santralin özelleştirilmek istenmesine karşı 17 Mart günü Milas Atapark'ta bir araya geldi. Maden ve enerji işçilerinin eylemine KESK, Kamu-Sen ve DİSK'e bağlı sendikaların yöneticileri de destek verdi.

T. Maden-İş Yatağan Şubesi ve Tes-İş Yatağan Şubesi'nin çağrısıyla gerçekleştirilen eylemde "Direne direne kazanacağız", "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz", "Yaşasın sınıf dayanışması!" sloganlarını atan işçiler Ankara'da 18 Mart günü Stratejik Teknik Ekonomik Araştırma Merkezi (STEAM) tarafından düzenlenen Enerji Konferansı'nda 45 adet termik santralin özelleştirilmesinin ele alınmasına tepki gösterdiler.

Basın açıklamasını okuyan T. Maden-İş Sendikası Yatağan Şube Başkanı Süleyman Girgin, AK Parti hükümetinin döneminde özelleştirmenin adeta yağmaya ve talana dönüştüğünü söyledi. Girgin, enerji ile maden işçilerinin özelleştirmeye karşı çıkacaklarını açıkladı.

Tes-İş Yatağan Şube Başkanı **Fatih Erçelik** de eylemde yaptığı konuşmada özelleştirmelerden vazgeçilmesini istedi. Erçelik, Tes-İş Yatağan Şubesi olarak Yatağan, Yeniköy ve Kemerköy santrallerinde çalışan üyeleriyle ve Maden-İş Sendikası'yla beraber santral özelleştirmelerine karşı sonuna kadar mücadele edeceklerini söyledi. Bedel ödemeye hazır olduklarını belirtti.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

İstanbul Cevizli TEKEL işçilerinden Metin Arslan ve İbrahim Yetkin

“1 Nisan’da direniş ça

- TEKEL işçilerinin Ankara’nın göbeğinde 78 gün süren direnişleri işçi sınıfı ve emekçilere umut oldu. 2 Mart’ta ise Türk-İş önündeki direniş çadırları sökülerek TEKEL işçileri memleketlerine döndü. Öncelikle 2 Mart’tan bugüne kadar bulunduğunuz alanda neler yaptınız? Süreci nasıl devam ettirdiniz?

Metin Arslan: Öncü işçiler olarak 2 Mart’tan bugüne kadar bir şeyler yapmaya çalıştık. Toplantılar aldık, şubemizi önümüze katarak birtakım adımlar atma kararı aldık. İki kere toplantı yaptık. Bir çekirdek kadromuz var. İkinci toplantı daha kalabalık oldu. İkinci toplantıdan sonra sendikaya gittik. Şubeye taleplerimizi söyledik. Başta Ankara’ya götürüldüğümüz kadar insanla gitmeyi, orada sürekli kalmayı düşündüğümüzü söyledik. Burası için de direniş çadırının kurulması, direnişteki işçilerin ziyaret edilmesi (TARİŞ, İstanbul’daki direnişler, TÜBİTAK’ta Aynur Çamalan), bir miting yapılması, ışık söndürme eylemleri, resim sergisi, dayanışma gecesi gibi farklı eylemlerin gerçekleştirilmesini önerdik.

Planlamalar arasında Elazığ depremi bile konuşuldu. Hatta Yunus (Tek Gıda-İş Cevizli Şube Başkanı Yunus Durdu), Ankara’ya Aynur Çamalan’a gidip, sonra Hamdullah Uysal’ın mezarını ziyaret edip oradan da Elazığ’a gitmekten bahsediyordu. Sonra pazartesi günü dönecekti, dönmedi. ‘Salı günü de Ankara’ya yürüyoruz’ diye geldi. Böyle bir karar aldık, bu kararı genel merkez onaylamadı, biz şube olarak aldık ama bir kişi de olsa yürüyeceğiz dedi.

Düşündük değerlendirdik, altını doldurursak kamuoyu oluşturabileceğimizi düşündük. Binlerle on binlerle buluşturabiliriz dedik. Sonrasında birçok şey boşa çıktı. Özellikle genel merkezden şubeye bir baskı oldu. Bazı sol grupların baskıları sonucu Yunus çark etti. Bunu da “sayı düştü” diyerek gerekçelendirdi. Ama daha önce “on kişi de olsa, bir kişi de olsa gideceğiz” diyordu. Yemekhanede toplantı yaptık. 100-150 kişinin katıldığı bu toplantıda isim listeleri oluşturuldu. Herkese “Var mısın, yok musun?” diye soruldu. Hatta ilk başta fazla kimse yoktu sonradan insanlar kendileri gelip yazıldılar. Sonra kendi içimizde toplantı yaptık. Sendikayla beraber komite kuruldu. Şube de işçiler olmadan hiçbir şey yapamayacağını anladı. Ama tüm bunlar işçilerin müdahalesi ve ısrarlarıyla oldu.

İbrahim Yetkin: 1 Nisan öncesinde planladığımız Ankara yürüyüşü Metin’in de bahsettiği gibi solda bulunan bazı partilerin müdahalesiyle gündemden çıkarıldı. Bu sol partiler yürüyüşün altını oymak için genel merkez ve şube yönetimi üzerinde baskılar kurdu. Böyle bir yürüyüş Türkiye gündemine oturabilecek bir yürüyüşü. Şimdiye kadar bize destek veren dostlarımızın, sınıftan yana herkesin sahipleneceğini bildiğimiz için bu yürüyüşü çok anlamlı buluyorduk.

Biz de burada bir tavır aldık. Bu etkinliği kıran arkadaşların etkinliğine katılmadık. İstanbul Sigara Fabrikası’nda az çok bu işin önderliğini yapan, bu işin

Metin Arslan

içerisinde varım diyen insanların onların koymuş olduğu etkinliklere katılmadığını görünce bunlar bir şey fark ettiler. Burayı sürükleyen insanları bu işin içerisine dahil etmek için komiteyi ortaya attılar. Bu durum üzerinden komite mevzuu gündeme geldi ve öyle bir ortaklaşma noktası yakalandı.

Biz de zaten kendi aramızda bir komite kurmayı hedefliyorduk. Yıllardır bunu fabrikada kurmaya çalıştık ancak olmadı. Ya bizim beceriksizliğimiz, ya insanların sahiplenmemesi, ya da sendikaların komiteleri yok sayan tutumları... Hatta sendikamızın genel merkezinden “Hepiniz komitesiniz, ne gereği var!” demişlerdi. Tabii biz komitelerin işlevlerini iyi bildiğimiz için, onları yargılayacak, sorgulayacak üniteler olduğunu biliyorduk. Onlar da bunu iyi biliyorlardı. Komitenin orada olması, bunların pasif durmasının önünde engeldi. O yüzden komiteyi kuramadık. Ancak onlar da komiteler olmadan hiçbir şeyin olmayacağını fark ettiler.

O yüzden bu öncü insanları da komitenin içine aldılar. Çünkü ellerinde başka insan kalmadı. Kendinden yana olanlardan, yıllardır besledikleri, en iyi, en rahat, mesaisi bol yerlere getirdikleriyle oluşan bir yapıları vardı. Bu süreçte de onların dışında kimseden destek görmediler. Bu 78 günlük süreçte Ankara’da tek bir şey gördüler. Onlara muhalif olanların bu çadırların içerisinde kalıp bu direnişi sürdürdüklerini gördüler. Kendi çevrelerinde var ettikleri o tür insanların yok olduğunu gördüler. Gerçek olan yine bizleriz. Bundan sonraki eylemler bizlerin üzerinden yürüyecek. O yüzden komiteleri bize getirip sundular. Bir yerde de bizim istediğimiz oldu. 11 yıldır maalesef kuramadığımız komite, onların da seçeneği

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

İbrahim Yetkin

olmuş oldu.

- TEKEL işçileri Tek Gıda-İş Sendikası’nın 2 Mart günü duyurduğu kararla 1 Nisan günü Ankara’da buluşacaklar. Bin kişiyle sınırlandırılmış bu eylem için kendi bulunduğunuz alanda ve diğer illerde nasıl bir hazırlık var?

Metin Arslan: Biz bin kişi değil Ankara’ya kalabalık gitmek ve sürekli kalmak noktasında sendikalarla görüştük. BES’e, Eğitim-Sen’e, KESK İstanbul Şubeler Platformu’na, BTS’ye gittik. Üniversitelerde panellere katıldık. Güçlü bir gidişin altyapısını oluşturmaya çalıştık. Açıkçası sendikalardan çok da istediğimizi bulduğumuzu söyleyemeyiz. Açık taleplerimiz oldu. Otobüs taleplerimiz oldu, gelmelerini istedik ancak net bir tutum ortaya koymadılar.

Benzer çalışmalar bütün illerde var. Mesela bugün (24 Mart) İzmir TARİŞ’i ziyaret edip kendi araçlarıyla konvoy yapmışlar, İzmir’i dolaşmışlar. “Kavga bitmedi, daha yeni başlıyor”, “1 Nisan’da Ankara’dayız” yazılı pullar çıkartmışlar. Halktan çok güzel bir destek gelmiş. Diyarbakır’da var, Adıyaman’da var. Genel olarak Ankara’ya gidip dönmek noktasında bir çalışma var.

İbrahim Yetkin: Bir işbölümü yaptık. Metin arkadaş Avrupa yakasını dolaştı, biz de Anadolu yakasında çalıştık. Son olarak Eğitim-Sen’de gerçek anlamda bir toplantı yaptık. Bütün solun da yer aldığı bir toplantı oldu. 27 Mart’ta Kartal’da yapacağımız eylemi kararlaştırdık. Arkadaşlar da bize “üzerimize ne düşüyorsa yaparız” diye karşılık verdiler. Büyük destek sundular. Bunu 78 gün boyunca da görmüştük zaten. Farklı örgütlerin farklı niyetleri olsa da devrimcilerin

Yetkin'le 1 Nisan Ankara buluşması üzerine konuştuk...

rları tekrar kurulmalı”

ve sosyalistlerin bu direniş kayıtsız-şartsız omuz verdiklerini, sadece direnişin daha ileriye taşınabilmesi için çabaladıklarını gördük. 27 Mart'a dönük çalışmalar mahallelere bidiri dağıtımları ve asılacak pankartlarla devam edecek. Yöre dernekleriyle görüştük. Biz bir çalışma başlatacağız dediler. Tabii ne kadar gerçekleşir bilemeyiz ancak “bu işte biz de varız” demeleri çok hoşumuza gitti. Tabandan, halkın da içinde olduğu bir zemine dönüştü.

Zaten işçi hareketlerinin de en büyük özelliği budur. Yan yana gelemeyenler burada birleşiyor. Ben kendi adıma böyle bir şeyden mutluluk duyuyorum. En azından yıllar sonra yan yana durmayı öğreniyoruz, güç olduğumuzu fark ediyoruz.

Bir de tabii araç noktasında çalışmalarımız oldu. Sendikalar çok fazla insan götürmek istemiyorlar. 1 Nisan'a bin kişi diyorlar. En son 22 çadır vardı zaten, her ilden bir otobüs gelirse o kadar yapar. Onların kafasındaki buydu. Biz sorduğumuzda “Niye bin kişi, TEKEL işçisi bu kadar mı?” diye. Birşeyler söyleseler de sonunda götürürüz diyorlar ama bir çalışma yok.

Buradaki çalışmalarımızda Marmaray işçilerini, itfaiye işçilerini, Sinter işçilerini ziyaret ettik. Bizlere destek verdikleri için okuldan atılan Mehmetçik Lisesi öğrencilerine desteğimiz oldu.

İller üzerinden de görüştüğümüz arkadaşlarımız var. Kalma noktasında çalışma var. Ama bu kesin değil tabii. Bizim düşüncemiz bu doğrultuda ama herkes illerde tabanında tartışsın dedik. Bunu ne kadar gerçekleştireceğimiz ise orada kalacak olan insanların belirleyeceği bir durum. “Hadi arkadaşlar kalıyoruz” dediğimiz zaman kimin ne kadar kalacağı çok önemli. Mesela kesin değil ama 5 bin kişi varsa, bin kişi “Biz çadır kurup kalıyoruz” dediği anda bu iş çadırların kurulması şeklinde olacak. Buna ne genel merkez karşı çıkabilecek, ne Türk-İş karşı çıkabilecek.

Türk-İş her ne kadar “ben karşı değilim” dese de alttan alta çadır kurdurmayacaktır. Çünkü Türk-İş önündeki direniş çadırları başını ağrıttı. İkinci şey ise Ankara emniyeti, İçişleri Bakanlığı, Başbakan'ın böyle bir durumda kuracağı baskı. Bu çadırları mümkün olduğunca kurdurmamaya çalışacaklar.

O yüzden 1 Nisan'da herkesin yığınak yapması gerektiğini söylüyoruz. Biz o gücü orada görüp de öyle bir eylem koyduğumuzda yalnız kalmamalıyız. O çadırların birkaç gün orada kalması demek direnişin sürmesi demektir. Ama kurulduğu gün kaldırılırsa o eylem bitirilmiş olur. 78 gün boyunca sürdürdüğümüz eylemi de bitirir ve tamamen kırar. O yüzden akıllı davranmak gerekiyor. Ne kadar insanın bunu destekleyeceğini görmek gerekiyor. Yoksa benim de düşüncem oradan gitmemek yönünde. 78 gün sonunda da, en azından bir-iki çadır orada bırakma konusunda hemfikir olduk ama olmadı. Çünkü büyük bir çoğunluk bir gün önceden eşyasını topladı.

Metin Arslan: Ama bunlar normal İbrahim abi. On parmağın onu da bir değil. Sendikanın güdümünde hareket eden insanlar da var. Ama bence şunu yapmak lazım. Ankara'ya geldiğimiz ilk gün direk çadırları

kurmamıştık. 35 gün çadırsız kaldık. Sonradan çadırlar kurulur. Havalarda da ısındı zaten. Sembolik bir şeyler yapılır ama önemli olan ikinci gün kalınması.

İbrahim Yetkin: Ben senin dediklerine katılıyorum. Orada bir sayının da olması gerekiyor ki o direniş devam edebilsin. Örneğin bin kişi orada kalıyorsa, bu direnişin devamı demektir. Ama bunun altındaki bir rakam bizi zorda bırakır. Çadırların yıkılması süresinde beş altı çadır dirayet gösterip “hayır kalıyoruz!” deseydi devam edecektik. Ama biz ve Diyarbakır'dan bir grup arkadaş olmak üzere iki grup kaldık. Bu noktadan sonra çadırları kaldırmamak için diretmenin bir mantığı yoktu.

Metin Arslan: Zaten son zamanlarda yeni yüzler gördük. Eski işçi yoktu. Ama orada bence şunu yapmak lazım. Bir rakam koymak değil de, orada her çadırdan güçlü bir irade koyarsak, tamamen olmasa bile dönüşümlü bir şekilde kalmak, oranın üzerinden direnişi ülkeye yaymak mümkün olabilir. Hani sendika diyor ya “direnişi ülkenin dört bir yanına yayacağız” diye. Merkezi orası olsun. Daha az da olsa orada çadır olsun. Kalabiliyorsa hepsi kalsın ama orada kalınması lazım.

- Bu hazırlıklar sırasında alınan birtakım mücadele kararlarının şubeler ve genel merkez eliyle önünün kesildiği görülüyor. Buna ilişkin neler söyleyebilirsiniz?

İbrahim Yetkin: Bu sendika genel merkezlerinde hep böyle olmuştur. Sağda olanlar zaten böyle ama solda olanlar da böyle olmuştur. Kendilerini aşan hiçbir işçi eylemini tasvip etmezler. İşte bizim Ankara yürüyüşünün önünün kesilme sebeplerinden biri şudur. Mustafa Türkel'in bizzat söylediği “Bu güzel bir şey Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

olur. Bunun getirileri var götürüleri var. Bunları iyi düşünmeniz gerekir.” O noktada samimi olarak şunu söylemiş. Eğer siz bunu başarırırsanız bu bir kazanım olur ama yürüyüşe başlayıp da bunu vardırıramazsanız 78 günlük sürecin de kaybı olur. Bunu iyi düşünün planlayın. Bunun dışında yönetimden birkaç kişinin yürütmek yönünde şubelere baskısı var. Ama bir noktadan sonra karar aldık. Sonuçta genel merkez ve onunla ilişkili olan şube başkanları var. Ben yine de açıkça söylüyorum. Çok büyük bir fırsatı kaçırdılar. Ankara'ya 10 bin kişi de getirirler bu yürüyüşün yapacağı kadar etki yapmayacaktı. Bizim planımıza göre İstanbul, İzmir, Adana, Trabzon ve dört bir yandan araç kullanmadan yürüyerek gidecektik. Bunun oluşturacağı kamuoyunu düşünmüyorum bile. Onun için de bir şeylerin daha fazla ileri gitmesini istemiyorlar. Kendilerini aşan ölçüdeki eylemliliklerin hiçbirine katılmazlar. Bu sadece Türk-İş'e veya Tek Gıda-İş'e özel bir şey değil. KESK de DİSK de yapıyor bunu. Sendikaların genel yapısı böyle.

Metin Arslan: Şubeler de genel merkeze bağlı hareket ediyor. 78 gün boyunca zaten bunu yaptılar. Direnişi büyütme yerine nasıl kırarız diye düşündüler. Direnişi yaymak ve diğer direnişlerle birleştirilmesi için adım atılmaması bunun göstergeleridir. Marmaray, Sinter, itfaiye işçileri, TARİŞ, Çemen'deki direniş ve grevlerle ortaklaştırmamaları, ışık söndürme eylemleri vb. hayata geçirilmemesi bunu göstermektedir.

- Sendika konfederasyonları 78 gün boyunca direnişin etkisiyle çeşitli eylemler gerçekleştirdiler. Ancak başta Türk-İş olmak üzere kendi paylarına düşen sorumlulukları yerine getirmediler. Tam tersine mücadelenin önünü kesmek için canla başla

çalıştılar. Bu yüzden tüm eksikliklerine rağmen 1 Nisan'dan başlayan 1 Mayıs ve 26 Mayıs genel eylemine uzanan süreç değerlendirilmeyi bekliyor. Bu sürece nasıl bir hazırlık yapılabilir? TEKEL işçileri ve diğer güçler önümüzdeki bu zorlu sürece nasıl bir hazırlık yapmalılar?

- **Metin Arslan:** 1 Nisan biraz daha yakın bir süreç. 1 Mayıs ve 26 Mayıs ise biraz daha uzaklaşan bir süreç. Ama 1 Nisan'la ilgili bir çalışmaları yok. Herkes kendi imkanlarıyla gitsin deniyor. Yani resmen gitmeyin deniyor. 1 Mayıs'la ilgili de bir çalışmaları da yok. 26 Mayıs'taki dayanışma eylemiyle ilgili de herhangi bir çalışma yok. Direnişteki işyerlerine bakıyoruz. Buralara da bakınca herhangi çalışma olmadığı görülüyor. Örneğin işten atılan Aynur Çamalan bu anlamda yalnız kaldı. 4 Şubat eylemine destek verdiği için işten atıldı. Bu durum KESK, DİSK ve Kamu-Sen'in de sahip çıkması gereken bir durumdu. Bu noktada sendikaların ve sendikal bürokrasinin tartışılması gerekiyor. Bugün işyerlerindeki en büyük engelin sendikalar olduğunu görüyorum. Sendikalar kötü anlamında değil. En kötü sendika bile sendikasızlıktan iyidir. Kötü bir şey zaten iyi değildir. Yıkıp yenisini yaratmak gerekiyor. Zorlamak, değiştirmek gerekiyor. Bütün direnişlere baktığımızda buradaki direnişlerde sendikaların engel olduğunu söylüyorlar. Yılgınlıklar, içini boşaltmalar... Direnişteki yerleri gezerek, buralar üzerinde baskı oluşturarak 26 Mayıs'a hazırlanmak gerekiyor. Afiş, bildiri gibi materyallerle 26 Mayıs'ı duyurma planlarımız var. 4 Şubat grevinin AKP karşıtı belediyeler üzerinden hayata geçtiğini (İzmir'de toplu taşıma araçlarının durması) gördük. Otobüs çalışmadığı zaman, gemi-tren işgal edildiği zaman, fabrikaların önünde eylem yapıldığı zaman grev hayata geçer. Türkiye'deki sendikalar hükümet sendikaları. En duyarlı KESK bile bu süreçte kendini göstermemiştir.

İbrahim Yetkin: Bu anlamda 1 Mayıs önemli. Katılımın daha fazla olması süreci ilerletir. Geçmiş yıllarda kazanılan bir Taksim var. Taksim'i zorlayıp tabandan doğru basınç yapılabilecek bir olgu. Mevcut sendikalar bugün bitmiştir. Bugün Türkiye'deki sendikalar aslı görevlerini yitirmişlerdir. Hantal yapılarıyla hiçbir zaman sınıfın önderliğini yapabilecek durumda değiller. Bunların tamamını silip atıp bunların yerine daha düzgün daha temiz bir yapı inşa etmek gerekiyor. Mevcut olanlarını bertaraf etmediğimiz sürece bu mümkün değil. Bu da sürece bağlıdır. İşçi sınıfının önünde şöyle bir süreç var. Avrupa'nın yaşadığı vahşi kapitalizm dönemini biz bugün yeni yaşıyoruz. O yüzden mevcut sendikalar buna başkaldıracak bir örgütlenmeyi yapamıyorlar. Kendi içlerinde demokrasi olmadığı için bunu yapamıyorlar. KESK'in ortaya çıkışına ve bugünkü tablosuna bakın. Evet KESK'in içerisinde devrimci, sosyalist insanların yoğunlukta olduğu dik duran şubeler var. DİSK'te bu yok. DİSK'in "devrimci" adını taşımasından utanç duyuyorum. Çünkü DİSK kolay kurulmadı. DİSK'in kurulma aşamasını hepimiz çok iyi biliyoruz. Haklı zeminlerde işçinin yanında durdu. Bedeller ödenerek kuruldu DİSK. Asıl soru şu: 26 Mayıs dediğinde ne yapacaklar? Bu açıdan yapacakları bir şey yok. Neden? Çünkü örgütlü değiller. TEKEL işçisi sürekli "genel grev" diyor da bugünkü sendikaların genel grevi taşıyacak gücü yok. Çünkü kafalarında sürekli devletle uzlaşmak var. Bu da her geçen gün üyeleriyle olan bağını zedeliyor. Bu anlamda öncelikli olarak şubelerde varolan devrimci, demokrat, yurtsever insanların kendi şube yönetimlerinde oturup karar alarak basınç uygulayarak bunların kaçmalarını engellemek. İkinci olarak, daha önceki alınan kararları otup ciddi anlamda eleştirip bunu bizzat genel merkez yönetimine açık ve net biçimde söylemeleri gerekiyor diye düşünüyorum.

- **Tek Gıda-İş Sendikası 2 Nisan'da TEKEL'deki mücadele sürecine ilişkin yeni bir program açıklayacak. Sizce bu program nasıl olmalı? TEKEL'deki mücadele süreci nasıl büyütülmeli?**

Öncü TEKEL işçilerinin sürece ilişkin genel bakışı ve eğilimleri nasıl?

Metin Arslan: Öncelikle bu programın Ankara eksenli, merkezli olması gerekiyor. Ankara'da merkezi olarak kalmak lazım. Dönüşümlü olabilir ama memleketlerine giden arkadaşlar da direnişi yaymalılar. Oralarda da direniş çadırları olabilir. Yine mitingler, yürüyüşler, farklı protestolar yapılabilir. Sendikanın bunları yapacağını da düşünmüyorum. Sendikanın 1 Nisan'da bin kişi, 2 Mayıs'ta 2 bin kişi ve her ay mitingler biçimindeki eylemleri hava boşaltma biçiminde olur. Böyle dönemlerde işçiyi Ankara'ya götürürler gaz alırlar. Duyarlı işçileri bile yılgınlığa düşürürler. Son Danıştay kararı da topu Bakanlar Kurulu'na atıyor. Bakanlar Kurulu'nda 4/C'ye geçiş süresini azaltan bir karar çıkarsa bu da direnişin büyük oranda sona ermesi anlamına gelir. Direnişleri birleştirme, ortak bir mücadele hattı örmek ve yaymak için adım atılırsa süreç olumlu ilerler. Önümüzde 2 Nisan'da kalmayı başarmak duruyor. Bu başarılabilirse bir merkezimiz olacak. Örneğin bir komite var ama komitedeki arkadaşları göremiyoruz. Ankara merkezli direniş çadırının kurulması ve dönüşümlü bir biçimde Türkiye'nin her yanına direnişi yaymak olursa başarıya buradan ulaşılabilir.

İbrahim Yetkin: TEKEL işçilerinin sorunu veya mevcut durum ortada. Marmaray, itfaiye, İSKİ, Sinter, Çemen, TARIŞ işçileriyle mücadeleyi ortaklaşmalı. Dünyada ne olup bittiğini takip edip buna göre davranmak gerekiyor. Bugün artık beyin gücünü de kullanan, sağlık alanındaki insanları da ilgilendiren bir süreç yaşanıyor. Hükümetin meclise getirmek istediği sendikalar yasası var. Mevcut konfederasyonların bunları önüne koyup bunlar için zamanın kalmadığını görmelidirler. 1 Nisan'dan sonra bütün sendikalar bunu tartışmalılar. Konfederasyonların üzerlerine düşen görevleri 10-20 bin kişiden beklemeleri doğru bir şey değildir. 1 milyon sendikalıdan bahsedebilirsiniz. Direniş meşalesini 10 bin işçinin üzerine de yıkıp da bilmem ne yapmasını beklemeniz insan ahlakına da sıyan bir şey değildir. Onun için bu direnişleri ortaklaştırmaları gerekiyor. Bu meselenin sınıf kavgası olduğunu görerek ortak davranmaları gerekiyor. Kararlar alıp bunları ortaklaştırıp eylemler ortaya koymaları gerekiyor. Hiçbir iktidar işçi sınıfının yürüttüğü ya da başkaldırdığı yerde kalamaz. İşçi hareketlerinin önünde hiçbir güç duramaz. Ya bu işi bunlar ciddi anlamda önlerine koyacaklar ya da yok olup gidecekler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Sermaye işçi kanı dökmeye devam ediyor

Sömürü düzeninde artık neredeyse sıradanlaşmış iş kazası örneklerinin sonuncusu 22 Mart günü **Kocaeli'nin Körfez ilçesinde** yaşandı. Güney Mahallesi Kabakoz Caddesi üzerinde bulunan ve Körfez Belediyespor Başkanı Cenk Karaloğlu'nun patronu olduğu Modül Çelik adlı yapı imal fabrikasında, çelik kolonun ayağına düşmesi sonucu Fazlı Akkanat isimli işçinin 2 bacağı koptu. Arkadaşlarının çağırması sonucu fabrika önüne gelen acil servis ekipleri ilk müdahalede bulunmalarının ardından Akkanat'ı Derince Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne kaldırdılar.

Akkanat'ın bacaklarının ameliyatla yerine dikildiği söylendi.

Yalova'nın Altınova ilçesinde kurulu bulunan Cemre Tersanesi'nde meydana gelen iş cinayetinde ise 26 yaşındaki Sinan Durhan hayatını kaybetti.

Cemre Tersanesi'nde görev yapan taşeron firma Fırat Gemi bünyesinde kaynakçı olarak çalışan Durhan, kaynak yaptığı 7 metre yüksekteki gemi iskelesinden düşerek yaşamını yitirdi. 19 Mart Cuma günü kuru yük gemisinin iç bölümünde yalnız başına kaynak yaparken düşen Durhan'ın "iş kazası" geçirdiği ise akşam mesai bitiminde servis otobüslerine gelmemesi üzerine anlaşıldı.

Saat 17.00 sıralarında Durhan'ın servise gelmemesi üzerine Durhan'ı arayan iş arkadaşları, kendisini çelik levhaların üzerinde kanlar içinde buldu. Durhan hastaneye kaldırıldı fakat çok kan kaybeden işçi kurtarılamadı.

Durhan'ın çalıştığı bölümde yeteri kadar aydınlatma olmadığı ifade edilirken Durhan memleketi Zonguldak'tan iş bulmak için yaklaşık 2 yıl önce Yalova'ya gelmişti.

1 Nisan'dan 1 Mayıs'a...

Sınıfsal öfke ve kin birikiyor

Volkan Yaraşır

TEKEL Direnişi işçi sınıfının mücadele tarihinde bir momentumu işaretledi. Direniş, uzun solukluluğu, yarattığı dayanışma ve mücadele ruhuyla sınıfın nesnel ve öznel şekillenmesine hizmet etti. Tarihsel öznenin muazzam gücü bir kez daha ortaya çıktı.

TEKEL işçilerinin mücadelesi, yarattığı büyük anafora rağmen, kısmi kazanımlarla yeni bir aşamaya girdi. İşçi sınıfının geniş kesimlerinin hareketsiz kalması, solun büyük bir kısmının TEKEL'i yalnızca bir ajitasyon malzemesi olarak görmesi ya da sınırlı dayanışma ve ilişkilendirme aracı olarak ele alması ve sendikal bürokrasinin ihaneti, mücadelenin böyle seyretmesinin temel nedeni oldu.

Her şeye rağmen TEKEL işçisi büyük bir moral kazandı. Muktedir olma gücü elde etti. Hatta bu özellikler, sınıfın geniş kesimleri tarafından da hissedildi. Bir anlamda TEKEL tarihsel misyonunu tamamladı.

Ankara işgaline son verilmesi, içinde birçok riski taşımasına rağmen, bir soluklanma, moral depolama, güç biriktirme dönemine girilmesinin de göstergesi olabilir. Bugün birçok ilde TEKEL işçileri, yeni sürecin örgütlenmesine ilişkin toplantılar yapıyor ve mücadele kararlılıklarının altını çiziyor. Ayrıca TEKEL işçileri tarafından farklı işçi direnişleri ve İstanbul'da olduğu gibi, öğrenci gençlik destekleniyor.

TEKEL işçisinin hareketliliğini gösteren bu gelişmeler, 1 Nisan'da bir sıçramanın zemini olabilir. 1 Nisan'da Ankara'da gerçekleşecek eylem, işçi sınıfının etkin katılımı ve devrimci güçlerin aktiviteleriyle sınıf hareketinde yeni bir birikim sağlayacaktır.

Bugün her biri kendi özgünlüğünde yeni TEKEL'ler olmaya aday Tarih, Yatağan, Marmaray, Çemen Tekstil, Akkardan, Esenyurt işçilerinin direnişleri 1 Nisan'ı beslediği gibi 1 Nisan da bu direnişleri besleyecektir. 1 Nisan'ın başarısı beraberinde 2010 1 Mayıs'ının gücünü ve etkisini dışı vuracaktır.

TEKEL Direnişi'nden gelen mücadele ruhu Newroz'da yanan ateşle güç kazanmış, şu anda süren işçi direnişleriyle 1 Nisan'ın sınıfın bir atılım günü olarak yaşanmasının önünü açmıştır. 2010 1 Mayıs'ı bu birikimlerle şekillenecektir.

Çin çalışma rejimine karşı 1 Mayıs'ta alanlara!

Türkiye Cumhuriyeti'nin bölgesel hamleler yaptığı ve bölgede yeni roller üstlendiği bir süreçte 2010 yılı 1 Mayıs'ına giriyoruz. Egemenler bu süreci neo-Osmanlılık diye tanımlıyor. Neo-Osmanlılığı BOP+Çin çalışma rejimi olarak formüle edebiliriz. Türkiye Cumhuriyeti'nin Ortadoğu'dan, Kafkasya'ya ve Balkanlar'a kadar emperyalizmin aktif taşeronluğuna sıvandığı ve bir uç beyi gibi hazırlandığı bu jeo-stratejik yönelim, önümüzdeki sürecin bir katastrof olarak yaşanmasına da neden olabilir. T.C. güçlü bir hamiye dayanarak bölgesel inisiyatif geliştirmeyi ve bölgede düzen kurucu bir güç olarak hareket etmeyi amaçlıyor. Suriye, Irak, Ermenistan, İran, Kürt Federe Devleti'yle girilen ilişkiler, bu yöndeki adımlar olarak düşünülebilir. Emperyalizm tarafından bölgenin yeniden

sömürgeleştirilmesi ve dizaynı Türkiye kapitalizminin yönelimleriyle çakıştığı konjonktürde T.C., hızla bir militarizasyon sürecine giriyor. Türkiye kapitalizmi bölgeyi kendi ucuz emek ve pazar ihtiyacının karşılanacağı bir coğrafyaya çevirmeyi amaçlıyor. Bu yönde bir yandan emperyalizmin neo-lejyonerliğine soyunurken, diğer yandan aktif taşeron olarak devrede olmak istiyor. Fakat dünyanın güç gerilimlerinin odağı olan Ortadoğu'da her zaman büyük altüst oluşların yaşandığı unutulmamalıdır.

Türkiye Cumhuriyeti dış politikada hızlı bir militarizasyon sürecine girerken, ülke içinde yeni bir çalışma rejimini inşa etmeye başladı. Neo-Osmanlılığın BOP'u tamamlayan ikinci ayağı olan Çin çalışma rejimi, sistematik güvencesizleştirmeyi ve esnekleştirmeyi hedefliyor. Finans kapital bir yandan emperyal arzularla hareket ederken, diğer yandan Çin çalışma rejimiyle sınıfı boyunduruk altına almayı amaçlıyor. İşçi sınıfına 4-C, 4-B, sözleşmeli personel, taşeronlaşma, kiralık işçi, istihdam büroları vb. uygulamalarla köle işçiliği ve "beleş" ücreti dayatıyor. Finans kapital başta kıdem ihbar tazminatı ve asgari ücret olmak üzere sınıfın tarihsel kazanımlarına göz dikmiş durumda. T.C.'yi AB'nin Çin'i, yani ucuz emek cennetine çevirmeyi hesaplıyor. Bu adımlar işçi sınıfına yönelik bir karşı devrim sürecini işaretlemektedir.

İşçi sınıfı TEKEL Direnişi'nin yarattığı mücadele ruhuyla 1 Mayıs'a hazırlanmalıdır. 1 Nisan bu hazırlığın önemli sıçraması olmalıdır.

Kapitalist krize karşı model eylem ve model kimliklerle şekillenen işçi sınıfı, TEKEL direnişiyle bir başka evreye girdi. TEKEL Direnişi işçi sınıfı mücadelesinin daha militan ve daha radikal bir dönemine girişinin ilk işareti olarak değerlendirilebilir. 2010 1 Mayıs'ı da bu anlamda sınıfın öfke ve kininin kolektif şekilde açığa çıktığı gün olmalıdır. Bu öfke ve kinin TEKEL Direnişi'yle nelere kadir olduğu görülmüştür.

Özellikle 2008 ve 2009'daki 1 Mayıs ruhu, yani Taksim'in kazanılması ve kapitalist devlete karşı açık ve net bir mücadele 2010 yılında da taçlandırılarak sürdürülmelidir. TEKEL direnişi her şeyin yeni

başladığını göstermektedir. Sınıfsal öfke ve kin bugün tüm atölyelerde, fabrikalarda, organize sanayi bölgelerinde, işçi havzalarında birikmektedir. Yatağan'da, Esenyurt'ta, Tarih'te, Marmaray'da, yani işgallerde, direnişlerde ve grevlerde işçi sınıfı ayakta. Sorun bu pratikleri lokalizasyonun sınırından çıkartıp, yeni TEKEL'ler haline dönüştürmek ve ateş topuna çevirerek, 1 Mayıs'a taşımaktır. Bu anlamıyla 1 Mayıs, sınıfın sermayeye karşı açık, net, radikal ve militan mücadelesinin 2010 yılındaki en üst evresi olmalıdır.

Kapitalist krizin ve neo-liberal politikaların yıkıcılığına karşı, yani işsizliğe, açlığa, geleceksizliğe, Çin çalışma rejimine karşı 1 Mayıs sınıfın kolektif öfke ve kininin ve gücünün açığa çıktığı bir gün olmalıdır.

Bir manada 2010 1 Mayıs'ı, 2010 yılının kazanılması anlamına gelecektir.

1 Nisan'da TEKEL işçileriyle tek yumruk olmayı başaran işçi sınıfı, 1 Mayıs'a da güçlü, kararlı ve etkin çıkabilir. Bu diyalektik 26 Mayıs genel eyleminin, gerçek bir genel eyleme dönüşmesinin de şartlarını yaratacaktır. Bu diyalektiğin bir yerindeki aksama, örneğin 1 Nisan'ın başarısız geçmesi, 1 Mayıs'ı etkileyeceği gibi, 26 Mayıs'ı etkilemesi kaçınılmazdır.

26 Mayıs'ı sendikal bürokrasinin bir yasak savması dışına çıkartmak istiyorsak, 1 Nisan'da yalnızca Sakarya Caddesi değil, Ankara'nın alanları işgal edilmelidir. TEKEL bize bunun mesajını vermiştir. Bu mücadele ruhu Yatağan'da, Esenyurt'ta, Marmaray'da derinleştirilmeli ve 1 Mayıs'a taşınmalıdır. 1 Mayıs'taki yükselen dalga kapitalist devletin ve sendikal bürokrasinin tüm engelleme ve blokajlarına rağmen 26 Mayıs'ın gerçek bir genel eylem olarak yaşanmasını yaratacaktır.

Bugün görev TEKEL ruhunu bütün işçi havzalarına yaymak, direnişleri TEKEL'lere çevirmek, sınıfın öfke ve kinini açığa çıkartmaktır. Her direnişi, TEKEL gibi bir manifestoya çevirmek ve sınıfın yıkıcı gücünü tetiklemektir. Sınıf devrimcileri, Marx'ın Lyon Komünarları için söylediği "isyan çılgınlığının" kendisi olmalıdır. Sınıfsal öfkeden ve kinden beslenerek, TEKEL'in ateşini 1 Nisan'a ve 1 Mayıs'a taşımalıdır.

TEKEL Direnişi'nin geleceği işçi sınıfının geleceğidir!

TEKEL işçileri sermayenin başkenti Ankara'da son yılların en kararlı eylemini gerçekleştirdiler. Boydan boya derslerle dolu olan direniş sendikal ihanetin baskısı sonucu çadırların sökülmesiyle yeni bir evreye girdi. Fakat bu, TEKEL Direnişi'nin tamamen sönümlediği anlamına gelmemektedir. TEKEL işçileri her fırsatta "Kavga bitmedi, daha yeni başlıyor!" sloganıyla direnişin devamı yönünde kararlılık ifadesinde bulunuyorlar. Bu, direnişin bitirilmeyeceğine dair bir işaret. Direniş alanından ayrılır ayrılmaz İzmir TEKEL işçileri direnişteki TARIŞ işçilerini ziyaret etti. Burada bir basın açıklaması yaptılar. Açıklamalarında "Bugün direnişin 79. günü" dediler. Diğer illerde de işçiler boş durmadı. Trabzon, Hatay, Samsun, Diyarbakır, Batman'da işçiler militan eylemler yaptı. Bütün bunlar sermayenin 4/C dayatmasına yönelik önemli tepkilerdir. Sendikal bürokrasi bir bütün olarak direnişi boğmak adına işçilerin elindeki en büyük silah olan çadırkenti aldı. Hainler böylelikle direnişi bitirebileceklerini sandılar. İşçilerde ciddi bir moral kırılma ve dağınıklık yaratsa da yeniden toparlanabilmek adına çaba sarf etmektedirler.

Sendika bürokratlarına karşı mücadele 4/C'ye karşı mücadeledir!

Direnişin başladığı günden itibaren sendika ağaları tüm güçleriyle hummalı bir çalışma başlattı. Bir tek amaçları vardı; artık fabrikası (ve üretimden gelen güçleri) bile kalmayan bu işçilerin direnişini bitirmek. Bu nedenle direnişi bitirmek adına sendikaların en tepesinden en aşağısına kadar bir tabur burjuva askeri "gecesini gündüzüne" katarak "usta" manevralarla direnişi bitirmek için uğraştı. Türk-İş bürokratları işçi satma konusunda uzman bütün görevlilerini seferber etti. Öyle ki Zonguldak madenci yürüyüşünü satanlar da dâhil olmak üzere TEKEL direnişçilerine dönük topyekûn bir hücum sözkonusuydu. Türk-İş'in tepesinde bulunan tescilli hain Mustafa Kumlu konusunda işçilerin başından itibaren bir güven sorunu vardı. Zira Kumlu, AKP çizgisine yakın biriydi. Ancak "gölgede" kalan bürokratlar direnişin bitirilmesi konusunda oldukça etkinlerdi. Tek Gıda-İş Sendikası Genel Başkanı Mustafa Türkel de başından itibaren satanlardan biriydi. İşçilerden birinin deyişi şöyleydi: "TEKEL'de mücadele özelleştirmenin gündeme gelmesiyle beraber başladı". Ve bu mücadelenin başlamasıyla da Tek Gıda-İş Genel Başkanı Mustafa Türkel'in ihanetleri de başladı. Yine bir işçiyle devam edelim. Tek Gıda-İş Adana Şubesi'nden bir başka işçinin ifade ettiği cümle Türkel'e ilişkin en berrak ifadelerden biridir. "Özelleştirme sürecinde Türkel Adana'daki fabrikaya geldi, bize birlik ve beraberlik mesajları verdi. TEKEL'in satılmaması için elinden geleni yapacağını belirtti. Bunun için de şeref, namus sözü verdi. Sonunda ne oldu, TEKEL satıldı. Aslında satılan bizdik."

Bu sözlerin üzerinden yıllar geçti. Ankara'da çadırlar kuruldu sonra da söküldü. Çadırlar söküldükten birkaç gün sonra İstanbul Cevizli Şubesi'nden bir işçi şunları söylüyordu: "Türk-İş ve Tekgıda-İş başından beri direnişi kırmaya çalışıyordu. Bizi oyalayarak, yıldırma için çaba sarfetti. Buna DİSK ve KESK de dahil".

Kuşkusuz bu söylemler bir şeyler ifade ediyor. Sendikal bürokrasi tüm kuvvetleri ve tüm gücüyle direnişi baltalamaya çabaladı. Yıllarca TEKEL işçisine ihanet eden sendikal bürokrasi aşılamamıştı. Bunun en büyük nedeni genel olarak sınıf bilincinin geriliği ve buna bağlı olarak da oluşturulamayan iç örgütlülükteki zayıflıktı. Bu yönüyle geç başlayan komiteleşme çalışması, bürokrat saldırganlığın da etkisiyle mevcut sınırlılığını aşamamış, sürece etkin bir müdahalede bulunamamıştı. İşçilerin ilk defa böylesi bir deneyim yaşaması ve deneyimsizliği nedeniyle de yapılması gereken müdahaleler gerçekleştirilememişti. Sendikal bürokrasi TEKEL işçisini ortada bırakmıştı. Buradan doğan boşluğu doldurabilecek tek güç, devrimci-militan bir çizgide ilerleyen direniş komitesi olabilirdi. Bu da çıkarılması gereken derslerden biridir. Böylesi bir komite olmadığı içindir ki sendikal bürokrasi bu kadar etkili olabildi. Ve yine böylesi bir komite olmadığı içindir ki çadırlar sökülebildi. Tek Gıda-İş Cevizli Şubesi'nden bir işçi mevcut komiteleşme girişimini şu şekilde tanımlamıştı: "Bir avuç öncü işçi, hem sermayeye hem de sendika ağalarına karşı mücadele etmek zorunda kaldı."

28 Şubat günü Ankara'dan Amerika'ya uçan Türk-İş Genel Başkanı Mustafa Kumlu'dan sonra süreç Tek Gıda-İş Sendikası'na kaldı. Tek Gıda-İş Sendikası Genel Başkanı Mustafa Türkel, 1 Nisan günü 1000 kişiyle Ankara'da eylem yapılacağını duyurdu. Ondan sonra işçileri de tehdit ederek çadırların sökülmesini sağladı. Kendince 1 Nisan'a kadar direnişin

bitirilebileceğinin hesabını yaptı. Ancak bütün işaretler, doğru bir devrimci müdahaleyle de sürecin yeniden daha başka mücadele yol, yöntem ve araçlarıyla sürdürülebilirliğini gösteriyor. TEKEL işçilerinin illerde yapmış olduğu yer yer militan bir havada seyreden eylemler de buna işaret etmektedir. Bu anlamıyla TEKEL Direnişi henüz bitmiş değildir. Yeniden fakat daha güçlü olarak öne çıkma eğilimindedir.

İşçi direnişlerinin ruhu: Komiteler!

Her işçi direnişinin başarısı, direnişçi işçilerin inisiyatifi ele almalarıyla doğrudan bağlantılıdır. TEKEL Direnişi'nden çıkarılması gereken en önemli ders etkili işçi inisiyatiflerinin olmamasıdır. Bu oldukça hayati bir noktadır. Bir direniş komitesi kurma yönündeki çabalar anlamlıdır. Yer yer komitenin almış olduğu inisiyatifler de anlamlıdır. Fakat bu direnişin ihtiyaçlarını karşılamaktan uzaktır. Şimdi komiteleşme sürecinden çıkarılan derslerle daha güçlü eylemler örgütleme zamanıdır. Bu konudaki şartlar fazlasıyla elverişlidir. Bu konudaki nitel birikim de yeterli düzeydedir. 78 günden sonra bütün öncü işçilerde "komite" yönlü bakışta bir yoğunlaşma sağlanmıştır. Yer yer bunun adımları da atıldı. Ağır aksak gitse de birçok ilde bu konuda adımlar atılmıştır. Ancak böylesi bir sorumluluk tüm illerde bulunan TEKEL işçilerinin önünde yakıcı bir görev olarak durmaktadır. Her ilde direniş komiteleri kurulmalıdır. Her ilden en deneyimli kişilerin bir araya gelmesi ve bir "üst komite" kurması bir zorunluluktur. İllerde kurulacak komiteler başta direnişteki diğer işçiler olmak üzere, ilerici sendikalarla, devrimci örgütlenmelerle, demokratik kitle örgütleriyle ortak bir platform etrafında birleşmeli, başta bulundukları illerde bir mücadele programı çıkarmalı 1 Nisan eylemine güçlü bir hazırlık yapabilmelidir. Üst komite de belli aralıklarla bir araya gelerek direnişin kaderine dair tüm süreci enine boyuna değerlendirmeli, somut eylem programları çıkarmalıdır. Ancak böylesi bir örgüt şeması sendikal bürokrasiyi ezebilir ve 4/C saldırısını püskürtebilir.

K. Kurtulus

TEKEL'de 1 Nisan hazırlığı Hatay'da protesto

Tarım ve Köy İşleri Bakanı Mehdi Eker'i, 20 Mart günü Antakya Belediyesi ziyareti sırasında protesto eden TEKEL işçileri attıkları sloganlarla güvenceli çalışma koşulları taleplerini dile getirdiler.

Belediye binası önünde gerçekleştirilen protesto eyleminde polis, işçilerin önüne barikat kurarak, TEKEL işçilerinin bakana yaklaşmasına izin vermedi.

Çadırlarını kurdukları Antakya Parkı'ndan belediye binasına giden işçiler burada bakanı sloganlarla karşıladı. Bunun üzerine bakan, korumaları tarafından binaya sokuldu. İşçiler ise protestolarına sloganlarla devam etti.

"Ölmek var dönmek yok!", sloganının atıldığı eylemde TEKEL direnişine destek oldukları için okullarıyla ilişkisi kesilen 24 lise öğrencisi de unutulmadı. Öğrencileri "Liseli gençler onurumuzdur!" sloganıyla selamlandı. Bu sırada dershanede olan ve yoldan geçen öğrenciler de TEKEL işçilerine alkışlarla destek verdi.

Trabzon'da 1 Nisan çağrısı

Trabzon Akçaabat'ta TEKEL işçileri basın açıklaması yaparak sermaye hükümeti AKP'yi protesto etti.

TEKEL işçileri aileleriyle birlikte Atatürk Parkı'nda bir araya gelirken açıklamada, "Hükümet 4/C'yi al başına çall", "TEKEL işçisi direnişin simgesi!", "İş, ekmek yoksa barış da yok!", "Baskılar bizi yıldıramaz!" dövizleri taşıdı. Basın açıklamasını gerçekleştiren TEKEL işçisi Metin Tekbaş, mücadele ateşini Trabzon'da yaktıklarını vurgulayarak, Ankara'dan ayrılırken verdikleri sözü tuttuklarını ifade etti. 1 Nisan'da Ankara'da olacaklarını belirten TEKEL işçileri sloganlarla basın açıklamasına son verdi.

İşçi-öğrenci TEK-EL, Tek yumruk!

İstanbul Çekmeköy Mehmetçik Lisesi'nde 26 Şubat Perşembe günü TEKEL işçilerine destek eylemi yaptıkları için 24 öğrenciye soruşturma açılmış, bu 24 öğrencinin İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü'nün kararı ile 16 Mart günü okulla ilişkisi kesilmişti.

Mehmetçik Lisesi öğrencileri tarafından tepkiyle karşılanan bu uygulama 19 Mart günü yapılan eylemle protesto edildi. Mehmetçik Lisesi öğrencileri atılan 24 arkadaşının okula geri dönmesi ve okul idaresinin bu tutumuna karşı tepki göstermek için okul önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

TEKEL işçilerine destek veren öğrencilerin böylesi bir saldırıya uğraması bu kez de TEKEL işçilerinin öğrencilere destek vermesini koşulladı. TEKEL işçilerinin yanısıra açıklamaya destek veren kurumlar ve kişiler sermayenin saldırılarına karşı oldukça anlamlı bir dayanışma örneği sergilediler. Sarıgazi'deki ilerici ve devrimci kurumlar, üniversite öğrencileri, farklı liselerde okuyan öğrenciler, öğrenci velileri ve sendikaların da destek verdiği eylemde 3 otobüsle gelen yüzlerce TEKEL işçisi de yer aldı.

Okulun dışında toplanan kitle, öğrencilerin çıkış saatini beklerken sloganlar ve alkışlarla seslerini öğrencilere duyurmaya çalıştılar. Bu sırada okul önünde barikat kuran polis, kapıları kapatarak öğrencilerin dışarı çıkmasına izin vermedi. Ancak birçok öğrenci okul kapısından atlayarak dışarıda bekleyen kitleye karıştı. İçeride kalan öğrenciler ise kapıya yüklenerek dışarıya çıkmaya çalıştı.

Dışarıda alkışlar ve sloganlarla kapının açılması beklenirken, okulun penceresinden atılan kuşlar kitleyi oldukça coşturdu. Atılan kuşlarda TEKEL işçilerinin mücadelesini destekleyen şiarlar yer alıyordu. Kuşlamalardaki "Mehmetçik Lisesi TEKEL İşçisiyle Dayanışma Platformu" imzası ise öğrencileri baskı altına almak isteyen egemenlere karşı anlamlı bir yanıt oluşturdu.

Öğrencilerin kararlılığı ile kapının açılmasının ardından basın açıklaması sloganlar eşliğinde başladı. "Soruşturmalar durdurulsun, atılan öğrenciler geri alınsın" pankartının açıldığı eylemde okul idaresi ve İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü için hazırlanan temsili tasdiknameler dikkat çekti. Tasdiknamede şu ifadeler yer aldı: "TEKEL direnişini destekleyen Mehmetçik Lisesi öğrencilerinin okuldan atılarak eğitim öğretim haklarının ellerinden alınması nedeniyle okul idaresine ve ilçe Milli Eğitim Müdürlüğü'ne verilmiştir. / Mehmetçik Lisesi Öğrencileri ve Aileleri"

Aileler adına gerçekleştirilen açıklamada soruşturmanın durdurulmasını ve atılan 24

öğrencinin derhal geri alınması istendi.

Eylemde, **Eğitim-Sen 2 No'lu Şube, Tek Gıda-İş Sendikası Cevizli Şubesi, DİSK** ve öğrencilerin avukatları adına birer konuşma yapıldı.

Basın açıklamasına Ertuğrul Gazi Lisesi'nden gelen öğrenciler de açtıkları pankartla destek verdiler.

Basın açıklamasının arkasından kitle sloganlar

eşliğinde buradan Sarıgazi Cemevi önüne kadar yürüdü. Burada yapılan kısa bir konuşmanın ardından eylem sona erdi.

Mehmetçik Lisesi'ndeki öğrencilerin büyük çoğunluğunun oluşturduğu eyleme 1000'i aşkın kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Cezaevlerinde hak gaspları sürüyor...

Hücrelerde hak ihlalleri sürüyor!

Adana'da her hafta hasta tutsakların serbest bırakılması ve zindanlarda işkenceye son verilmesi talebiyle yapılan eylemlerden biri daha 19 Mart günü İnönü Parkı'nda gerçekleştirildi.

Eylemde; cezaevlerinde bulunan tutuklu ve hükümlü sayısının 118 bini aştığı ve bunlardan 50 kadarının kanser hastası olduğu ifade edilerek bu tablonun hapishanelerdeki tecrit uygulamasının bir sonucu olduğu ifade edildi.

Açıklamanın devamında Ümit İlter, Taylan Cintay, Deniz Yıldız ve Cengizhan Pilav isimli tutsakların giderek kötüleşen sağlık durumlarına ve gördükleri işkencelere değinilerek Taylan Cintay'ın yazdığı mektuptan bir bölüm okundu.

Kızıl Bayrak / Adana

Bakırköy Kadın Hapishanesi'nde hak gasplarına son!

İHD Cezaevi Komisyonu, TUAD ve TUYAB, Bakırköy Kadın Hapishanesi'nde yaşanan hak ihlallerine dikkat çekmek için, 19 Mart günü hapishane önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

"Bakırköy Cezaevindeki hak gasplarına son, tedavi hakkı engellenemez" pankartının açıldığı eylemde ortak açıklamayı yapan Sevim Kalman, 2008 yılının başında açılan Bakırköy Kadın Hapishanesi'nde açıldığı günden bugüne hak ihlallerinin yoğun şekilde devam ettiğini belirterek, hapishanelerde mahpusların haklarının korunmasını istedi.

Kalman, hasta tutsakların tedavilerinin ve hastaneye sevklerinin engellendiğini belirtti. Türkçe bilmeyen mahpusların tedavilerinin engellendiğini, Kürtçe ya da başka dil bilen mahpusların tercümanlık taleplerinin ise geri çevrildiğini söyledi.

Açık ve kapalı görüşlerde, görüşe giden mahpus yakınlarına onursuz arama dayatıldığını, çocuk, genç, yaşlı, kadın, erkeklerin neredeyse çınlıçıplak soyularak, onursuzca arandığını söyleyen Kalman, diğer hak gasplarına ilişkin ise fotoğraf çektiriminin, radyo almanın yasak olduğunu, bazı kırtasiye malzemelerinin alınmasının engellenerek iletişim hakkının kısıtlandığını, gelen mektupların geç verildiğini, gönderilenlerin ise geç gönderildiğini söyledi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Ankara: "Tecrite son!"

Hasta tutsakların serbest bırakılması talebiyle Ankara Yüksel Caddesi'nde her cuma akşamı gerçekleştirilen eylemlerin sonuncusu 19 Mart günü yapıldı.

Basın açıklaması Mehmet Özer tarafından devrimci tutsak Ümit İlter'in bir şiirinin okunmasıyla başladı. Ardından okunan basın metninde, hasta tutsaklardan Ümit İlter ve Abdullah Akçay'ın sağlık sorunlarının giderek daha da ciddi boyutlara ulaştığına dikkat çekildi. AKP'nin demokratik açılım projelerinin yalan olduğu, demokrasiden bahsedilirken devrimci tutsakların tecrit koşullarında ölüme mahkum edildiği ifade edildi. Tecritin son bulması ve hasta tutsakların serbest bırakılması talep edildi.

Kızıl Bayrak / Ankara

Yerel işçi bültenleri genel grev-genel direnişi örgütlemeye çağırıyor!

İşçi ve emekçiler bir kez daha zorlu bir bahar sürecine giriyorlar. Soğuk kış günleri yavaş yavaş geride kalırken sermaye sınıfının saldırıları altında bahar dönemine giren işçi ve emekçileri yeni bir mücadele dönemi bekliyor.

TEKEL'deki direniş sürecini temel gündem olarak işleyen Ocak ve Şubat ayı yerel bültenlerinin ardından sınıf devrimcilerinin çok yönlü seslenişi Mart ayı sayıları ile de devam ediyor. Mart ayının başından itibaren çıkmaya başlayan ve sanayi havzalarına seslenişini sürdüren yerel işçi bültenleri sınıf devrimcilerinin temel araçlarından biri olmayı sürdürüyorlar.

TEKEL işçilerinin 1 Nisan'da Ankara'da gerçekleştirecekleri buluşmaya paralel olarak yerel işçi bültenlerinin Mart ayı sayıları da 1 Nisan'dan 1 Mayıs'a uzanan mücadele dönemini işliyor. Birçok bültende bahar dönemine yönelik şiarlarda "Genel grev-genel direnişi örgütleme" çağrısı ön plana çıkıyor. 8 Mart'ın 100. yılı, TEKEL işçilerinin 1 Nisan Ankara buluşması ve 1 Mayıs çağrıları bültenlerde işlenen temel başlıklar durumunda. Bunların yanı sıra yerellerde yürütülen devrimci sınıf faaliyetinin bir parçası olarak yerel kurultay ve çeşitli işçi etkinlikleri Mart ayı bültenlerinde oldukça geniş biçimde işleniyor.

İşçiden İşçiye: 1 Mayıs'a, genel direnişe!

Ankara yerelinde çıkan **İşçiden İşçiye Bülteni**'nin Mart ayı sayısının kapağında "TEKEL Direnişi'nin yolundan 1 Mayıs'a!" çağrısıyla tüm işçileri zorlu bahar sürecinde mücadeleye çağırıyor. Gündemine 1 Mayıs'ı alan İşçiden İşçiye'nin mart ayı sayısında "1 Mayıs'a, genel direnişe!" çağırان bir yazının yanısıra işten atılan Sincan Belediyesi işçisiyle röportaj ve iş cinayetlerine ilişkin yazılar da bulunuyor.

Süren grev direnişlerle birlikte Sincan OSB'den işçi yazılarının da göze çarptığı bülten sayfalarında Ankara'da ulaşım hakkının gaspına ilişkin bir çağrıya da yer veriliyor. TEKEL direnişine iş bırakarak destek verdiği için TÜBİTAK'ta işten atılan Aynur Çamalan'ın Ankara'daki direnişi için de bir bölümün ayrıldığı dikkat çekiyor. Bültenin arka kapağında ise Metal İşçileri Birliği Ankara Komitesi'nin çağrısı yer buluyor.

Gebze İşçi Bülteni: Genel grev-genel direnişi örgütleyelim!

Kocaeli'nin Gebze ilçesinde büyüyen devrimci sınıf faaliyetiyle paralel olarak çıkmaya başlayan Gebze İşçi Bülteni Mart ayı sayısıyla Gebzeli işçilere merhaba diyor. "Geleceksiz yaşamaya, güvencesiz çalışmaya karşı; TEK-EL ruhuyla genel grev-genel direnişi yükseltelim!" çağrısına kapak sayfasında yer veren Gebze İşçi Bülteni'nin ilerleyen sayfaları da yerele dönük haber, yorum ve değerlendirmeleri içeriyor. 1 Nisan, 1 Mayıs ve 26 Mayıs'a uzanan sürece dair bir yazının yanısıra TEKEL sürecinde sınıfta kalan Gebze Sendikalar Birliği'ne ilişkin bir yazı da bülten sayfalarında dikkat çekiyor. Gebze'de Birleşik Metal-İş üyesi Akkardan işçilerinin direnişinin de işlendiği bültende çeşitli sektörlerden işçilerin yazılarına da rastlanıyor. Gebze'deki 8 Mart kutlamasının haberinin de yer aldığı bültenin arka kapağında ise sermayenin saldırılarına karşı genel grevi, genel direnişi örgütleme

çağrısı yapılıyor.

GOP İşçi Bülteni: Sokağa, eyleme mücadeleye!

Gaziosmanpaşa bölgesine seslenen **GOP İşçi Bülteni** ise Mart ayı sayısının kapağına 1 Nisan Ankara çağrısını taşımış bulunuyor. "TEKEL işçileri yol gösteriyor! İnsanca çalışma ve yaşam koşulları için 1 Nisan'da sokağa, eyleme, mücadeleye!" çağrısının yer aldığı kapak sayfasını 1 Nisan'a ilişkin bir yazı izliyor.

GOP yerelindeki TEKEL'le dayanışma faaliyetlerine de yer verilen bülten sayfalarında tekstil sektöründe devam eden TİS görüşmelerine ilişkin de bir yazı göze çarpıyor. Sınıf hareketindeki gelişmelerin de işlendiği bültende ağır sömürü koşulları altında çalışan Bisse işçilerine mücadele ve örgütlenme çağrısı yapılıyor. Silikozis hastası ve kot taşlama işçisinin mektubunda yer bulduğu bültenin arka kapağında GOP İşçi Platformu'nda birleşme çağrısına yer veriliyor.

Haklı Dava'dan mücadele çağrısı

Manisa yerelindeki sistemli seslenişini sürdüren **Haklı Dava** ise Mart ayının başında çıkan yeni sayısında ağırlıklı olarak 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü işliyor. Geride kalan 8 Mart sürecinde etkin bir biçimde kullanılan Haklı Dava'da 8 Mart'ın 100. yılı kapak sayfasında yer buluyor. Metal sektöründe çalışan bir işçinin ve Vestel işçisinin yazılarının da yer bulduğu bültenin arka kapağında ise Hasan Hüseyin'in 'Bıçak Kemikte' şiiri göze çarpıyor.

Kayseri İşçi Bülteni'nde kurultay çağrısı

Sınıf devrimcilerinin yoğun bir tempoyla hazırlıklarını sürdürdüğü Kayseri İşçi Kurultayı ise bu süreçte etkin bir araç olarak kullanılan **Kayseri İşçi Bülteni**'nde geniş biçimde işleniyor. Kapak sayfasında "Birleşelim, örgütlenelim, mücadele edelim!" çağrısının yer aldığı kapağında, Kayseri İşçi Kurultayı'nın

Kurultayı Hazırlık Komitesi'nin sınıf dayanışmasını yükseltmeye çağırان yazısı dikkat çekiyor. Kurultay çalışmalarına ve kurultaya katılım çağrısı yapan işçi yazıları da bültenin ilerleyen sayfalarında oldukça anlamlı ve dikkat çekici biçimde göze çarpıyor. Sömürü cehennemi Kayseri Organize Sanayi Bölgesi'nden ve diğer fabrikalardan işçilerin kaleme aldığı yazılarla kurultaya katılım çağrısı yapılıyor. Bültenin arka kapağında ise Oktay Rifat'ın 'Harç çeken işçiler' şiiri yer buluyor.

Sanayi İşçileri Bülteni kurultaya çağırıyor!

Adana Sanayi İşçileri Bülteni'nde ise Kayseri'deki gibi yerelde hazırlıkları süren Adana İşçi Kurultayı'nın çağrısı yer buluyor. "Sigortasız çalışmaya, işsizliğe, düşük ücretlere, esnek çalışma koşullarına hayır! Güvencesiz çalışmaya ve geleceksiz yaşamaya karşı, Adana İşçi Kurultayı'nda güçlerimizi birleştirelim!" çağrısı bültenin kapak sayfasında yer tutuyor.

TEKEL direnişinin deneyimleri ve mücadeleye çağırان yazıların da göze çarptığı bültende Dev Sağlık-İş Sendikası Çukurova Bölge Başkanı Mustafa Hotlar'la Balcalı Hastanesi'nde taşeron çalışmaya karşı yürütülen mücadele üzerine bir röportaja yer verilmiş. Bültenin arka kapağı ise TEKEL işçilerinin 1 Nisan günü Ankara'daki buluşmasına ayrılmış durumda.

Topkapı İşçi Bülteni: Sınıf dayanışmasını yükseltelim!

Topkapı İşçi Bülteni'nin Mart ayı sayısının kapağında ise TEKEL, TARIŞ, Akkardan ve Sinter direnişleriyle sınıf dayanışmasını yükseltme çağrısı yapılıyor. Topkapı bölgesindeki fabrikalardan (İSKA, Ülker ve Jumbo) gelişmelerin de işlendiği bültende PTT'deki saldırılar da yer buluyor. Bültenin diğer temel bir gündemini ise matbaa ve metal işçisiyle TEKEL direnişi üzerine yapılan röportaj oluşturuyor. Balıkesir'de yaşanan maden katliamı ve sınıf hareketinde yaşanan gelişmelerin de göze çarptığı bültende 8 Mart'ın 100. yılı da arka kapağa taşınmış.

Esenyurt İşçi Bülteni: Örgütlü mücadeleye!

Sınıf devrimcilerinin Esenyurt bölgesinde yürüttükleri devrimci sınıf faaliyetinin temel araçlarından biri olmayı sürdüren **Esenyurt İşçi Bülteni** ise mart ayı kapağında "Direnen TEKEL işçileri yol gösteriyor! Haklarımızı söke söke almak için örgütlü mücadeleye!" çağrısı yapıyor. 8 Mart'ın 100. yılı, süren grev ve direnişlerle dayanışma çağrısı ve Esenyurt bölgesindeki aylardır devam eden Belediye-İş üyesi Esenyurt Belediye işçilerinin direnişine bülten sayfalarında yer ayrılmış durumda. Özel istihdam büroları ve çeşitli sektörlerden işçilerin kaleme aldığı yazılar bültenin ilerleyen sayfalarını oluşturuyor.

İşçi sınıfı ve emekçileri zorlu bir mücadele sürecinin beklediği bahar sürecinde 1 Nisan'dan 1 Mayıs'a, 1 Mayıs'tan 26 Mayıs'a uzanan hatta yerel işçi bültenleri devrimci sınıf faaliyetinin temel araçlarından biri olarak seslenişlerini sürdürüyorlar. Sanayi havzalarında fabrikalara, atölyelere ulaştırılıyorlar.

Gençliğin Newroz eylemlerinden...

Birçok ilde gençlik, Kürt halkının özgürlük mücadelesinin simgesi olan Newroz'u çeşitli etkinliklerle kutladı.

İstanbul Üniversitesi

19 Mart günü gerçekleştirilen etkinliklerle Newroz ateşi İstanbul Üniversitesi'nde de harlandı.

İlk olarak Merkez Kampüs ve Edebiyat Fakültesi'nde Kürtçe parçalar eşliğinde halaylar çekildi. Newroz'un taşıdığı anlam üzerine yapılan kısa konuşmanın ardından Çapa'daki kutlamalara çağrı yapıldı.

Çapa'daki kutlamalar da benzer nitelikteydi. Katılımın diğer fakültelere göre yüksek olduğu Newroz etkinliğinde, halaylar arasında sık sık "Newroz piroz be!", "Bijî Newroz!", "Şehit na mırın!", "Diren Kürdistan yoldaşların geliyor!", "Newroz'u yaratan şehitlere bin selam!" sloganları atıldı. Söylenen marşların ardından yapılan açıklamada, özgürlük tohumlarının filizlendiği Newroz'da bütün yurtsever, devrimci, demokrat öğrencilere mücadeleyi büyütmeye çağrısı yapıldı.

İstanbul Üniversitesi Ekim Gençliği

Halil Akkanat Lisesi

Halil Akkanat Lisesi'nde siyasal özneler tarafından gerçekleştirilen ortak bir etkinlikte isyanın simgesi Newroz kutlandı.

19 Mart Cuma günü, sabahçı öğrencilerin çıkmasıyla beraber kitle okul bahçesinde toplandı. Öğlenci öğrencilerin de okula girişiyle kalabalık arttı. Bahçede toplanan öğrencilere Kürtçe ve Türkçe olarak Newroz anlatıldı. Ardından büyük bir halay kurularak Türkçe ve Kürtçe ezgilerle halaylar çekildi. Okul yönetiminin müdahale çabalarını boşa düşüren öğrenciler idarecileri kitlenin yanına dahi yaklaştırmadılar.

Bahçedeki halayın ardından yaklaşık 150 lise "Bijî biratiya gelan!", "Bijî Newroz, Newroz piroz be!" ve "Eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim!" sloganlarıyla kapı önüne çıktı. Burada da büyük bir halay oluşturan liselileri çevredekiler ilgi ile izledi. Halayın sonunda liseliler slogan, alkış ve zılgıtlarla kutlamayı sonlandırdılar.

Başından beri DLB'nin sürece öncülük ettiği eyleme yaklaşık 150 öğrenci katıldı.

Halil Akkanat Lisesi'nden liseliler

Çukurova Üniversitesi

Çukurova Üniversitesi'nde Newroz 17 Mart günü DYG-M tarafından örgütlenen etkinlikte kutlandı. Yaklaşık 500 kişinin katıldığı etkinlikte, çekilen halayların ardından yakılan ateşle öğrencilerin coşkusu daha da büyüdü. Etkinlik, atılan sloganlar ve Kürtçe-Türkçe türküler eşliğinde çekilen halaylarla son buldu.

Ekim Gençliği / Çukurova Üniversitesi

Hacettepe Üniversitesi

Hacettepe Üniversitesi Beytepe Kampüsü'nde 18 Mart günü kutlanan Newroz ile isyan ateşini büyütmeye çağrısı yapıldı.

"İlerici, Devrimci, Demokrat ve Yurtsever Öğrenciler" imzasıyla çağrısı yapılan eylemde Matematik Bölümü'nden Edebiyat Fakültesi önüne sloganlarla yürüyüş gerçekleştirildi. Ardından tekrar Matematik Bölümü'ne gelinerek burada basın açıklaması yapıldı. Açıklamada, açılım aldatmacısının devletin kirli savaş taktiklerinden biri olduğu belirtildi

ve asıl açılımı TEKEL işçilerinin yaptığı söylenerek TEKEL direnişi selamlandı.

Açıklamanın ardından ateş yakılarak kardeşlik halayları çekildi.

Yaklaşık 250 kişinin katıldığı eyleme **Ekim Gençliği** de destek verdi.

Ekim Gençliği / Beytepe

Ondokuz Mayıs Üniversitesi

Newroz Samsun'da derimci, demokrat ve yurtsever öğrenciler tarafından 19 Mart günü gerçekleştirilen bir

etkinlikle kutlandı.

OMÜ Kurupelit Kampüsü'deki Tıp amfileri önünde toplanan öğrenciler, sloganlar eşliğinde Tahsin Tuncalı Gençlik Merkezi önüne yürüyüdüler. Burada yapılan etkinlikte, Newroz'un doğuşunu simgeleyen bir tiyatro oyunu sergilendi. Daha sonra Newroz ateşi üzerinden atlanarak halaylar çekildi.

Coşkulu bir şekilde kutlanan Newroz'da, Türkçe, Kürtçe ve Arapça sloganlar atılarak halkların kardeşliği vurgusu yapıldı.

Ekim Gençliği / Samsun

YTÜ'de geleceksizliğe ve baskılara geçit yok!

Soruşturmalar-cezalar geri çekilsin!

Genç-Sen, Yıldız Teknik Üniversitesi önünde gerçekleştirdiği basın açıklaması ile üniversitelerde soruşturma ve ceza terörünü protesto etti ve direnişçi öğrencilerin mücadelesinde yanlarında olduğunu duyurdu.

YTÜ önünde eğitim haklarının gaspedilmesi üzerine direnişe geçen öğrencilere destek vermek için yapılan eylemde "Soruşturmalar, cezalar, baskılar bizi yıldıramaz - Geleceksizliğe geçit vermeyeceğiz / Genç-Sen" pankartı ile yürüyüşe geçen öğrenciler sloganlar ile üniversite içerisinden ana kapıya geldiler. Direnişçi öğrencilerin sloganları ile karşılanan Genç-Sen'liler de üniversite dışından gerçekleştirdikleri yürüyüşleri ile kapı önüne geldiler.

Basın açıklaması öncesinde YTÜ direnişinden bir öğrenci konuşma yaparak sermayenin, gençliğe yönelik geleceksizleştirme saldırısına değindi.

Ardından Genç-Sen adına basın açıklamasını eğitim hakkı gaspedilen diğer öğrenci okudu. Öğrencilerin geleceksizliğe mahkum edilmek istendiğinin belirtildiği açıklamada, öğrencilerin üniversitelerinde IMF'ye defol dediklerinde, TEKEL direnişine sahip çıktıklarında, iş cinayetlerinin hesabını sorduklarında cezalar ile eğitim haklarının ellerinden alındığı ifade edildi. Ardından Genç-Sen adına bir öğrenci sözü aldı ve iki direnişçinin YTÜ önünde gerçekleştireceği oturma eylemine Genç-Sen'in destek olacağını ifade etti.

Yaklaşık 40 öğrencinin katıldığı basın açıklamasının ardından öğrenciler yürüyüş ile ATV-Sabah gervine desteğe gittiler. ATV-Sabah grevcisi ve greve destek olan belediye işçilerinin alkışlarla karşıladığı Genç-Sen'liler grev yerinde halaylar çektiler. Grevciler ile gerçekleşen sohbetlerin ardından ziyaret sona erdi.

YTÜ önündeki basın açıklamasına Gençlik Muhalefeti, Kaldıraç, Öğrenci Kolektifleri ve TKP'li Öğrenciler destek verdi.

YTÜ'de geleceksizliğe ve baskılara karşı mücadele sürüyor

22 Mart günü, bahar döneminin gelişi ile birlikte hızlanan kariyer etkinlikleri, Ekim Gençliği imzalı bildirilerle teşhir edildi.

Dağıtımlar esnasında gerçekleştirilen sohbetlerle, kapitalizmin dayattığı geleceksizlik, staj sömürüsü, diplomalı işsizlik gibi sorunlara değinilerek öğrenciler mücadeleye çağrıldı.

23 Mart günü ise kapı önündeki faaliyetlere gençliğin mahkum edilmek istendiği geleceksizlik saldırısı konu alınarak devam edildi. YTÜ orta giriş kapısında yapılan bildiri dağıtımı ile düzenin geleceksizlik saldırısı teşhir edildi.

Kapı önündeki faaliyetlerde, Genç-Sen'in geleceksizlik üzerinden gerçekleştireceği etkinliklere çağrı yapıldı

YTÜ Ekim Gençliği

DLB faaliyetlerinden...

İstanbul'da kurultay çağrısı

Devrimci Liseliler Birliği'nin Nisan ayında gerçekleştireceği kurultaya yönelik çalışmalar Kartal ve Kadıköy'de sürdü.

Bu çerçevede DLB'liler, 20 ve 24 Mart tarihleri arasında “Özel dershaneler yönetmeliğindeki dönüşüm ve parasız eğitim” konulu imza kampanyası için Kadıköy ve Kartal'da stant açtı.

Açılan stantta hem liselilerden hem de çevredeki işçi ve emekçilerden imza toplanırken Liselilerin Sesi satışı da gerçekleştirildi.

Bu çerçevede DLB'liler, 20 Mart Cuma günü Kartal Bankalar Caddesi'nde stant açarak hafta boyunca Kartal'da sürdüreceği faaliyetine başladı. 22 Mart Pazartesi günü Kartal'da sürdürülen çalışma oldukça canlı geçti. 23 Mart Salı günü Kartal'ın yanısıra Kadıköy'de, kilise önünde de stant açıldı. Kartal'da hafta başından beri düzenli olarak açılan imza standı 24 Mart günü Kartal Citibank önünde kuruldu.

Kartal DLB

Ankara DLB'den Mehmetçik Lisesi öğrencilerine destek

Ankara Devrimci Liseliler Birliği 20 Mart Cumartesi günü Tuzluca'yı Meydanı'nda yaptığı basın açıklamasıyla, TEKEK işçileri ile dayanışma eylemi düzenledikleri için okuldan atılan Mehmetçik Lisesi öğrencilerine destek oldu.

“TEKEK işçileri ile dayanışmayı büyüten Mehmetçik Lisesi öğrencileri yalnız değildir! Baskılar bizi yıldırılmaz! / Devrimci Liseliler Birliği” ozalitinin açıldığı açıklamada gençliğin mücadelesinin artarak devam ettiği ifade edildi. Sermaye devletin dikensiz gül bahçeleri yaratma çabalarının ve bu amaçla uyguladığı baskı ve zulmün karşısında gençliğin devrimci dinamiğinin daha da yükseldiği vurgulandı.

Gerçek kurtuluşun devrim ve sosyalizmde olduğunun vurgulandığı eylem liselilerin DLB'de örgütlenmeye çağrılmasıyla sonlandırıldı. Çevredeki emekçiler de açıklamaya alkışlarıyla destek verdiler.

Ankara'da Liselilerin Sesi satışı

Ankara DLB 19 Mart günü liselilerin yoğun olarak geçtiği Yüksel Caddesi'nde Liselilerin Sesi satışı gerçekleştirdi.

DLB'liler, dershanelerine giden liselilere ajitasyon konuşmaları eşliğinde Liselilerin Sesi'ni ulaştırdılar. Birçok liseli ile tanışma ve sohbet etme şansı yakalanan faaliyet sonrası hasta tutsakların serbest bırakılması için yapılan basın açıklamasına katılım sağlandı. DLB'nin faaliyetleri bundan sonra da devam edecek.

Mamak'ta yazılamalar

Ankara'da DLB'liler, Mamak'taki liselileri mücadeleyle çağırarak amacıyla bölgenin çeşitli yerlerine yazılamalar yaparak duvarları mücadele çağrılarıyla süslediler.

DLB'liler Tuzluca'yı, Şahintepe ve Şirintepe semtlerine ve Ege Lisesi'nin etrafına “Yaşasın Newroz”, “Liseliler Birliğe, DLB'ye”, “Devrimci Liseliler Birliği” yazılamaları yaptılar.

Ankara DLB

Kocaeli Genç-Sen'den oturma eylemi

Kocaeli Üniversitesi'nde öğrencilere İş Bankası kartı kullanımı dayatılıyor. Öğrencileri müşteri yerine koyan bu uygulamaya tepki göstererek İş Bankası akıllı kartlarını aktif hale getirmeyen öğrenciler ise son süreçte devreye sokulan uygulamalarla cezalandırılmak isteniyor. Öğrenciler yemekhaneden ancak 4 TL vererek yararlanabiliyor. Kocaeli Genç-Sen de 24 Mart günü akıllı kart uygulamasını ve yemekhane zammını Umuttepe Kampüsü'nde gerçekleştirdiği oturma eylemi ve basın açıklaması ile protesto etti.

Yemekhanenin önünde başlayan ve bir saat süren oturma eyleminde ajitasyon konuşmaları gerçekleştirildi, Genç-Sen tanıtım broşürleri dağıtıldı.

Açıklamada sermaye ile üniversite yönetiminin ele ele vererek öğrencileri sömürdüğü ifade edildi, akıllı kart uygulaması teşhir edildi.

TEKEK işçilerinin mücadelesine atıfta bulunularak, TEKEK işçilerinin mücadele ile bir takım saldırıları püskürttüğü Genç-Sen'in de mücadele ederek sermayenin saldırılarına cevap vereceği ifade edildi.

“Öğrenciler aç, mezunlar işsiz, işte sizin sisteminiz!” sloganının atılmasının ardından okul içerisinde yürüyüş gerçekleştirildi. Oturma eylemine 40 öğrenci katıldı.

KOÜ Ekim Gençliği

Eskişehir'de gençlik faaliyetlerinden...

AÜ'de baskı ve yasaklar devrimci faaliyeti boğamayacak!

Getirdiği yasaklar ve açtığı soruşturmaların yanısıra öğrencilerin ailelerini tehdit ederek devrimci faaliyeti bitirmeyi amaçlayan Anadolu Üniversitesi Rektörlüğü'nün baskılarına karşı **Ekim Gençliği 18 Mart** günü okul içerisinde güçlü bir faaliyet örgütledi.

Öğrencilerin en yoğun olduğu öğle saatlerinde okul içersine giren **Ekim Gençliği okurları** üzerinde çeşitli şiarların yazılı olduğu önlükler giyerek rektörlük binası önünden “Soruşturma ceza kampları değil, özerk demokratik üniversite istiyoruz!” şiarlı bildirilerin dağıtımını yaparak geçtiler.

Yemekhanede ajitasyonlar eşliğinde Ekim Gençliği dergisinin son sayısının satışını gerçekleştiren Ekim Gençliği okurları, son dönemde üniversitelerde artan baskılara dikkat çektiler.

Genç Sen'e saldırı protesto edildi

“Geleceksizlik ve işsizlik” konulu panel düzenlemeye hazırlanan **Genç-Sen** üyesi öğrencilerin 17 Mart günü Osmangazi Üniversitesi'nde faşist saldırıya uğraması Eskişehir Genç-Sen tarafından protesto edildi.

18 Mart günü İl Sağlık Müdürlüğü önünde toplanan Genç-Sen'liler, “Soruşturmalar, faşist saldırılar, baskılar bizi yıldırılmaz!” pankartı açarak sloganlar ve ajitasyon konuşmaları eşliğinde Adalar Migros önüne yürüdüler.

AÜ'de sermayeye geçit yok!

Anadolu Üniversitesi Rektörlüğü 19 Mart günü Bologna süreci ile ilgili panel düzenledi. İlerici ve devrimci öğrencilerin panele geleceğini öğrenen rektörlük, panelin yapılacağı binaya öğrenci girişini yasakladı. Genç-Sen'in panele girme isteği ise reddedildi.

Panelin yapılacağı binanın önünde toplanan Genç-Sen, TKP, Öğrenci Kolektifleri ve Gençlik Muhalefeti gerçekleştirdikleri eylemle düzenlenen paneli teşhir ettiler.

Açıklamanın ardından sloganlar ve devrimci marşlar eşliğinde bir süre bina girişinde beklenildi. Panelistlerin yemekhaneye gitmesi sırasında ise yemekhaneye doğru yürüyüşe geçildi. Bu sırada özel güvenlikler tarafından kurulan barikat, öğrencilerin yüklenmesi sonucu yarıldı ve yemekhanenin önüne geçildi. Bunun üzerine okul içersine çevik kuvvet çağrıldı.

Yemekhanenin önünde de etkinliği teşhir eden ajitasyon konuşmaları yapıldı. Newroz kutlamalarının saatinin yaklaşması üzerine Genç-Sen'liler eylemi sonlandırdı. Kalan kitle ise barikata yüklendi ve ÖGB'lerle bir arbede daha yaşandı. Yaşanan arbedenin ardından Öğrenci Kolektifleri ve Gençlik Muhalefeti oturma eylemi yaparak eylemi sonlandırdı.

Anadolu Üniversitesi'nde özel güvenlik terörü

Anadolu Üniversitesi'nde devrimci faaliyeti engellemeye dönük saldırılar 24 Mart günü de devam etti.

Ekim Gençliği okurlarının yemekhaneye astığı, Bologna Süreci'ni teşhir eden afişler ÖGB'ler tarafından söküldü. Bu duruma ilerici ve devrimci öğrenciler tarafından tepki gösterilmesinin ardından ÖGB'ler önce “Bir daha Anadolu Üniversitesi'nde afiş asılmayacak” tehditleri savurdular, ardından öğrencilere coplarla saldırdılar.

Saldırısı sonrasında toplanan ilerici, devrimci, demokrat ve yurtsever öğrenciler, ÖGB'lerin yığınak yaptığı yere giderek saldırıyı teşhir ettiler.

Emperyalistler dolaylı görüşmeleri başlatma çabasında...

İrkçı-siyonist planlara karşı meşru/militan direniş!

ABD'ye başkan seçildikten kısa süre sonra Mısır'ın başkenti Kahire'den Arap dünyasına seslenen Barack Obama, Filistin başta olmak üzere, Ortadoğu'daki sorunların çözümünü için çaba sarf edeceğini iddia etmiş, bu vaat, bazı çevrelerde beklentiler yaratmıştı.

Bu beklentiler elbette temelden yoksundu; nitekim aradan bir yıl geçmeden, bunun böyle olduğu pratikte de kanıtlanmış bulunuyor. Zira Ortadoğu'daki karmaşık sorunlara çözüm üretmek bir yana, Filistin sorununda bile bir arpa boyu yol alınamadı. Tersine, ırkçı-siyonist İsrail rejiminin son günlerdeki tutumu, bu işgalci devletin giderek küstahlaştığını kanıtlar niteliktedir.

Obama'nın temsilcileri Filistin-İsrail arasında dolaylı görüşmelerin başlatılması için uğraşırken, siyonist devlet Gazze'yi bombalıyor, Batı Şeria'da gençleri katlediyor. Kudüs'ü Araplar'dan arındırma saldırısını daha da hızlandırıyor.

İsrail'in artan pervasızlığı, özelde ABD'nin, genelde emperyalist güçlerin bu terörist devleti her koşulda desteklemelerinden kaynaklanıyor. ABD, AB, Rusya, BM tarafından oluşturulan "Ortadoğu Dörtlüsü" de, siyonist devletin Filistin halkı şahsında insanlığa karşı işlediği suçlara seyirci kalıyor. Bu ise, düpedüz suç ortaklığıdır. "Ortadoğu Dörtlüsü"nin uğursuz tutumu, gerçekte bu güçlerin "barış" diye bir dertlerinin olmadığını, bölgedeki gerici çıkarlarını korumak için çabalarken, siyonist işgale boyun eğmeyen Filistin halkını da teslimiyete zorladığını gösteriyor.

Siyonist rejimin küstahlığı emperyalistlerin desteğinden kaynaklanıyor!

Filistin halkını oyalamak dışında bir işe yaramayacağı deneyimlerle sabit olan dolaylı görüşmeleri bile sabote eden İsrail, emperyalist güçler tarafından "kıandı." Moskova'da toplanan "Ortadoğu Dörtlüsü", AB dışişleri bakanları, BM Genel Sekreteri yaptıkları açıklamalarda, İsrail'in Doğu Kudüs'te yasadışı Yahudi yerleşimleri kurma kararının kabul edilemez olduğunu söylediler. Barack Obama yönetimi ise, dolaylı görüşmelerin başlaması için, İsrail'in bu kararı geri almasını değil ertelemesini tavsiye etti.

Kopartılan gürültülere rağmen, siyonist rejim geri adım atmadı. Dahası Washington'a gitmeden önce açıklama yapan İsrail Başbakanı Netanyahu şunları söyledi: *"ABD ziyaretinde mesajımız açık ve net olacak: Kudüs'teki politikamız, geçen 42 yılda olduğu gibi aynen sürecektir. Amerikan tarafına açıkça belirttiğimiz üzere, Kudüs'te inşaat yapmanın Tel Aviv'de inşaat yapmaktan farkı yok."*

Washington yolunda yapılan bu küstah açıklama, ırkçı-siyonistlerin, her koşulda emperyalist güç odaklarından destek göreceklere duydukları güvenin göstergesidir.

Nitekim siyonistler bu konuda yanılmadılar.

Bu gelişmelerin ardından ırkçı-siyonizmin en büyük destekçisi olan Yahudi lobisi AIPAC'ın huzuruna çıkan ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton, İsrail'e karşı taahhütlerinin 'kaya gibi sağlam' olduğunu söyledi. Kendisinin militan bir siyonizm savunucusu olduğunu da ilan eden Amerikalı bakan, İsrail'in güvenliği için çalıştıklarını belirterek, siyonist rejimden ABD'nin

Ortadoğu'daki çabalarına destek vermesini istedi.

Tel Aviv'de Barack Obama'nın yardımcısını küçük düşüren icraatlarının ardından siyonistlere sunulan bu açık destek, İsrail'in küstahlıkta sınır tanımamasının esas nedenine de işaret ediyor.

Avrupa Birliği devletleri ile Rusya'nın İsrail'le kurdukları ilişkilere göz atıldığında, bu gerici güç odaklarının ABD gibi açıktan destek sunmasalar bile, ırkçı-siyonistleri rahatsız edecek, sıkıştırarak herhangi bir tutum almaktan özenle kaçındıkları görülür. Bu kadarı ise, İsrail gibi ne yasa ne kural tanıyan bir devletin pervasızlıkta sınır tanımaması için yeterlidir.

Dolaylı görüşme sürecinin başlatılması için Batı Şeria ve Gazze Şeridi'ni ziyaret eden BM Genel Sekreteri Ban Ki-mun ise, bir kez daha emperyalist güç odaklarının, özellikle de ABD'nin kuklası olduğunu gözler önüne serdi. İsrail'in ördüğü ırkçı duvarı ve Yahudi yerleşimlerinin kurulmasını eleştiren BM şefi, tecrit altındaki Gazze'nin yıkıntılarını gördükten sonra ise, İsrail ablukası için "kabul edilemez, halka çok büyük acılar çektiriyor" yorumu yaptı. Hal böyleyken Ban Ki-mun, 62 yıldan beri BM kararlarını buruşturup çöpe atan siyonist rejime karşı kılını bile kıpırdatmıyor. BM'nin tutumu, emperyalist güç odaklarınınkini tamamlar niteliktedir; bu İsrail'le suç ortaklığıdır.

İsrail, Kudüs'ü Araplar'dan arındırma...

Batı Şeria'daki Filistin Yönetimi Başkanı Mahmud Abbas ile ekibi tüm umutlarını batılı emperyalistlere endeksledikleri için, halen ABD denetiminde başlatılması planlanan dolaylı görüşmelerden medet umuyor. Oysa 17 yıllık deneyim, emperyalistler denetimindeki görüşme ve anlaşmaların tümünün Filistin davasına zarar verdiğini defalarca kanıtlamıştır. Zira emperyalistler, her zaman Filistin halkına karşı İsrail safında yer almışlardır; zaten başka türlü olsaydı bu, eşyanın tabiatına aykırı olurdu.

"Oslo Barışı" sürecinde sağlanan fakat İsrail tarafından uygulanması engellenen anlaşmaya göre, kurulacak Filistin Devleti'ne Batı Şeria'nın yüzde 22'si düşüyordu. İkinci intifadanın patlak vermesine rağmen şimdi bu oran yüzde 13 civarına gerilemiştir.

Filistin yönetimi bu yıllarda doğrudan veya dolaylı görüşmelerle oyalanırken, İsrail rejimi, Doğu Kudüs'ü Araplar'dan tamamen arındırma planını pervasızca

uyguladı. İrkçı duvar inşaatı ile bu bölgenin Batı Şeria ile tüm bağlantılarını kesmeyi hedefleyen İsrail, dünyanın dört bir yanından toplanan Yahudiler'i içine yerleştirmek için 50 bin yeni konut inşa etme planını uyguluyor. Bu planın uygulanabilmesi için ise, binlerce yıldır bu topraklarda yaşayan Filistinliler'in katledilmesi veya sürgün edilmesi gerekiyor ki, ırkçı-siyonistlerin uzun vadeli amacı da budur.

İsrail'in kirlili planı ortada iken, dahası bu plan uygulanırken emperyalistlerin "barış süreci"nden söz etmeleri, çirkin bir aldatmacadır. Gerici Arap devletlerinin ABD patentli planları desteklemeleri ise, Filistin halkına ihanet etmekten başka bir anlam taşımıyor.

Üçüncü intifada çağrıları...

Abbas liderliğindeki El Fetih dışında İsrail'le görüşmelere destek veren hareket kalmadı; gelinen aşamada diğer Filistinli örgütlerin tümü buna karşı çıkıyorlar. Dahası, İsrail saldırganlığının yeniden yaygınlaşması üzerine birçok hareket üçüncü intifada için çağrı yapmaya başladı.

Hamas-El Fetih çatışmasının Batı Şeria ile Gazze'nin birbirinden ayrılmasına yol açması, Filistin direnişini zayıflattı. Halen Filistin'de güçlü olan bu iki hareketin Filistin halkının direniş dinamiklerini tek çatı altında birleştirme ufkundan yoksun olması, devrimci akımların önde gelen temsilcisi FHKC'nin ise verili koşullarda gücünün sınırlı olması, yeni bir intifada örgütlemeyi zorlaştıran başlıca etmenlerdir. Buna karşın Filistin halkının direnme iradesi, kararlılığı ve deneyimleri, yeni bir intifada için güçlü potansiyeller bulunduğu da işaret ediyor.

Ezilen halkların salt masa başı görüşmelerle kazanımlar elde ettiğine tanık olunmamıştır. Her kazanım, yıllara yayılan meşru/militan direnişler sonucu elde edilebilmiştir. Ancak güçlü direnişlerin olduğu yerde, masa başı görüşmelerden ezilen halklar lehine kararlar alınabilmiştir. Filistin direniş tarihi de bu gerçeği döne döne kanıtlamıştır.

Halihazırda da Filistin halkının önünde, ihtiyaç duyulan her aracın kullanılacağı meşru/militan direniş dışında bir çıkış yolu bulunmamaktadır. Yaygın/eylemli enternasyonal dayanışma ile güçlendirilmiş meşru/militan kitle direnişi, ırkçı-siyonistleri püskürtebilmenin yegane yoludur.

Sermayenin yoğunlaşması, silahlanma ve sefalet...

Kapitalist dünya silahlanmaya daha çok sermaye aktarmaya devam ediyor. Haksız gerici savaşlar, sömürü dünyasının ayrılmaz yol arkadaşıdır. Haksız savaş ve silahlanmayla birlikte bu tabloyu tamamlayan ve sermaye dünyasının gerçek çehresini açığa çıkaran değişmez olgular da, işsizlik, açlık ve sermayenin yoğunlaşmasıdır. Sermayenin yoğunlaşmasını sağlamak için işsizlik ve bunun devamı olarak da açlığın derinleşmesi zorunludur. Burjuvazi bu sınıfsal ayrıcalığını korumak için tepeden tırnağına kadar silahlanmak zorundadır.

Kapitalist dünyanın krizlerinin derinleştiği dönemler, açlık ve sefaletin derinleşmesine paralel olarak sermayenin yoğunlaşması ve silahlanmaya ayrılan bütçelerdeki artışta kendi ifadesini bulmaktadır. Bu gerçekler, komünistlerin kapitalist dünyayı suçlamak için uydurmaları değildir. Bunu günlük yaşamdan biliyoruz. Bu gerçeği geçen hafta bir rapor yayınlayan Stockholm Barış Araştırmaları Enstitüsü de (SIPRI), rakamların soğuk diliyle bir kez daha doğruladı. Söz konusu rapora göre “dünyada silah ithalatı 2005-2009 döneminde, 2000-2004’e göre %22” artış göstermiş. Bir başka araştırmanın sonuçları da sefaletle sermayenin yoğunlaşması ve silahlanma arasındaki diyalektik bağı gözler önüne seriyor. BM bünyesindeki Dünya Kalkınma Ekonomileri Araştırma Enstitüsü’nce yapılan araştırmanın sonuçlarına göre dünya nüfusunun %2’si, dünya servetinin yarısından fazlasına sahip. Dünya nüfusunun yarısına, dünya zenginliğinden düşen pay ise ancak %1 olmaktadır.

Bu iki araştırmanın bir diğer çarpıcı ortak yanı da, sefaletin yoğun olduğu bölgelerin silahlanmaya daha çok kaynak ayırdığı gerçeğidir. BM bünyesindeki Dünya Kalkınma Ekonomileri Araştırma Enstitü Müdürü Anthony Shorrocks; dünyanın toplam zenginliğinin %90’ının Kuzey Amerika, Avrupa ve yüksek gelirli bazı Asya-Pasifik ülkelerinin elinde toplandığını söylüyor. Sefaletle silahlanma arasındaki direk bağı görmek için bu tabloyu, silahlanmaya yüzde olarak en çok kaynak ayıran bölgelerle karşılaştırmak yeterlidir. SIPRI raporuna göre silah alımlarının bölgelere göre dağılımı şöyle gerçekleşmiş: Asya ve Okyanusya %41, Avrupa %24, Ortadoğu %17, Amerika %11 ve Afrika %7.

Bazı ülkeler açısından bu durum şöyle yansıyor. Güney Amerika’ya silah satışlarıysa bu dönemde %150, yani bir buçuk kat arttı. Güneydoğu Asya’ya silah transferleri de kayda değer derecede yükseldi. Endonezya, Singapur ve Malezya’nın silah ithalatı, aynı sırayla, %84, 146 ve 722 oranında arttı. Bu aynı dönemde, Türkiye’nin silahlanma yarışındaki yeri de 2008’e göre 2009’da üç basamak yükselmiş. 2008’de 13. sırada olan Türkiye, 2009’da 10. sıraya yükselmiş.

Ekmek yerine bomba ve panzer...

Burjuva medya ve politikacılar kapitalist sistemin doğayla birlikte insanlığı yok etmeyi hedeflediği gerçeğinin üzerini örtmeye çalışmalarına karşın, yine bu sistemin araştırma kurumlarının peşpeşe yayınladığı raporlar inkar edilemez gerçeği gözler önüne seriyor. Özel mülkiyet ve sermaye giderek çok daha sınırlı bir kesimin elinde yoğunlaşırken, açlık ve yoksulluk da ters orantılı olarak büyüyerek kitleselleşerek yaygınlaşmaktadır.

BM’nin “Yoksulluğu tekrar düşünmek” başlıklı

raporu, Sahraaltı Afrika’sı’nda ve Asya’nın bazı bölgelerinde ekonomik kriz nedeniyle 2008-2009’da 200 milyon kişinin daha yoksul hale geldiğini açıklamaktadır. Aynı rapor, sefalet-sermaye kutuplaşmasını ise çarpıcı rakamlarla ortaya koymaktadır. 1981’de 212 milyon kişi günde bir dolardan daha az parayla yaşarken, bu kişilerin sayısı bugün 388 milyon kişiye yükselmiştir. Tek başına Afrika’daki artış son 30 yılda %80 civarında olmuştur. Dünyada açlık çeken insanların sayısı ise, son iki yılda 850 milyondan 1,025 milyara yükselmiştir.

Özel mülkiyetin, dolayısıyla da sermayenin giderek daha çok azınlık bir kesimin elinde yoğunlaşması, kapitalizmin gelişmesinin kaçınılmaz sonuçları olarak yaşanmaktadır. Kapitalizm, bu azınlık yararına nüfusun geri kalan kesimini mülkiyetten arındırarak, onları yoksulluk ve açlığın girdabına sürüklemektedir. Yapılan araştırma raporlarının sonuçları bu gerçeği teyit etmektedir. Sermayenin bu yoğunlaşması, kaçınılmaz olarak karşıt kutup olarak da sefaleti derinleştirmektedir. Bu iki sonuç, kendisini silahlanma ve gerici savaşlar olarak politik arenaya gerisin geriye taşıyor. Yoksullukla silahlanma arasındaki bağlantı doğrudan bir bağlantı olarak yaşanıyor. Denebilir ki, egemenliği altında tuttukları emekçilere ekmek, sağlıklı ve güvenli bir yaşam ve barınma olanağı sağlayamayan burjuvazi, onları uçaksavar, bomba, panzer vb. öldürücü araçlarla “doyurmaya” çalışıyor.

AKP hükümetinin gerici silahlanma politikası

AKP hükümeti son iki yılda, gerici silahlanma yarışında, silahlanmaya harcadığı paralarla 2008’de 13. olan Türkiye’yi 2009’da 10. sıraya getirdi. SIPRI raporundaki bir başka ayrıntı, Erdoğan’ın Davos zirvesinde İsrail’e karşı Filistin halkının yanında gözükmeye manevrasını açığı çıkartıyor. Erdoğan hükümetinin en çok silah ithal ettiği ülkeler listesinde İsrail birinci sırayı teşkil ediyor. Bu aynı yıllarda, yalnızca 2008’de bankaların net kârı: 13.5, 2009 net kârı ise 20 milyar TL olarak gerçekleşmiştir.

Bu silahlanma raporu ve bankaların kriz ortamında bile gerçekleştirdikleri vurgunlar, geçtiğimiz aylarda toplumsal gündeme damgasını vuran TEKEL işçilerinin

direnişine karşı, AKP hükümetinin izlediği karalama ve saldırgan politikaların ulusal ve uluslararası düzlemdeki sınıfsal niteliğini gözler önüne sermektedir.

Bir başka araştırmanın sonuçlarını yukarıdaki tabloyla karşılaştırmak, Erdoğan’ın “yetim hakkını” kimlere yedirdiğini ve silahlanmayı kimin zenginliğini, kime karşı “güvence” altına almak için yaptığını anlamamızı sağlayacaktır. “TEKEL işçisinin en temel kazanılmış hakkı olan ücret toplamı, hükümetin önerdiği ücretin üstüne yıllık sadece 114 milyon TL gerektirmektedir”. 12 bin TEKEL işçisine kazanılmış hakkı olan yılda 114 milyonu çok gören AKP hükümeti, “mazlumun” yanında olma cakasını satmayı seven, anti-militarist olarak yandaş-uşak medya tarafından pazarlanan Erdoğan’ın, silahlanmaya yaptığı harcamalar ve bu ithalat da birinciliği İsrail’e vermesi bütün bu yalanların üzerine geçirilmek istenen perdeyi yırtıp atmaktadır.

Suyun ticarileştirilmesine hayır!

İnsanlığı her geçen gün açlık, yoksulluk ve yıkımın pençesine iten emperyalist kapitalist sistem yaşamın kaynağı olan suyu alınıp-satılan bir meta olarak ticarileştirmeye çalışıyor.

Yaşamın kaynağı olan suyu hak olmaktan çıkartmak ve ticarileştirmek isteyen kapitalist sistem dünya üzerinde yaşanan su sıkıntısını da daha fazla kâr mantığıyla fırsata çeviriyor. Kapitalistler tüm bunları yaparken neden oldukları kuralızsızlık ve aşırı kâr hırsı nedeniyle çevrenin kirlenmesine ve doğal su kaynaklarının kullanılamaz hale gelmesine yol açıyorlar. 22 Mart Dünya Su Günü’nde insanlığın önündeki bu acı tablo istatistiklerden de görülüyor.

Tüm canlıların doğal kaynağı olan suyun kullanılabilirliği her geçen gün azalıyor. Birleşmiş Milletler Birinci Dünya Su Gelişim Raporu’na göre, bölgeler açısından kişi başına düşen su tüketimi miktarı sanayileşmiş ülkelerde 260, Afrika’da 65, Asya’da 140, Arap ülkelerinde 150, Türkiye’de ise sadece 100 litre.

Dünya, gelecek yıllar içinde giderek ağırlaşacak küresel bir su kriziyle karşı karşıya bulunuyor. Özellikle Afrika ülkelerinde bu oran giderek artarken ileride daha endişe verici boyutlara taşınacağını sinyallerini veriyor. Tüm bu veriler Dünya Su Günü’nde bir hak olan suyun ticarileştirilmesine karşı çıkılmasının ne kadar gerekli ve acil olduğunu gösteriyor.

Avrupa'da Newroz kutlamaları

Düsseldorf'ta coşkulu Newroz

Almanya'nın Düsseldorf kentinde Yek-Kom tarafından organize edilen kutlamaya ülkenin dört bir yanından yaklaşık 50 bin kişi katıldı. Katılımın ezici çoğunluğunu Kürt gençlerinin oluşturması dikkat çekti.

Ulusal kıyafetler, bayraklar ve çok sayıda Abdullah Öcalan posterli bayrağın taşındığı yürüyüş kollarına coşku ve saldırılar karşısında duyulan öfke hakimdi. Yürüyüşün en çok atılan sloganı "Biji serok Apo!" sloganıydı.

Komünistler yürüyüşe "Kahrolsun sömürgecilik, özgürlük, eşitlik, gönüllü birlik" yazılı TKİP imzalı pankartla ve parti bayraklarıyla katıldı. Yürüyüş boyunca ve alanda, Bir-Kar imzalı "İnkara, imhaya ve asimilasyona karşı, işçilerin birliği halkların kardeşliği!" başlıklı Türkçe ve Almanca bildiriler dağıtıldı.

Türkiyeli devrimci örgütlerden ise MKP, MLKP pankartlarıyla katılırken, TKP/ML YDK imzalı bildiriler dağıtıldı ve ILPS bayrakları taşındı.

Yürüyüşün ardından her iki yürüyüş kolu Düsseldorf sahilindeki geniş bir alanda toplandı. Miting alanı büyük bir sahnenin yanısıra, aralarında Roj TV, Heyva Sor A Kurdistan, informasyon stantları ve onlarca yemek çadırıyla donatılmıştı.

Miting programı, selamlama ve Kürt ulusal marşı "Ey Raqip" eşliğinde yapılan saygı duruşuyla başladı. Aralarında Siwan Perwer'in bulunduğu onlarca Kürt sanatçı sahne alırken, başta Yek-Kom, BDP ve onlarca Kürt kurumu adına konuşmalar yapıldı ve mesajlar okundu. Alman partilerinden Sol Parti ve MLPD de mitinge birer mesaj sundu. Konuşmaların odağında Avrupa'daki operasyonlar ve Kürt hareketine yönelik tasfiye saldırıları yer aldı. Konuşmalar arasında en büyük ilgiyi ise, sinevizyondan görüntülü olarak yansıtılan ve Murat Karayılan'ın Kandil'de yaptığı Newroz konuşmasıydı. Bunun yanısıra Abdullah Öcalan'ın eski konuşma kayıtları da sinevizyon eşliğinde verildi.

Akşam saatlerine kadar süren miting programının finalinde Siwan Perwer sahne aldı. Birbirinden hareketli parçalarla kitleyi coşturan Perwer, parçalar arasında çeşitli konuşmalar da yaparak, geçenlerde Kültür Bakanı Ertuğrul Günay'la görüşmesinden dolayı aldığı eleştirilere cevap vererek, haklarımızı korumak şartıyla gerekirse düşmanla da görüşülüp konuşulabileceğini belirtti. Miting çekilen halaylarla sona erdi.

Kızıl Bayrak / Almanya

Basel'de Newroz kutlaması

İsviçre'nin Basel kantonunda Sefkan Kültür Zentrum tarafından organize edilen, Demirci Kawa şahsında mazlum halkların, zalimlere ve zorbalara başkaldırısının simgesi olan Newroz, 19 Mart Cuma akşamı kutlandı.

Markt Platz'da direniş ateşinin yakılmasıyla başlayan Newroz kutlamasında, "açılım" adı altında gerçekleştirilen saldırılar, ABD-AB eksenli Avrupa'nın hemen her ülkesinde başlatılan tasfiye planlı operasyonlar kınandı. Kutlamada bu saldırılara boyun eğilmeyeceği, Kürt halkının mücadelesini daha da yükselterek saldırılara cevap vereceği, dağda, zindanlarda ve Kürt halkının yaşadığı tüm coğrafyalarda direniş ateşinin daha da harlanacağı vurgusu yapıldı.

BİR-KAR Basel de kutlamaya katılarak "İnkara, imhaya ve asimilasyona karşı işçilerin birliği, halkların kardeşliği!" başlıklı bildirileri dağıttı. Türkiyeli devrimci grupların da katıldığı Newroz kutlamaları geç saatlere kadar devam etti.

Kutlamaya yaklaşık 300 kişi katıldı.

BİR-KAR / Basel

Paris'te Newroz kutlaması

Ahmet Kaya Kürt Kültür Merkezi tarafından düzenlenen kutlama Republique Meydanı'nda saat 15.00'te başladı. Kitlesele katılımın olduğu kutlama saat 18.30'a kadar halaylar ve türküler eşliğinde sürdü. Saat

18.30'da Bastille Meydanı'na yüründü. Gerçekleştirilen meşaleli yürüyüş boyunca Türkiye ve Avrupa ülkelerinde hayat bulan Kürtlere yönelik saldırı ve baskılar kınandı.

Kutlama coşkulu bir atmosferde geçti.

Kızıl Bayrak / Paris

Kıbrıs'ta Newroz coşkuyla kutlandı

Newroz kutlamalarından biri de Kuzey Kıbrıs'ta Yakın Doğu Üniversitesi'nde coşkulu bir programla yapıldı.

Yaklaşık 1500 kişinin katıldığı kutlamaya saygı duruşuyla başlandı. Ardından Newroz'un tarihçesi okunduğu kutlamada şiir ve müzik dinletisi gerçekleştirildi. Kutlama boyunca alana coşku hakimdi.

5 saat süren kutlamada sık sık "Biji Newroz!", "Yaşasın Newroz!", "Biji Azadi!", "Yaşasın özgürlük!", "Disa disa sarhıldan welateme Kürdistan!", "Yine yine direniş, ülkem Kürdistan!", "Newroz piroz be!", "Newroz kutlu olsun!" sloganları atıldı. Kampüsün birçok yerine "Newroz piroz be" şiarlı pankartlar asıldı.

İşçi ve emekçilerin de katılımıyla gerçekleştirilen kutlamada Öğrenci İnisiyatifi, Kıbrıs Sosyalist Partisi, Demokratik Yurtsever Gençlik de yer aldı.

Kızıl Bayrak / Kıbrıs

Paris'te Mart ayı katliamları lanetlendi

Fransa'nın Paris kentinde gerçekleştirilen eylemle Mart ayı katliamları lanetlendi, direnişler selamlandı.

20 Mart Cumartesi günü saat 17.30'da Paris'te, Türkiyelilerin yoğun olarak yaşadığı Strasbourg St-Denis Kemer önünde bir anma gerçekleştirildi. Partizan, FDHF, ACTIT, ODAK, BİR-KAR ve Yaşanacak Dünya'nın örgütlediği anma, mart ayı şehitleri, devrim ve sosyalizm mücadelesinde şehit düşenler anısına bir dakikalık saygı duruşuyla başladı.

Saygı duruşunun ardından ortak basın açıklaması Türkçe ve Fransızca okundu. "Newroz'dan Paris Komünü'ne Mart ayı direnişlerini selamlıyoruz ve mart ayı katliamlarını lanetliyoruz..." sözleriyle başlayan konuşmada direniş ve katliamlarıyla hafızalarda iz bırakan mart ayı içinde olunduğu söylendi.

"Yaşasın devrimci dayanışma!", "Devrim şehitleri ölümsüzdür!" sloganlarının atıldığı anma, Newroz kutlama çağrısıyla sona erdi ve topluca Newroz kutlamasının gerçekleştirildiği Republique Meydanı'na hareket edildi.

Kızıl Bayrak / Paris

Essen'de krize karşı yürüyüş

Almanya'nın Essen kentinde işçi ve emekçiler krizin sonuçlarına karşı alanlardaydı. 20 Mart Cumartesi günü şehir merkezinde başlayan yürüyüşe yaklaşık 7 bin işçi ve emekçi katıldı. Aralarında Linke, DKP ve MLPD olmak üzere bir çok örgütün katılımıyla gerçekleştirilen yürüyüşte göçmen örgütlerden katılımın çok az olması dikkat çekti. DIDIF ve BİR-KAR Essen dışında anlamlı bir katılım sağlanmadı.

Yapılan konuşmalarda krizin faturasını ödemek zorunda bırakılan işçi ve emekçilerin mücadele etmekten başka hiçbir seçeneklerinin olmadığı ve bu mücadelenin asıl yeni başladığı vurgusu hakimdi.

Essen BİR-KAR "Kapitalizm işsizlik, sömürü ve savaş demektir!" pankartı ile alanda yerini aldı. BİR-KAR'ın kapitalizmin krizini ve sonuçlarını anlatan bülten dağıtımı da yoğun bir biçimde yapıldı. Özellikle gençlerin yoğun ve kitlesele katılımı, yürüyüşe ve miting alanına ayrı bir hava kazandırdı.

Essen BİR-KAR

Türkiye’de demokratikleşme sorunu hakkında kısa notlar... - 5 -

M. Can Yüce

Öteden beri demokratikleşme ve Anayasa değişiklikleri sorunu tartışma konusu yapılmaktadır. Şu anda yeni bir “paket” Anayasa değişikliği taslağını gündeme getirmiştir. Bu güncel gelişmeleri doğru anlamak ve doğru tavır geliştirmek önemlidir. Bu, bu yazımızın güncel anlamını bir kez daha vurgulamaktadır. Bu yazı dizimize devam ediyoruz. Bir önceki bölüm şu satırlarla noktalanmıştı:

“27 Mayıs, 12 Mart, 12 Eylül askeri darbelerinin doğrudan ABD emperyalizmi ile ilişkisi birçok yönüyle açığa çıkmıştır. Bağımlılık ilişkisi, iktidar anlamında iradenin dış merkezlere bağlı olması anlamına gelir. Ekonomik, politik, askeri ve kültürel olarak başka merkezlere bağlı olanların özgür ve bağımsız karar vermeleri de mümkün değildir.

Bu nedenle yeni-sömürgecilik ve bağımlılık ilişkilerine dokunmadan demokratikleşme hakkında söylenecek her söz, en azından topal kalmaya mahkûmdur!

Bu noktayı 12 Eylül Faşist Askeri Darbesi üzerinden tartışmak daha anlamlı ve anlaşılır olacaktır kanısındayız.”

Gerçekten de 12 Eylül askeri darbesine birkaç noktada yeniden bakmakta yarar vardır. Bağımlılık ilişkileri bakımından da çok çarpıcı veriler ve bilgiler ortaya çıktı. Bunları bir kez daha hatırlamakta yarar var. Günümüzü doğru kavramak açısından da bu gereklidir:

12 Eylül faşizmi, bugün bütün kurumları ve yapısıyla egemendir ve varlığını sürdürmektedir. Egemenlik, bu yapı üzerinden sürdürülmektedir. Soru şu: Üzerinden 30 yıl geçmesine rağmen neden bu darbe ve bütün sonuçlarıyla radikal ve cepheden bir hesaplaşma olmadı? Bu sorunun yanıtı, aslında bu yazı dizimizde özetlemeye çalıştığımız gerçeklerin kendisidir.

Devam ediyoruz... Önce Türkiye’nin bağımlılık ilişkileri konusunda 1998 yılında yazdığımız bir yazıdan çarpıcı bir aktarma:

“12 Eylül generallerinin, ABD yönetim katında, bir CIA ajanı olan ‘Paul Henze’nin çocukları’ olarak nitelendirilmesi, 12 Eylül’le ABD arasındaki doğrudan ilişkiyi gözler önüne sermektedir. Zaten 12 Eylül darbesini, ABD yönetimi Türkiye halkından saatler öncesinden duymuştur. M. Ali Birand ‘12 Eylül 04.00’ adlı kitabında bu durumu çok açık yazıyor. ABD ile 12 Eylül arasındaki ilişkiyi çok çarpıcı ortaya koyduğu için bu bölümü aktarmak istiyoruz.

‘03.30-WASHINGTON (Yerel saatle 20.00)
Milli Güvenlik Konseyi Türkiye Masası sorumlusu Paul Henze, evine yeni gelmişti. Beyaz Sarayın ‘Situation Room’ diye adlandırdıkları bölümünü aradı. Dünyada ABD açısından çok önemli diye nitelendirilebilecek gelişmeler bu bölüme yollanırdı. Pentagon olsun, Dışişleri, CIA olsun, Başkan’ın duyması gereken önemdeki konuları buraya yöneltirlerdi. Situation Room’da alt düzeyden başlayarak ve onay alarak haberi, gerektiğinde Başkan’a kadar iletirdi.

- Paul, seninkiler nihayet yaptı, (...your boys have done it)

- Kim benimkiler, neden bahsediyorsun?

- Senin generaller Türkiye’de darbe yaptılar.

- O, öyle mi? Çok memnun oldum.

Henze, gerçekten de memnun olmuştu. Derin bir iç

çekti. Sekiz aydır bekliyordu bu anı. Türkiye gibi, NATO’nun önemli bir halkası kopmaktan kurtulmuştu.

-Haber nereden geldi.

- Jusmatt’dan geliyor

- Biraz önce Türk Genelkurmayı’ndan Jusmatt’a resmi bilgi vermişler. Biz, Zbig’e (ABD Milli Güvenlik Konseyi Sorumlusu, Başkan Carter’in Güvenlik danışmanı Brezezinski) haber verdik.

- Muskie’ye de vermişler mi?

- Evet, Dışişleri de Bakan’a bildirmiş. Acil durum grubunu da kurmuşlar.

- O zaman Başkan’a da haber verilebilir. Herhangi bir şey yapılmasına gerek yok. Bu müdahale bizim için iyidir. Bunu da söyleyin.

Başkan Carter, Kennedy Center’da Damdaki Kemancı müzikalini seyrediyordu. Locasının dışındaki telefonu sinyal verdi. Beyaz Saray Santrali, Dışişleri Bakanı Muskie’nin görüşmek istediğini söyledi. Başkan telefona geldi.

- Türk Ordusu’nun komuta heyeti Ankara’da yönetime el koydu. Herhangi bir kuşku ve kaygıya gerek yok. Müdahale etmesi gerekenler etti.” (M. Ali Birand’dan aktaran, Devrimci Yol Savunması, sayfa: 410-411)

ABD ile 12 Eylül arasındaki organik ilişki bu kadar açık ve net. ABD yönetimi, darbeden Türkiye halkından saatler önce haberdar olmuştur. Daha derin ayrıntılara girmenin gerekli olduğunu sanmıyoruz. Konumuz

açısından bu kadarı yeterlidir. Bir iki ek daha yapılabilir:

Başta ABD emperyalizmi olmak üzere, bütün emperyalist ülkeler, 12 Eylül faşizmini coşkuyla karşılamış ve kendisine çok yönlü siyasal, askeri, ekonomik ve moral destek sunmuşlardır.”

12 Eylül’den sonraki gelişmeler de, genel ve ana eksen olarak bu temelde olmuştur. Bunu her önemli iç ve dış gelişmede görmek mümkündür. Burada bu konunun ayrıntılarına girmek hem konumuz değil, hem de yazının genel çerçevesi açısından mümkün değildir. Tekrarlamakta yarar var:

Demokratikleşme sorununu, Türkiye’nin bağımlılık ilişkilerinden bağımsız ele almak mümkün değildir. Gerçeklik bu, ancak demokratikleşmeyi AB’ye üye olma sürecinde bulanlar da az değildir. AB’ye üyelik süreciyle birlikte Türkiye’nin kimi yasalarında, bazı yönleriyle anayasasında, kurumlar arası güç ilişkilerinin yeniden düzenlenmesinde bazı değişiklikler oldu. Ancak bunların 12 Eylül kurumlaşmasının özüne dokunmaktan uzak olduğunu hatırlatmakta yarar var. Gerek yapılan düzenlemeler açısından, gerekse AB ülkelerinin bu konudaki taleplerinin-dayatmalarının özü açısından durum budur!

12 Eylül’ün yargılanması, tek başına cunta şef ve üyelerini, onların suç ortaklarını yargılamak değildir. Kuşkusuz bu da çok önemli ve mutlaka yapılmalıdır. Son Anayasa değişiklikleri paketinde Anayasa’nın geçici 15. maddesinin kaldırılması ve cunta yöneticilerine yargı yolunun açılması önemlidir. Ancak bunun tek başına çok sınırlı ve sembolik bir anlamının ötesinde bir değerinin olmadığını vurgulamak gerekir.

12 Eylül ile gerçek anlamda hesaplaşmak ve onu yargılamak demek, bütün anayasal ve yasal yapısını tasfiye etmek ve sonuçlarını ortadan kaldırmak demektir. Bu yapılmadan demokratikleşme konusunda ciddi ve samimi bir yol alınamaz. Bunun nedenlerini ve nasıl olabileceğini bir sonraki yazımızda değerlendirerek bu konumuzu bağlayıp tamamlayacağız!

Devam edecek...

23 Mart 2010

“Gözaltıları inkar politikası sürüyor”

Cumartesi Anneleri, oturma eylemlerinin 160. haftasında, İşçi-Köylü gazetesi okuru Ali Yetgin’i hatırlatarak, yasaları uygulamayan, tutukladığı kişinin akıbetini gizleyen görevliler hakkında derhal soruşturma açılmasını istedi.

Galatasaray Lisesi önünde 20 Mart günü bir araya gelen Cumartesi Anneleri’nin oturma eyleminde, Hüseyin Ocak ve Sebahat Tuncel birer konuşma yaptı. Hasan Ocak’ın ağabeyi Hüseyin Ocak Gazi Katliamı’nın Ergenekon davası kapsamına alınmasını isterken, BDP İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel ise, Türkiye’de demokrasi ve barış isteniyorsa, geçmişle yüzleşilmesi gerektiğini ve arşivlerin halka açılarak kayıpların akıbetinin açıklanması gerektiğini söyledi.

Yapılan konuşmaların ardından basın açıklamasını Hasan Ocak’ın kız kardeşi Aysel Ocak gerçekleştirdi. Ocak, Diyarbakır İHD Şube Başkanı Muharrem Erbey’den sonra Siirt Şube Başkanı Vetha Aydın’ın gözaltına alınarak tutuklandığını hatırlattı. Ocak, kayıplar konusunda bekledikleri hassasiyetin aksine devletin, gözaltıları, inkar politikasını devam ettirdiğini belirtti.

Ali Yetgin’i hatırlatan Ocak, karakollara, savcılığa, cezaevlerine yapılan başvuruların sonuçsuz kaldığını belirtti. Ocak, ısrarlı aramalar sonucunda Yetgin’in Metris Cezaevi’nde bulunduğunu ifade etti. Yasaları uygulamayan, tutukladığı kişinin akıbetini gizleyen tüm görevliler hakkında derhal soruşturma açılmasını istedi. Ocak, İstanbul’da Hasan Ocak’ın kaybedilişinin 15. yılı olduğunu da hatırlatarak, kayıpları unutmadıklarını söyledi.

Sermaye devleti cüceleşirken...

Sermaye devletinin başı Abdullah Gül'ün “iyi şeyler olacak” demesinin üzerinden bir yıl geçti. “İyi şeyler”in politik açılımını yapan Recep Tayyip Erdoğan, “Kürt Açılımı”, “Alevi Açılımı”, “Ermeni Açılımı”, “Roman Açılımı” derken, “açılımı” yapılmayan bir şey bırakmadı adeta. Gerici ve aldatıcı politikalarına “inandırıcılık” kazandırabilmek için de azami çabayı ve titizliği gösterdi. AKP'nin propaganda merkezi, Geobbels'i çatlatacak bir marifetle çalıştı. Bir elinde havuç diğeriinde cop, “açılım”ına ortak olacak avadanlıklar aradı, bulmakta da zorlanmadı. Kendi gerici oyununa kattığı figüranların da katkısıyla, Kürt sorununda ayları bulan, sahte bir iyimserlik beklentisi oluşturmayı başardılar. “İyi şeyler” olmasını bekleyen Kürtler'e yönelik linç politikaları devreye sokuldu. Partileri kapatıldı, belediye başkanları ve kanaat önderleri 12 Eylül'e taş çıkartan görüntülerin eşliğinde hapishanelere tıkdılar.

Böylece, “iyi şeylerin” Kürt sayfasını kapatan AKP ve hükümeti, sıra kimde diye, “Alevi Açılımı”nı gündemine aldı. Burada sergilenen orta oyununda, “Kürt Açılımı”nda gösterdikleri “itinayı” bile çok gördüler. Oltaya takılan, devletten parsa kapmanın hesaplarını yapan Alevi gericilerini, Alevi emekçi halklarının katilleriyle aynı masanın etrafında buluşturuldular. Kurbanla katil, “açılım” masasının etrafında omuz omuza oturtuldu. Toplumsal güç olarak çok daha güçsüz olan ve resmi politikanın dışına itilen kesimlere yönelik ise tam bir aşağılamayla işe başladılar. Romanlar yerlerinden zorla sökülüp atıldılar. Ermeniler yeniden sürgün edilmekle tehdit edildiler. Futbol sahasında başlayan “dostluk”, yerini tarihsel Ermeni düşmanlığına bıraktı.

Çürümüş, emekçi insan emeğiyle semiren ve haksız gerici savaşlarla kana bulanarak büyüyen sermaye ve onun devleti, bu kanlı imajını tazelemek, kendisini “yeni” bir ambalaj içerisinde sunabilmek için, son olarak da (şimdilik kaydıyla) yazılı ve görsel medyanın da yardımıyla “ün”e kavuşmuş kesimleri bu amacı için basit bir alete dönüştürmekte de bir mahsur görmedi.

Bu gerici ve kanlı oyuna katılanlar, “padişah” sofrasında gözükmenin cazibesine kapılanlar, kendi rızalarıyla figüran olmayı kabul etmiş olabilirler. Kendilerinin bileceği bir şey! Ancak bu figüran takımının ve onları kanlı sofrasında “ağırlayan” Erdoğan'ın işçi sınıfı ve emekçi halklarımızın değerlerine ve devrimci sanatçılarına dil uzatmaya ve onların isimlerini kirlitmeye güçleri yetmez. Kalıcı bir değer üretmedeki yeteneksizliğini ispatlayan burjuvazi ve onun uşakları devrimci değerlerle oynayarak, onları bozup kendilerine benzeterek tanınmaz hale getirmeye çalışıyorlar. Ancak çabaları beyhudedir. Güneş balçıkla sıvanmaz.

Amerikan emperyalizminin taşeronu Recep Tayyip Erdoğan, oyuncu va şarkıcılarla görüşmesinde, “Yılmaz Güney'in fikirlerine kulak verilseydi Türkiye farklı bir yerde olurdu” demiş! Tek başına bu itiraf bile burjuvazinin ne kadar çapsiz ve okur-yazar uşaklarının yeteneksiz olduklarını ispatlıyor. Toplumsal sorunları çözecek fikir üretebilme, politika oluşturma ve uygulayabilme yeteneklerinin olmadığını itirafıdır bu. Yılmaz Güney'in 30-40 yıl önce dile getirdiği fikirlere değil bugün yüzlerce yıl geçse de ulaşabilmeniz mümkün değildir. Yılmaz Güney'i büyük yapan, onun siz

asalakların burjuva düzeninize karşı duyduğu sınıfsal düşmanlık, devrime ve sosyalizme olan bağlılığıdır.

Biz de inanıyoruz ki, “Yılmaz Güney'in fikirlerine kulak verilseydi Türkiye farklı bir yerde olurdu”. Ancak biliyoruz ki, bu sözlerin muhatabı sizin gibi uşaklar değildir. Sizlerin ve dayandığınız özel mülkiyet dünyasının, bu devrimci fikirleri anlama ve hayata geçirme kabiliyeti yoktur. Kapitalist düzeninizi ve devletinizi, halkların gerçek dostluğuna giden yolda, yıkılması gereken bir hedef olarak ortaya koyan, Yılmaz Güney'in muhatabı hep Türkiye'nin işçi sınıfı ve emekçi halkları olmuştur. O'nun bu devrimci fikirleri elbette galebe çalacaktır, bundan kuşkunuz olmasın. Yılmaz Güney'in saraylara korku, gecekondulara umut ve cesaret veren devrimci fikirleri ve pratiği bunun kanıtıdır.

Yılmaz Güney'in devrimci fikirlerinin yakıcılığından AB-ABD emperyalizmini kurtuluşun umudu olarak pazarlayan ikinci cumhuriyetçilerden, liberal Kürt politikacılarına uzanan bilimüm gerici takımı da kendi boyunun ölçüsünü alacaktır.

“Günü geldiğinde herkes ektiğini biçecektir!”

“Bilindiği gibi, Avrupa Konseyi, faşist Türk devletini yeniden kabul etti. Avrupa Konseyi'nin faşizme karşı tutumunu ve demokrasi anlayışını ortaya koyan bu karar, bizim için beklenmedik bir karar, ‘sürpriz’ bir karar değildi. Ters halinde, yani Türkiye'nin Konsey'e kabul edilmemesi halinde, faşizme tutarlı bir karşı tavır halinde sürpriz olurdu. Buna karşın gerici faşist çevreler ve basın, bizim Strasbourg'da beklediğimizi bulamadığımızı, yenilgiye uğradığımızı yaydılar ve yazdılar. Konsey çatısı altında bulunan bir İngiliz gericisi de ‘yenilmek için bir araya geldiler’ gibi sözlerle, Konsey'in kimleri barındırdığını, hangi anlayışlarla iç içe olduğunu bize gösterdi. Konsey'in kararı, yalnızca faşistlerin dileğini değil, kendilerine ‘sosyal demokrat’, ‘demokrat’ vs. diyen partilerin ve aydınların da dileğini yerine getirdi. İnönü'nün Sosyal Demokrat Partisi'ni, faşizme karşı mücadelenin unsurlarından görenler için bu, uyarı olmalıdır...”

Geniş halk kitlelerinin, siyasi gerilikleri, uzun yılların koşullanması ve karşı devrimci propagandanın yoğun etkisiyle eylemlerimizi olumsuz karşıladığını, bizlere kızdıklarını, hatta düşmanca duygular beslediklerini biliyoruz.

Uzun bir zamanda da olsa, işçi sınıfı ve emekçi halka önderlik edebilecek merkezi bir yapının, bir devrimci partinin çatısı altında olmanın sabırlı çalışmalarını yapmalıyız. Yılgınlığa, teslimiyetle, umutsuzluğa hayat hakkı tanımamalıyız. Bırakalım gerici faşist çevreler ve basın, ‘kaçkınlar’ diyerek, bizlere küfrederek içlerini döksünler. Elbet bir gün konuşma sırası bize gelecektir. Biliyoruz ki, ‘kansızlar’, ‘soysuzlar’ edebiyatı da daha önceki ‘anarşist’, ‘terörist’, ‘bölücü’ yaygaraları gibi iflas edecektir. Onlara göre, işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin kurtuluşu için, demokrasi ve insan hakları için zulme ve baskılara karşı savaşanlar ‘kansız’dır. Onlara göre, Kürt ulusunun ulusal ve demokratik haklarını savunmak, onun birliğini, bağımsız devletini savunmak ‘bölücülük’tür ve soysuzluktur.

‘Kansız’ ve ‘soysuz’ olmak istemeyenler ise faşizmin çizmelerini yalamalı, baskılara boyun eğmeli, insan haklarının çiğnenmesine göz yummalı, Kürt ulusu üzerindeki baskıları alkışlamalıdır. Bize göre asıl kansız ve soysuz olanlar işte bunlardır...

Bize göre asıl kansız ve soysuz olanlar, devrim kavgasını şu ya da bu bahaneyle bırakıp kaçanlardır. Biz açıkça haykırıyoruz:

Faşizmi ve emperyalizmi yeneceğiz...

Kürt ulusunun, bağımsız siyasi devletini kurma hakkı da içinde olmak üzere, ulusal ve demokratik bütün haklarını savunacağız ve bu uğurda savaşacağız...

Resmi ideoloji ile yazılan Türkiye tarihini yeniden yazacağız ve Ermeni, Kürt ve diğer halklar üzerindeki baskı ve kıyımları tarihi gerçekliği içinde açıklığa kavuşturacağız...

Zafer şarkılarımızı, destanlarımızı zorunlu olarak, kan ve ateş deryası içinde yazacağız. Herkes bilsin ki, zafer er geç bizim, işçi sınıfının, ezilen halkların ve mazlum ulusların olacaktır.

Onlara sesleniyoruz:

Baylar, korkunuzu, telaşınızı anlıyoruz. Bugün otlandığınız toprakları, fabrikaları, madenleri korumak için her türlü vahşete hazırsınız. Ama bilmelisiniz ki, korkunun ecele faydası yoktur ve hiçbir vahşet bizi haklı damızdan caydırmayacaktır. Sizi, kendi yarattığınız sosyal-siyasal çelişmeler içinde, döktüğünüz ve dökeceği -niz kanlar içinde boğacağız...

Herkes iyi bilmelidir ki, bizler bu dönemi aşacağız. Devrimin zor günlerini yaşayanlar, acısını çekenler, bu uğurda ölenler, yeni bir dünyanın, yeni bir toplumun harcı olmayı göze alanlardır. Dökülen tek damla kan, çekilen en küçük acı bile boşa gitmeyecektir. Devrimci kahramanlıkları unutmayacağımız gibi, ihanet ve kahpe -likleri de unutmayacağız. Günü geldiğinde, herkes, ektiğini biçecektir.” (Yılmaz Güney, Siyasal Yazılar III)

Devrimci Demokratik Kamuoyuna...

“Bu tür saldırılar, devrim cephesini değil, düzen cephesini güçlendirir!”

Platformumuz tarafından daha önce yapılan açıklamalarda da belirtildiği gibi, İstanbul’un çeşitli mahallelerinde Haklar ve Özgürlükler Dernekleri’ne, ellerinde silah ve sopalar olan, “Biji Serok Apo” sloganları atan kişilerce saldırılar olmuş, saldırılar sonucu dernek çalışanları dövülerek yaralanmış ve Gülsuyu Haklar Derneği, içinde dernek çalışanları varken molotof atılarak yakılmıştı.

Ayrıntılara girmeden kısaca özetlersek, saldırıların bilançosu aşağıdaki gibidir:

* 9 Kasım 2009 saat 19.00 sıralarında 1 Mayıs Mahallesi’nde bulunan Anadolu Haklar Derneği, yüzleri maskeli, elleri silahlı, sopalı, molotoflu 20 kişi tarafından basılmış, aralarında misafirlerin de olduğu içerideki beş kişi “ yayınlarnızda bize ve önderlerimize küfür ediyorsunuz” denilerek sopalarla dövülmüş, bir kişi bayıltılarak dışarıya sürüklenmiş, derneğin içinde 20’ den fazla kez silahla ateş açılmış, dernekteki tüpler özellikle açılmış, etrafa iki bidon benzin dökülmüş ve molotoflarla dernek yakılmaya çalışılmış, sonrasındaysa “ Biji Serok Apo” sloganlarıyla kaçarak uzaklaşmışlardır. Bu saldırı esnasında çok yakında olan ve saldırıyı gören polis herhangi bir müdahalede bulunmamıştır.

* Yine, 9 Kasım 2009 saat 21.00 sıralarında da Gülsuyu’nda bulunan Gülsuyu Haklar Derneği, yine 20 kişilik bir grup tarafından basılmış, şehit ve devrim önderlerinin fotoğrafları parçalanarak yerlere atılmış, içinde dernek çalışanları varken dernek tamamen yakılmış, dernekte bulunan bir kişi arka pencereden atlayarak kurtulabilmiştir. Çıkarılan yangın itfaiyenin yardımıyla söndürülebilirken, üst katta oturan aileler tehlikeye atılmış, bu arada dernek tamamen kullanılamaz hale gelmiştir. Dernek basıldığı sırada, başka bir grup da Gülsuyu Heykel Meydanı’nda yüzleri maskeli bir şekilde eylem yapmış ve Yürüyüş Dergisi’nde çıkan yazılarda, önderliklerine hakaret edildiğini söyleyerek, saldırılarının bu yüzden yapıldığını ilan etmişlerdir.

* 25 Kasım 2009 gece saat 01.30- 04.15 arasında Eyüp Haklar Derneği 15-20 kişilik bir grup tarafından belirli zaman aralıklarıyla dört defa taşlı saldırıya uğramış, saldırıdan önce derneğin kapısının altından iki defa tehdit içerikli not bırakılmış, derneğin camına ve karşı duvarına boya ile PKK-DTP yazıları yazılmış, saldırıyı durdurmaya çalışan dernek çalışanına silah çekilmiş, tüm bunları gören resmi polis ekip otosunda bulunan polisler gülerек oradan ayrılmışlardır.

* 26 Kasım 2009 saat 18.30 sıralarına Okmeydanı Haklar ve Özgürlükler Derneği’ne, Okmeydanı Demokrasi ve Kültür Evi’nden olduklarını söyleyen ve herkes tarafından tanınan dokuz kişi gelerek, dernek önüne asılan pankartın kendilerini tahrik ettiğini, pankart indirilmediği takdirde zorla indireceklerini söyleyerek tehdit etmişlerdir. Aynı kişiler bu tür konularda DTP’nin, Gençlik Kolları’nı, BAGEH ve YDGH örgütlenmelerini muhatap olarak görevlendirdiğini söylemişler, çıkarken de “pankart orada, biz gerekeni yaparız” demişlerdir.

* 12 Aralık 2009 tarihinde ise Alibeyköy’deki Eyüp Haklar Derneği’nin kapısının altından yine tehdit içerikli PKK imzalı kağıt bırakılmış, bu notta ertesi gün Kadıköy’de yapılacak olan mitingde Halk Cephesi kortejine saldıracakları belirtilmiştir.

* 14 Aralık 2009 günü Eyüp Haklar Derneği’nin

çalışanı bir bayanın evine tehdit içerikli PKK imzalı iki sayfa yazı bırakılmıştır.

* 15 Aralık günü kalabalık bir grup Eyüp Haklar Derneği’ne girmeye çalışmış, engel olunması sonucu elleri sopalı, yüzleri kapalı 20 kişilik bir grup camları indirme tehdidinde bulunmuş, uzaklaştıkları esnada da “Kürt halkı uyuma, mahallene sahip çık” sloganları atmışlardır. Bundan 15 dakika sonra etrafı kontrol etmeye çıkan dernek çalışanına molotof atılmıştır.

* 20 Aralık 2009 günü gece saat 01.30 da Eyüp Haklar Derneği’ne molotof atılmış, atanları yakalamaya çalışan dernek çalışanı bir kişi bıçakla yaralanmış, sopayla dövülerek bayıltılmıştır.

Saldırıları sürerken, toplantılarına devam eden platformumuz, çeşitli defalar konunun siyasi muhatabı olan DTP İstanbul İl Başkanlığı yöneticileri ile görüşmeler yapmış. Bu görüşmelerde DTP’li yöneticiler, zaman zaman “bilgileri olmadığını”, “araştırdıklarını”, “komisyon kurduklarını” ya da “polis provokasyonu alabileceğini” söylerken, bazen Halk Cephesi ile yapılan görüşmelerde ifade ettikleri gibi saldırılara atfen “ilk adım bu olmamalıydı” şeklindeki sözlerle dolaylı olarak saldırıları üstlenmişlerdir. Ancak tüm bu görüşmelerde özür dileme, açıklama yapma, saldırıları kınama şeklindeki talepleri sürekli reddetmişlerdir.

Platformumuz, bir Araştırma Komisyonu kurma yönünde karar almış, Halk Cephesi, süreçle ilgili elinde bulunan bilgi ve belgeleri paylaşmış ancak DTP’yle sağlıklı bir diyalog kurulamadığından, komisyon oluşturulamamıştır.

Yapılan görüşmelerde, saldırıları kendilerinin sahiplenmediği noktada, saldırıları kınayan bir açıklama yapmaları istenmiş ancak bu da kabul edilmemiştir.

Gelen son aşamada, platformun ısrarlı çabaları sonucunda BDP Genel Merkez yöneticileri ile 27 Ocak 2010 tarihinde bir görüşme yapılmıştır.

Görüşme sonucunda BDP Genel Merkez yöneticileri, saldırıları onaylamadıklarını, araştıracaklarını ve Hukuk Platformu’na 4 gün içinde cevap vereceklerini taahhüt etmişlerdir.

31 Ocak 2010 tarihinde BDP merkezinden bir yetkili İstanbul’da Hukuk Platformu’yla görüşmüş, olayları araştırdıklarını, Gülsuyu-Gülsu Haklar Derneği ile 1 Mayıs Mahallesindeki Anadolu Haklar Derneği’ne yönelik saldırıları kendi kitlelerinin yaptıklarını kabul etmiş, Eyüp’teki saldırılarla bir ilgileri olmadığını dile getirmiştir. Ancak, kendi

kitlelerinin yaptığını kabul ettikleri saldırılara ilişkin olarak dahi, herhangi bir açıklama yayınlamayacaklarını, yazılı özür dilemeyeceklerini dile getirmiştir.

“Devrimci ve Demokratik Yapılar Arası Diyalog ve Çözüm Platformu”, 2005 yılında yine DEHAP’ın, Haklar ve Özgürlükler Cephesi kurumlarına saldırıları üzerine bir araya gelen devrimci ve demokratik yapılar tarafından kurulmuş ve bir ilk olmuştur. Çeşitli konularda çok çeşitli politik/ideolojik anlayışlara sahip olan yapılar, bütün bu farklılıklarına karşın “devrimci ve demokratik yapılar arasında şiddete karşı olma” temelinde bir araya gelmişler ve bunu ilkesel bir tutum ve görev olarak benimsemişlerdir. Daha sonraki süreçlerde platformumuz bu konuda elinden geleni yapmaya çalışmış, her somut durumda mümkün olduğunca “çözüm ve diyalog” yöntemini öne çıkararak yol almaya çalışmıştır. Bugün geline nokta da yapmaya çalıştığımız şey budur.

Söz konusu saldırılar, devrimci hareketlerin yayınlarda yazılan ideolojik eleştiriler gerekçe gösterilerek yapılmıştır. Eleştiriler, kimseye, bir başka örgüte saldırı hakkını vermez. Platformumuzun adından da anlaşılacağı gibi, sorunların diyalog yolu ile çözümü esastır.

Devrimci kurumlara yapılan saldırıların nedeni nasıl tanımlanırsa tanımlansın, bu siyasetleri sindirmek, kendi gibi düşünmeyenlere yaşam hakkı tanımamaktır. Burada göz ardı edilen nokta ise, devrimci kurumların, siyasi iktidarların nice saldırıları, katliamlarına karşı direndikleridir.

Bu tür saldırılar, devrim cephesini değil, düzen cephesini güçlendirir.

Bizler, devrimci ve demokratik yapılar arasında şiddeti reddeden siyasetler olarak, yapılan görüşmeler ve geline süreç sonunda, BDP’nin de saldırıları kabul etmesiyle beraber, saldırıları tekrar kınıyor ve muhataplarını özeleştirme vermeye çağırıyoruz.

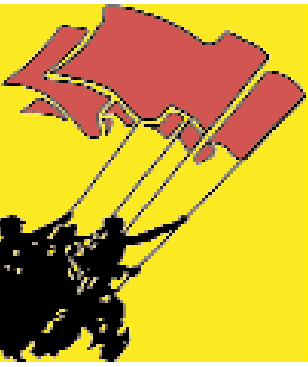
Saldırıları kendi kitlelerinin yaptığını kabul eden BDP, saldırıların bir daha tekrarlanmaması için sorumluluk üstlenmeli, bu konuda halka ve sola taahhütte bulunmalı, devrimci, demokratik, ilerici hareketler, gruplar arasında çıkabilecek sorunlarda, diyalog yolunu benimsemelidir.

15 Mart 2010

Devrimci ve Demokratik Yapılar Arası Diyalog ve Çözüm Platformu

Üniversite Etiler Kitap Arşivi - <https://fartey.org>

Mücadele Postası

Gülseren'in canı 30 bin TL...

İSKİ'nin Melen Çayı projesinin Eminönü santiyesinde çalışan harita mühendisi Gülseren Yurttaş'ın, vinçten kopan bir parçanın altında kalarak ölümüne ilişkin açılan dava 23 Mart günü sonuçlandı. Taşeron firma yetkilileri ve vinci kullanan işçi toplamda 30 bin 400 TL para cezasına çarptırıldı.

İstanbul 6. Asliye Ceza Mahkemesi'nde dün görülen duruşma ile iki yıldır devam eden davada karar açıklandı. Asıl yüklenici firmanın ortağı ve aynı zamanda inşaat mühendisi olan Kürşat Özarslan ve taşeron firmanın sahibi ve sorumlu teknik müdürü olan Ali Enes Ediz'in vinci periyodik bakımlarını yaptırmamaları sebebiyle asli kusurlu olduklarına karar veren mahkeme, Özarslan ve Ediz'i 3'er yıl hapis cezasına çarptırıldıklarını açıkladı. TCK'nın 62. maddesine göre 2 yıl 6 aya indirilen ceza 18 bin 200 TL adli para cezasına çevrildi.

Vinci kullanan işçi Hasan Hüseyin Navruz ise tali kusurlu bulunarak 2 yıl hapis cezasına çarptırıldı. Navruz'un cezası da 1 yıl 8 aya indirilerek 12 bin 200 TL para cezasına çevrildi.

Mahkemenin ardından konuşan Gülseren Yurttaş'ın kardeşi Hatice Yurttaş ise karara tepki gösterdi. *"Bu kadar iş kazası olan bir ülkede insanların bu kadar kolay abuk sabuk sebeplerle ölebildiği bir ülkede hakimlerimiz buna iki yıl hapis cezası veriyor ve bunu da paraya çeviriyor. Bunu gerçekten anlamıyorum"* diyen Yurttaş, Tuzla Tersaneleri'ndeki iş cinayetlerinde de onlarca işçinin hayatını kaybettiğini hatırlatarak, *"Orada da kimse ceza almıyor. Demek ki bu suçun cezası yok, bu karar bunu gösteriyor"* şeklinde konuştu. Yurttaş'ın avukatı Selva Özkarakoç da mahkemenin kararına itiraz edeceklerini söyledi.

EKSEN Yayıncılık Büroları

Şair Nedim Cd. Küçük İş Merkezi Kat 3 No: 40
Beşiktaş / İSTANBUL (Ekim Gençliği Bürosu)

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94

Belediye İşhanı Kat: 5 No:4 İzmit / KOCAELİ

Tersaneleri TEKEL'leştirmek için mücadeleye!

Kapitalizm yapısı gereği insanları açlığa, işsizliğe, yoksulluğa ve geleceksizliğe mahkum eder. Yani bütün kötülüklerin ana kaynağıdır. İnsanlığa, yaşama, canlı olan her şeye kötülüklerini bulaştırır. Tuzla tersaneleri de bu sistemin ana parçalarından birini oluşturmaktadır.

Neoliberal politikalar olarak bilinen, sermayenin uluslararası politikası, dünyada insanlığa dair ne varsa kâra dönüştürmeye çalışıyor. Sermayeye dikensiz gül bahçesi hazırlıyor. Bu politikaların denek merkezinde ise Tuzla tersaneleri duruyor. Sömürünün katmerlisinin dayatıldığı bir havza olarak iş cinayetlerinin, hak gasplarının, taşeronlaştırmanın, esnek çalıştırmanın yoğun olarak uygulandığı cehennem olarak her gün etimizde ve kemiğimizde duyarak yaşamaktayız. Sınıf savaşının en çatışmalı yaşandığı, en ufak hak arama bilincine patronların örgütlü davranarak saldırdığı bir alandır Tuzla tersaneleri. Onlarca işçinin kanıyla ve canıyla servetlerine servet, saltanatlarına saltanat katar tersane patronları.

Kapitalist emperyalist sistem içine girdiği ve bir türlü aşamadığı krizin bedelini de tersane işçilerine ödetmektedir. Zaten büyük bir çoğunluğu yevmiye usulü ve kayıt dışı çalışan işçiler patronlar üzerinde kuru bir ücret ve öğle yemeği dışında bir yük değildir. Krizi kendilerine dayanak göstererek işten çıkarmalar daha da yaygınlaştı. Üretimin devam ettiği alanlarda daha az işçiyle daha çok iş yaptırılmaya başlandı. Gemi montajında normalde bir usta ve bir yardımcı çalışması gerekir; işin ağırlığı, yapılması ve güvenliği için böyle olması gerekirken o bile fazla geliyor artık patronlar için. 20 kişiyle yapılan iş şimdi 8 kişiyle yapılmaya çalışılıyor.

Krizi her yönüyle fırsata çevirmeye çalışıyorlar. Tersane işçilerinin mücadele ederek kazandığı 7.5 saat çalışma yok edilmeye daha uzun çalışmaya zorlanıyor. Çalışmazsan işine son veriliyor. Yat firmasında çalışan arkadaşlara çay molasına indikleri için molada geçen sürenin iş saatinden sayılmadığı söylendi. Yarım saatlik sürenin maaşlardan kesilmesi uygulamaları yaygınlaştırılıyor. 2008'in yarısına kadar 40 bin kişinin çalıştığı alanda şu anda 7 bin işçinin çalışıyor. Ücretlerde yüzde 30'a varan indirim yaşandı.

İşçi sağlığı ve güvenliğinin sadece tabelalarda kaldığı hiçbir tedbirin alınmadığı da bilinen bir gerçeklik. Kazanılmış haklara saldırılar o kadar boyutlandı ki artık hastalanmak işçiler için bir lüks oldu. Bir işçi iş kazası geçirdiğinde o işçinin ücreti çalıştığı patron tarafından ödenirdi. Ancak kriz bahane edilerek tersane cumhuriyetinde ise bu kurallar sadece sermaye devletinin yasalarında kağıt üzerinde kalıyor.

Genel olarak yevmiyeli çalışanın olduğu kadar maaşlı çalışan işçiler de tersanelerde bulunmaktadır. Patronların yeni uygulamalarından biri de krizi bahane ederek esnek çalışmanın en önemli parçalarından biri de ne zaman iş biterse o zaman eve gidersin mantığı. Yani pazar günü, resmi tatillerde patron istediği zaman seni çağırarak iş bitene kadar çalışacaksın. Esnek üretimle işçi sınıfının bütün kazanımları tırpanlanıyor. Kölelik düzeninden bile daha kötü koşullar dayatılıyor.

Tuzla tersanelerinde sermayedarların saldırıları hız kesmiyor. İşçilerin kanıyla saltanatlar yapanlar lüks içinde yaşayanlar işçi sınıfının mücadele ederek kazandığı hakları yok etmeye çalışıyorlar. Mücadele eden işçilerin yapılan eylemlerin sonucunda sermayedarlar tarafından işten çıkarılması, buna karşı tepkilerin örgütlenememesi, patronların pervasız davranmasında etken oldu.

Yapılan bütün saldırılar gösteriyor ki tersane patronlarının keyfi dayatmaları, krizi bahane ederek varolan bütün haklarımızı tırpanlamayı ve gerekirse kârın tokluğuna bizleri çalıştırmayı düşündükleri bir an olsun bile akıllarından çıkarmadıkları, böyle süreçlerde daha da günüşiğine çıkmaktadır.

Tabii ki böyle süreçlerde saldırıların yoğun olduğu zamanlarda direnişlerin de artabileceği imkanları barındırdığını bir an olsun bile aklımızdan çıkarmamalıyız. Bunun böyle olduğunu Zonguldak tersanelerinde işçilerin ücret alacaklarına karşı başlattığı direnişle tanık olmaktadır ve sorunu çözmek için de devletin en temel kurumu olan kaymakamlığa yürüyerek tepkilerini dile getirmiş oldular. Bu örnekler tersanelerde daha da çoğaltılabilir. Bu direniş kendiliğinden başlayan bir kıvılcımdır. Bugün sınıf devrimcisi tersane işçilerine düşen en somut görev tersaneleri patronlara dar edip tersaneleri TEKEL'leştirmektir.

Unutmayalım ki sömürünün olduğu her yerde direnişler de mutlak filizlenir.

TİB-DER üyesi bir işçi

Sincan OSB'de polis terörü

İşçi sınıfı ve emekçilerin yükselen mücadelesi sermaye iktidarını daha fazla korkutuyor. Özellikle 2010 yılı polis terörünün arttığı bir yıl oldu. 2009 yılını sokak ortasında infaz ve gözaltılardaki işkence sonucu katliam mesailerile bitiren polis teşkilatı saldırılarını sürdürüyor.

Bir yandan ilerici ve devrimci kurumlar üzerindeki baskı arttırılırken bir yandan da polis terörü geniş işçi emekçi kitleleri hedef almaya devam ediyor.

Bunun son örneği Ankara Sincan'daki Organize Sanayi Bölgesi'nde yaşanıyor. Düzenin bekçi köpekleri OSB'de terör estiriyor. İş ilanları panosundan iş arayan işsizler polis terörünün hedefi haline gelmiş bulunuyor. Bu uygulamaya karşı çıkan emekçiler ise gözaltına alınmakla tehdit ediliyor. Sincan OSB'de yaklaşık olarak 10 gündür devam ettirilen GBT kontrolü uygulaması "2 hafta önce OSB'de bir terörist yakalandı" denilerek gerekçelendiriliyor.

Bu uygulama meşrulaştırılmaya çalışılıyor. Açıktır ki devlet OSB'ler üzerinde denetimini arttırarak emekçilerin patlayabilecek öfkesine ya da örgütlenme girişimlerine ket vurmak istiyor.

Kızıl Bayrak / Ankara-Sincan

KIZILDERE

**devrime adanmışlığın
ve siper yoldaşlığının
adıdır!**